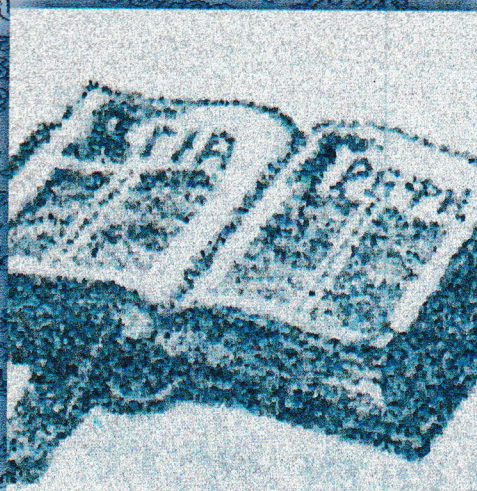

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Η ιστορία της.

Τι πιστεύει.

Πως πολιτεύεται.

ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΕΙ;

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΠΙΣΤΕΥΩ ΕΙΣ ΕΝΑ ΘΕΟΝ, ΠΑΤΕΡΑ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ,
ΠΟΙΗΤΗΝ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ΓΗΣ, ΟΡΑΤΩΝ ΤΕ ΠΑΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑΟΡΑΤΩΝ.

ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΝΑ ΚΥΡΙΟΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ, ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΤΟΝ ΜΟΝΟΓΕΝΗ, ΤΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΑ
ΠΡΟ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ, ΦΩΣ ΕΚ ΦΩΤΟΣ, ΘΕΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟΝ
ΕΚ ΘΕΟΥ ΑΛΗΘΙΝΟΥ, ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΑ, ΟΥ ΠΟΙΗΘΕΝΤΑ,
ΟΜΟΟΥΣΙΟΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙ ΔΙΟΥ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΓΕΝΕΤΟ.

ΤΟΝ ΔΗΜΑΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΤΕΡΑΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ
ΚΑΤΕΛΘΟΝΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΚΑΙ ΣΑΡΚΩΘΕΝΤΑ ΕΚ
ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ
ΚΑΙ ΕΝΑΝΘΡΩΠΙΣΑΝΤΑ.

ΣΤΑΥΡΩΘΕΝΤΑ ΤΕ ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ ΕΠΙ ΠΟΝΤΙΟΥ ΠΙΛΑΤΟΥ,
ΚΑΙ ΠΑΘΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΑΦΕΝΤΑ.

ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΝΤΑ ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΗΜΕΡΑ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΣ.

ΚΑΙ ΑΝΕΛΘΟΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ, ΚΑΙ ΚΑΘΕΖΟΜΕΝΟΝ,
ΕΚ ΔΕΞΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΜΕΤΑ ΔΟΞΗΣ ΚΡΙΝΑΙ ΖΩΝΤΑΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΥΣ,
ΟΥ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΟΥΚ ΕΣΤΑΙ ΤΕΛΟΣ.

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ, ΤΟ ΚΥΡΙΟΝ, ΤΟ ΖΩΟΠΟΙΟΝ,
ΤΟ ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΕΚΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΝ, ΤΟ ΣΥΝ ΠΑΤΡΙ ΚΑΙ ΥΙΩ
ΣΥΜΠΟΣΚΥΝΟΥΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΣΥΝ ΔΟΞΑΖΟΜΕΝΟΝ,
ΤΟ ΑΛΗΘΕΑΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ.

ΕΙΣ ΜΙΑΝ, ΑΓΙΑΝ, ΚΑΘΟΛΙΚΗΝ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ.

ΟΜΟΛΟΓΩ ΕΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΕΙΣ ΑΦΕΣΙΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ.

ΠΡΟΣΔΟΚΩ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΝΕΚΡΩΝ.

ΚΑΙ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΑΙΩΝΟΣ. ΑΜΗΝ.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η

Χριστιανική Εκκλησία εμφανίστηκε στον κόσμο το 33 μ.Χ., ως ένα κίνημα που είχε την αξίωση ότι προσφέρει τη γεύση και την εμπειρία της απολύτρωσης του ανθρώπου από την άγνοια, την αμαρτία, και τις δυνάμεις της φθοράς και του θανάτου, μέσω της εξ ύψους ενδυνάμωσής του.

"...και εν τω συμπληρούσθαι την ημέραν της Πεντηκοστής ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν επί το αυτό και εγένετο άφνω εκ του ουρανού ήχος ώσπερ φερομένης πνοής βιαίας και επλήρωσεν όλον τον οίκον ου ήσαν καθήμενοι και ώφθησαν αυτοίς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ωσεί πυρός και εκάθισαν εφ ένα έκαστον αυτών και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου και ήρξαντο λαλείν ετέραις γλώσσαις καθώς το Πνεύμα edίδου αυτοίς αποφθέγγεσθαι..." (ΠΡΑΞ., 2 [B]:1-4-KMN)

Χωρίς μεγάλα κεντρικά γραφεία, σπουδαγμένους ιεραποστόλους και ρήτορες κήρυκες, χωρίς άφθονα χρήματα και μέσα, ταπεινά και αθόρυβα οι πρώτοι Χριστιανοί (#1) έφεραν σε αίσιο πέρας την αποστολή τους, δηλαδή τον ευαγγελισμό του κόσμου.

Για τέσσερις αιώνες αψηφώντας διωγμούς και θάνατο η Εκκλησία κατέπληξε τους πάντες βάζοντας σε αμηχανία τους εξουσιαστές. Όμως όπως πρόβλεψε ο αρχηγός της Εκκλησίας, ο Ιησούς Χριστός, "ήλθε ο εχθρός και έσπειρε ζιζάνια..." (ΜΑΤΘ., 13[Γ]:25) και ως αποτέλεσμα επήλθε η προφητευθείσα μεγάλη "αποστασία" (Α' ΤΙΜ., 4[Δ]:1-3). Έντρομος ο Κύριλλος Ιεροσολύμων (315-386) έγραφε, "...Ο Παύλος μάς έδωσε φανερό σημείο... τώρα δε υπάρχει η αποστασία...αυτή λοιπόν είναι η αποστασία..." (15η Κατήχηση Φωτιζομένων). Όλοι πλέον έπρεπε να ασπάζονται το δόγμα που στήριζε ο αυτοκράτορας. Έτσι ο Αρειανός διάδοχος -γιος του Κων/νου Α'- Κώνστας Α', προκλητικά δήλωσε "...δόγμα της εκκλησίας είναι ότι εγώ αποφασίζω".

Το 380 μ.Χ. ο Θεοδόσιος Α' δια νόμου "αποκατέστησε" την Ορθοδοξία και σύντομα δια νεωτέρου νόμου υποχρέωσε τους πάντες να γίνουν "...χριστιανοί..." (#2) "Ο καθένας ζητούσε να γίνει μέλος της εκκλησίας και σχεδόν όλοι γινόντουσαν δεκτοί. Ολοι, καλοί, κακοί, ειλικρινείς αναζητητές του Θεού και υποκριτές κερδοσκόποι έσπευδαν να πάρουν θέση μέσα στην (Χριστιανική) κοινότητα. Φιλόδοξοι, κοσμικοί και ασυνείδητοι άνθρωποι έλαβαν θέσεις μέσα στην εκκλησία για λόγους κοινωνικής και πολιτικής επιρροής..." (J.L. Hurlbut, Ιστορία της Χριστιανικής Εκκλησίας, τ. 1ος, σ. 62 - 1967).

Όποιοι αντιτάχθηκαν στους νέους "προστάτες" της Εκκλησίας, αντιμετώπισαν δήμευση, εξορία και θάνατο. Ακόμη και επίσκοποι που τόλμησαν και έλεγξαν τους εξουσιαστές όπως ο Ιωάννης Χρυσόστομος (+407), πέθαναν στην εξορία μετά απο αποφάσεις της πλειοψηφίας των υπολοίπων δουλοπρεπών επισκόπων... (#3)

Έτσι δημιουργήθηκαν οι λεγόμενες "...χριστιανικές κοινωνίες...", μια παρωδία δηλαδή των αρχών του Ευαγγελίου, καθώς **ποτέ όλοι οι άνθρωποι μιας κοινωνίας** δε θα δεχθούν το Ευαγγέλιο και πολύ περισσότερο **δεν θα ζήσουν σύμφωνα με αυτό.**

Όμως απέμεινε ένα μικρό υπόλοιπο: "Μη φοβού το μικρόν ποίμνιον οτι ευδόκησεν ο Πατήρ υμών δούναι υμίν την βασιλείαν"(ΚΜΝ)-ΛΟΥΚ.,12[ΙΒ]:32. Η αληθινή εκκλησία του Χριστού υπήρχε πάντοτε επί γης.

Όλες οι πύλες του αδου δεν μπόρεσαν να νικήσουν το "μικρό υπόλοιπο" (#4) και αφού πέρασε ο σκοτεινός μεσαιώνας, ο καιρός στον οποίο "έρχεται νύξ ότε ουδείς δύναται να εργάζεται..." (ΙΩΑΝΝΗΣ 9[Θ]:4-BMB), ξημέρωσε η αναγέννηση.

Ο Μεσαιωνικός άνθρωπος ξύπνησε από ένα λήθαργο 12 αιώνων και άρχισε να ρωτά πολλά πράγματα. Άρχισε να ρωτά για την πρώτη, την αρχική πίστη που παραδόθηκε στους αγίους μια φορά για πάντα. (Επιστ. ΙΟΥΔΑ 3)

Το ψεύτικο διπλό οικοδόμημα: Α-των ιερατειών που μόνο αυτά κατείχαν τα κλειδιά της γνώσης και της αλήθειας και Β-της 'ελέω Θεού μοναρχίας...' που στήριζαν όλα τ' αποστατημένα ιερατεία άρχισε παταγωδώς να γκρεμίζεται...

Η Μεταρρύθμιση μέσα στην μαρτυρία της αρχαίας Εκκλησίας.

Στις 31 Οκτ., 1517 -ημέρα της εορτής των αγίων πάντων- ο **Μαρτίνος Λούθηρος** (1483-1546), ιερωμένος και καθηγητής της Βιβλικής θεολογίας (εξηγητικής) στο μικρό πανεπιστήμιο της Βιπτεμβέργης, κάρφωσε στην είσοδο της τοπικής φτωχικής μητρόπολης της Βιπτεμβέργης 95 θέσεις διαμαρτυρίας για τις καταχρήσεις της Εκκλησίας, προς δημόσια συζήτηση.

Μαρτίνος Λούθηρος

Όπως το έθεσε ο ιστορικός Walker, "η πλέον γιγαντιαία επανάσταση στην ιστορία του Χριστιανισμού..." είχε ξεκινήσει. Ο Λούθηρος δεν είχε κανένα σκοπό να διαλύσει τη Δυτική εκκλησία, ήθελε όμως να την αναμορφώσει.

Η προφητεία της αγίας Τζουλιάνας του Νόργουϊτς, πριν 100 χρόνια άρχισε να εκπληρώνεται: "η αγία Εκκλησία θα κλονισθεί απ' την αγανάκτηση και τη θλίψη του κόσμου, όπως ένας άνθρωπος τινάζει τα ρούχα του στον άνεμο..." (#5)

Η Μεταρρύθμιση του 16ου αι., γέννησε τρία ρεύματα: **Α-** Μεταρρύθμιση μέσα στη μαρτυρία της αρχαίας εκκλησίας (Αγγλικανισμός-Λουθηρανισμός), **Β-** Εξω από την μαρτυρία της αρχαίας εκκλησίας (Καλβινισμός-Ευαγγελικαλισμός), **Γ-** Ριζοσπαστική Μεταρρύθμιση: (Αναβαπτιστές - Κουάκεροι).

Στους κόλπους της Μεταρρύθμισης που έγινε μέσα στην μαρτυρία/παράδοση της αρχαίας Εκκλησίας -Αγγλικανισμός- γεννήθηκε ο Μεθοδισμός.

Ο **Ιωάννης Γουέσλεϋ** (1703-1791), μελετητής του Ελληνικού κειμένου της Καινής Διαθήκης και βαθύς γνώστης της μαρτυρίας της αρχαίας Εκκλησίας και της πνευματικής-μυστικής παράδοσης, διοργάνωσε μέσα στους κόλπους της Αγγλικανικής εκκλησίας ένα πρωτοποριακό κίνημα, τους Μεθοδιστές. Το ονομά τους προήλθε από τον μεθοδικό τρόπο της πνευματικής τους ζωής. Δηλ.: 1- Καρδιακή προσευχή, 2- Πνευματική μελέτη, 3 - Κοινωνία κάθε Κυριακή, 4 - Αυτοεξέταση / εξομολόγηση σε αλλήλους, 5- Ευαγγελισμός, 6 - Νηστεία κάθε εβδομάδα, 7 - Επίσκεψη σε ανήμπορους/ασθενείς, 8 -Καλά έργα, 9- Καθαρή ζωή.

Ο Μεθοδισμός εξαπλώθηκε ταχύτατα στην Αμερική όπου αποχωρίστηκε απ' την Επισκοπελιανή (πρώην Αγγλικανική) εκκλησία, αλλά προοδευτικά ταυτίστηκε με τον Ευαγγελικαλισμό, οπότε και φυσιολογικά παρήκμασε. Έτσι οι ακραιφνείς (Γουεσλεϊανοί) Μεθοδιστές αποχωρίστηκαν το 1843/44 αποκαλούμενοι **Αγιαστές**.

Μέσα στους κόλπους της Αγιαστικής Κίνησης γεννήθηκε η Όψιμη / Έσχατη Βροχή. «Ζητείτε παρά του Κυρίου **υετόν εν τω και-**

ρώ της οψίμου βροχής και ο Κύριος θέλει κάμει αστραπές και δώσει εις αυτούς βροχάς όμβρου.»(ΖΑΧ., 10[Γ]:1-BMB)

Παράλληλα και ανεξάρτητα, από τα μέσα του 19ου αιώνα πολλές πρωτοφανείς σε μέγεθος και έκταση τοπικές εκχύσεις Αγίου Πνεύματος μαρτυρούνται σε διάφορες χώρες. Ήταν το ελπιδοφόρο προμήνυμα της Δευτέρας Παγκόσμιας Έκχυσης του Αγ. Πνεύματος που περίμεναν και προανάγγειλαν οι άγιοι του Θεού όλων των αιώνων και εποχών. (#6)

Αναρίθμητοι πιστοί, εκκλησίες και ομάδες στην περίοδο 1850-1900 βρέθηκαν κάτω από ισχυρή επισκίαση του Αγ. Πνεύματος. Οι πιο γνωστές από αυτές τις εκχύσεις έλαβαν χώρα στις Ανατολικές ΗΠΑ και το νότιο Καναδά πολλάκις κατά τις ευαγγελιστικές εξορμήσεις των Μούντυ, Σπέρτζον, Τζίπσου Σμιθ αλλά και μεμονωμένα. (#7) Άλλες έγιναν στην Αρμενία μεταξύ ευσεβών Πρεσβυτεριανών και στη Ρωσία μεταξύ των ευσεβών Ορθοδόξων υπό την επιρροή του αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ (1759-1833), του Εφραίμ (+1777) και άλλων στάρετς. (#8) Επίσης έχουμε εκχύσεις μεταξύ των Μεθοδιστών της Ινδίας (σε ορφανοτροφεία της Καλκούτα), στην Αγγλία στο Κίνημα του Ίρβιγκ, στην Ουαλία στη μεγάλη αναζωπύρωση υπό τον Ρ. Έβανς και τέλος στη Γερμανία και Ελβετία. (#9)

Όμως μόνο οι διεργασίες μέσα στο Κίνημα των Αγιαστών Μεθοδιστών είχαν καταλυτικό αποτέλεσμα, γιατί ναι μεν και όλοι οι άλλοι τόνιζαν και δίδασκαν την αναγκαιότητα μιας "βαθύτερης -πνευματικής- ζωής" -με πρωτοπόρο θεολογικά το Κίνημα Keswick- εν τούτοις **η έλλειψη της έμφασης στην αγιαστική προϋπόθεση** για μια τέτοια ζωή **και ενός διακριτού σημείου** για την πλήρωση με το Άγ.Πνεύμα τους οδήγησε σε πολλά αδιέξοδα.

Ι. Γουέσλεϋ

Οι Αγιαστές επανέφεραν στο προσκήνιο την αναγκαιότητα του **“Χρίσματος”**, δηλαδή του Βαπτίσματος στο Άγιο Πνεύμα.

Κατανόησαν σαφώς ότι οι απόστολοι, γνωρίζοντας ότι η μετάνοια, η πίστη και το βάπτισμα στο νερό από μόνα τους ή και όλα μαζί δεν ολοκληρώνουν την αναγεννητική διαδικασία έστειλαν στην Σαμάρεια τον Πέτρο και τον Ιωάννη για να μεταδώσουν στους νεόπιστους - νεοφώτιστους το Άγιο Πνεύμα, δηλαδή το Χρίσμα.

«Ακούσαντες δε οι εν Ιεροσολύμοις απόστολοι ότι δέδεκται η Σαμάρεια τον λόγο του Θεού, απέστειλαν προς αυτούς Πέτρον και Ιωάννην, οἵτινες καταβάντες προσήυξαντο περὶ αὐτῶν ὡς λάβωσιν Πνεῦμα Ἅγιον, οὐδέπω γὰρ ἦν ἐπουδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον δε βεβαπτισμένοι υπήρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.» (ΠΡΑΞ., 8 [Η]:14-16-KMN) (#10)

Δὲν θεώρησαν λοιπὸν οἱ απόστολοι ἀρκετὸ το γεγονός ὅτι οἱ ἄνθρωποι στὴ Σαμάρεια μετανόησαν, πίστεψαν καὶ βαπτίσθηκαν στὸ νερό. Ἐτσι ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία συνέχισε ἀκριβῶς αὐτὴ τὴν ἴδια Διδασκαλία καὶ Πρακτικὴ. «Μετά τὸ βάπτισμα τὰ χέρια τοποθετοῦνται δια προσευχῆς καλῶντας καὶ προσκαλῶντας τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ... στὸ βάπτισμα δε λαμβάνουμε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἀλλὰ καθαριζόμεθα με τὸ νερό τοῦ βαπτίσματος...» (Τερτυλλιανός, Περὶ Βαπτίσματος, κεφ., 3ο, περ. 190 μ.Χ.) Ο Φιρμιλιανός Καισαρείας τὸ 250 μ.Χ. καὶ ὁ Κυπριανός -λίγο πρὶν- στὴν 75η ἐπιστολὴ τοῦ εἰσάγουν τὸν ὅρο «θεμελίωση» (confirmation), ἐπεξηγώντας ὅτι τὸ **Χρίσμα** «...εἶναι μία πνευματικὴ σφραγίδα ποὺ παραμένει μετὰ τὸ βάπτισμα γιὰ νὰ τελειοποιηθούμε...»

Από τους πρώτους ο **Συμεών, Νέος Θεολόγος** (950- 1002), ἀπέρριψε με βδελυγμία τὴν παρωδία σύμφονα με τὴν ὁποία κάποιος λαμβάνει **«αοράτως καὶ ἀναισθήτως»** τὸ Χρίσμα δῆθεν δι' ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν κάποιου ἱερατείου.

“Κατανοητῶς καὶ ἀντιληπτῶς γίνεται ἡ ἐνοίκηση τῆς τρισυποστάτου Θεότητος ... ἐὰν κάποιος λέγει ὅτι χωρὶς γνώση καὶ αἴσθηση – ἀναισθήτως- λαμβάνει καὶ κατέχει ὁ πιστός τὸ Ἅγ. Πνεῦμα βλασφημεῖ καὶ

ψεύτη κάμνει τὸν Χριστό, ποὺ εἶπε ὅτι ὅποιοι ὕδατος ζῶντος θὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν κοιλία αὐτοῦ ... ὅσοι ἐβαπτίσθησαν με τὸ Ἅγ. Πνεῦμα ... τὸ Πανάγιο Πνεῦμα λαλεῖ καὶ ἐνεργεῖ εἰς αὐτοὺς τὰ λεχθέντα ἀπὸ τὸν Παῦλο. **Ὅποιος ὁμῶς δὲν ἔχει ἀναγνωρίσει αὐτὰ τὰ σημεῖα μέσα του, ἀς μὴν ἀπατάται...**” (Πρακτικά-Θεολογικά Κεφάλαια: 3,7,43). Ο Συμεών βέβαια περιφρονήθηκε καὶ καταπολεμήθηκε ἀπὸ τὸ κρατικοδίαιτο ἱερατεῖο καὶ ἔφαγε πολὺ ξύλο ἀπὸ τοὺς «ζηλωτές» μοναχοὺς, ἀλλὰ ἡ φωνὴ τοῦ δε χάθηκε καὶ βέβαια κατόπιν οἱ «...φονεύσαντες τοὺς προφῆτες...» τὸν προβίβασαν σὲ ἅγιο... (ΜΑΤΘ., 23[ΚΓ]:29-31)

Ἐτσι οἱ Αγιαστές ἦλθαν σὲ οξύτατη σύγκρουση με τὸν Προτεσταντισμὸ ποὺ δημιουργήθηκε ἔξω ἀπο τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας κι ἀπέρριπτε κάθε ἐννοια περὶ πληρώσεως στὸ Ἅγ. Πνεῦμα, ἐνὸς **“δευτέρου ἔργου χάριτος”**. **Ἀτυχῶς ὁμῶς οἱ Αγιαστές δὲν μπόρεσαν νὰ προσδιορίσουν κάποιο ἀποδεκτὸ σημεῖο τῆς πληρώσεως με τὸ Ἅγιο Πνεῦμα με ἀποτέλεσμα νὰ καταλήξουν στὸν Ἐνθουσιασμό.**

Η Όψιμη Βροχή αρχίζει

Κάρολος Πάρχαμ

Στους τελευταίους μήνες του 1899, ένας ταπεινός επίσκοπος της "Αγιοστικής Κίνησης", ο **Κάρολος Φ. Πάρχαμ** (1873-1929),

συγκάλεσε ένα σεμινάριο στον Οίκο Μπέθελ, στη μικρή πόλη Τοπήκα του Κάνσας, στο οποίο μετείχαν πολλοί Αγιαστές εργάτες και πιστοί. Κύριο θέμα ήταν η έρευνα των Γραφών **σχετικά με το Βάπτισμα στο Άγ. Πνεύμα και το ορατό σημείο αυτού του Βαπτίσματος**. Μετά από εξονυχιστική μελέτη και συνεχή προσευχή ομοφώνως ανεγνώρισαν ότι Χρίσμα - Βάπτισμα στο Άγ. Πνεύμα μέσα στις Γραφές «αοράτως και αναισθητώς...» δεν υπάρχει, αλλά το πιο σύνηθες επαναλαμβανόμενο ορατό σημείο ήταν η «ομιλία σε γλώσσες» μαζί με την προφητεία.

Ο καιρός της εκπλήρωσης της προφητείας του Ιωήλ για μια δεύτερη έσχατη έκχυση του Άγ. Πνεύματος είχε φθάσει. Την 1η Ιανουαρίου 1901 μετά από ολονύκτια προσευχή, «...το Πνεύμα το Άγιο επήλθε επ' αυτούς, καθώς και εφ' ημάς κατ' αρχάς», όπως πληροφόρησε ο Πέτρος το πρεσβυτέριο της Ιερουσαλήμ για την έκχυση στην Καισάρεια. (ΠΡΑΞ., κεφ. 10-11)

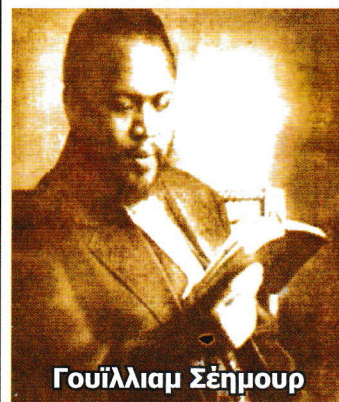
Ο πρώτος που έλαβε το βάπτισμα ήταν η Άγκνες Όζμαν (1870-1937), μια ταπεινή ψυχή και σε λίγο ακολούθησαν περίπου 40 άτομα, μεταξύ των οποίων ο Κ. Πάρχαμ και η γυναίκα του Σάρα. (#11)

Από τον πυρήνα αυτό ιδρύθηκε το «**Κίνημα της Αποστολικής Πίστης**» (Κ.Α.Π.). Αυτό αναπτύχθηκε ταχύτατα παρά τον πόλεμο από τους άμβωνες και φανατικούς όλων των δογμάτων. Ο Πάρχαμ και οι υπόλοιποι πάμφτωχοι ζηλωτές του Κ.Α.Π. πήγαιναν από πόλη σε πόλη και από χωριό σε χωριό κηρύττοντας την ανάγκη της επιστροφής στην "πίστη που παραδόθηκε στους αγίους μια φορά για πάντα" (ΙΟΥΔΑ 3). (#12) Μέσα στα πλαίσια αυτής της προσπάθειας εκδόθηκε η μηνιαία 8σέλιδη ευαγγελιστική εφημερίδα "**Η Αποστολική Πίστη**", που μοιραζόνταν χωρίς συνδρομή σε όλες τις ΗΠΑ.

Η μεγαλειώδης έκχυση στην οδό Αζούζα 312, Λος Αντζελες την 9η Απριλίου 1906

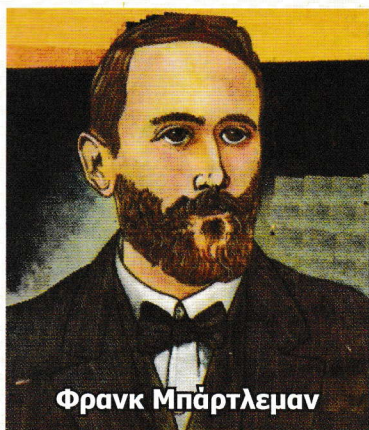
Την ίδια εποχή (1906) που ο Πάρχαμ βρισκόταν στο Χιούστον, ΤΞ., για ευαγγελιστικές εξορμήσεις και την συγκρότηση ενός νέου ταχύρρυθμου Βιβλικού σεμιναρίου, ένας μαθητής του, ο νέγρος **Γουίλλιαμ Σέημουρ** (1870-1922), έλαβε μια πρόσκληση να αναλάβει τη διαποίμανση μιας μικρής Αγιοστικής ομάδας στο Λος Αντζελες. Αφού χειροτονήθηκε από τον Κ. Πάρχαμ και έλαβε συστατικές επιστολές (#13) και τα εισιτηριά του αναχώρησε με το τραίνο για την Καλιφόρνια.

Γουίλλιαμ Σέημουρ

Οίκος Μπέθελ Ένθετο: Α. Όζμαν

Φρανκ Μπάρτλεμαν

Το μήνυμα του "Κ.Α.Π." δεν είχε φθάσει στο Λος Αντζελες, αλλά πολλοί Αγιαστές με πρωτοπόρο τον οραματιστή **Φρανκ . Μπάρτλεμαν** (#14) προσεύχονταν εκτενώς για μια αναζωπύρωση.

Όμως η μικρή Αγιαστική ομάδα δεν αποδέχθηκε την διδασκαλία του Σέημουρ σχετικά με το Βάπτισμα του Αγ. Πνεύματος με κυρίαρχο σημείο την επανάληψη του γλωσσολαλικού θαύματος της ημέρας της Πεντηκοστής. Αυτοί θεωρούσαν ότι μια οποιαδήποτε εμπειρία, ή ακόμη και ένα πνευματικό ενύπνιο ήταν απόδειξη του Βαπτίσματος στο Άγιο Πνεύμα. Αυτοί παρανόησαν την "...επισκίαση..." (ΛΟΥΚ., 1[Α]:35) εκλαμβάνοντάς την ως "...πλήρωση..." του Άγ. Πνεύματος. (ΠΡΑΞ., 2[Β]:4)

Ένας φτωχός Χριστιανός, ο Ρ. Άσπερρυ, φιλοξένησε τον Σέημουρ σπίτι του μέχρι να βρεθούν τα ναύλα για την επιστροφή του. Εκεί συνεχίστηκαν οι συμμελέτες και οι συμπροσευχές, ώσπου αιφνιδίως την 9η Απριλίου (1906) "...σαν κεραυνός εξ ουρανού, τινάχθηκαν από τα καθίσματα τους και έπεσαν στο πάτωμα κι άρχισαν να μιλούν ξένες γλώσσες..." (#15)

Τα γεγονότα ξεσήκωσαν τους Αγιαστές του Λος Αντζελες και ένα πλήθος περιέργων ακόμη και εμπαικτών κατέφθασαν εκεί. Το πάτωμα του φτωχού σπιτιού στην οδό Ν. Μπράε 214 κατέρρευσε από το μεγάλο πλήθος και έτσι στις 15 Απριλίου αναγκάστηκαν να νοικιάσουν μια παλιά Μεθοδιστική εκκλησία στην οδό Αζούζα 312, η οποία είχε εγκαταλειφθεί και χρησιμοποιούνταν για σταύλους...

Ο Ορθόδοξος αρχιμανδρίτης Ευσέβιος Παπαστεφάνου, ένας ήρωας που αντιμετώπισε διώξεις και απειλές από ένα στυγνό κατεστημένο διότι δήλωσε ότι έλαβε "αισθητά" το Άγ. Πνεύμα, (#16), με γλαφυρό τρόπο αναφέρει την έκχυση στην Αζούζα:

"...Από σταύλο ζώων έμελλε να προέλθει η νέα ελπίδα και δυνάμεις για τον απεγνωσμένο Χριστιανικό κόσμο, όπως ο σταύλος της Βηθλεέμ -η Αζούζα- έγινε πηγή και απαρχή της ελπίδας και λυτρωτικής δύναμης για κάθε ψυχικώς πεινώντα και διψώντα άνθρωπο..." (#17) Για τρία χρόνια (1906-09), η ταπεινή σύναξη της οδού Αζούζα έγινε μια πηγή ανεωγμένη για αναρίθμητες ψυχές που έφθασαν εκεί και έλαβαν το Άγ. Πνεύμα. Κατέφθασαν πάστορες, ιεραπόστολοι, ερευνητές και γλωσσολόγοι απ' όλα τα δόγματα και όλο τον κόσμο. (#18) Οι "Λος Άντζελες Τάϊμς" έγραψαν απανωτά πολεμικά ρεπορτάζ αλλά αυτά έφεραν περισσότερα πλήθη. Η 4σέλιδη εφημερίδα της Αζούζα, "Η Αποστολική Πίστη", μοιραζόταν χωρίς συνδρομή σε όλες τις ΗΠΑ. Όσοι γύριζαν στις εκκλησίες τους από την Αζούζα χλευαζόντουσαν ή διωχνόντουσαν βάνουσα. Άλλη μια φορά τα ιερατεία και η μισθωτή εκκλησιαστική αριστοκρατία καταπολέμησε τους απλούς πιστούς που ήθελαν να πλησιάσουν τον Θεό. (#19) Έτσι άρχισαν προοδευτικά να δημιουργούνται σε όλη τη γη ανεξάρτητες ομάδες αποκαλούμενες, "αποστολικές", "εκκλησίες του Θεού", "συνάξεις του Θεού", "πλήρους ευαγγελίου", "πεντηκοστής", κ.λ.π. (#20)

Το Κίνημα της Όψιμης / Έσχατης βροχής πήρε ενδημικές διαστάσεις σε πάρα πολλές χώρες. Στις ΗΠΑ έφθασε 15 εκατομ. κοινότητα, στη Βραζιλία 32Ε, στην Ινδονησία 5Ε, στη Νιγηρία 7Ε, στο Μεξικό 2.5Ε, στη Χιλή 2.7Ε, στις Φιλιππίνες 2Ε, στην Αιθιοπία 2Ε, στη Ν. Αφρική 4Ε, στη Γουατεμάλα 1.2Ε κ.ο.κ. Σήμερα περιλαμβάνει 175.000.000 παγκοσμίως. (#21)

THE APOSTOLIC FAITH

Pentecost Has Come

Los Angeles Being Visited by a Revival of Bible Salvation and Pentecost as Recorded in the Book of Acts

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΟΨΙΜΗΣ / ΕΣΧΑΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Σύντομα οι "φλόγες της Πεντηκοστής" έφθασαν στα πέρατα της γης", όπως λέγει ένας ωραίος ύμνος που ψάλλουμε στην Αποστολική εκκλησία. Στη μία χώρα μετά την άλλη ιδρύονταν Αποστολικές εκκλησίες. Οι περισσότερες ξεκίνησαν από μετανάστες που βρέθηκαν στις ΗΠΑ με την ελπίδα μιας καλύτερης ζωής. Αυτοί γύρισαν πίσω στις πατρίδες τους, στην πλειοψηφία χωρίς καμιά υποστήριξη, με δική τους πρωτοβουλία, για να μιλήσουν στους συγγενείς τους και στους συμπατριώτες τους για τα καλά νέα του Ευαγγελίου και για την έσχατη / όψιμη βροχή. (#22)

Εκεί αντιμετώπισαν πανίσχυρες απόλυτα εχθρικές εθνικές - κρατικές εκκλησίες (Ρ. Καθολικές - Ορθόδοξες

- Λουθηρανικές - Καλβινιστικές - Προχαλικηδόνιες,

κ.α.) καχύποπτες αντιδημοκρατικές κυβερνήσεις (μαύρες και κόκκινες)

και κοινωνίες εκμαυλισμένες από τη φτώχεια, την αδικία, την ανηθικότητα και τον καταναλωτισμό.

Στην Ελλάδα και την Κύπρο επαναλήφθηκε μια παρόμοια ιστορία. Έλληνες μετανάστες που επέστρεψαν χωρίς ιεραποστολική και οικονομική στήριξη έδωσαν τα νιάτα τους, θυσίασαν επαγγελματικές καριέρες, φυλακίστηκαν, εξορίστηκαν, δάρθηκαν, προφυλακίστηκαν αλλά το Ευαγγέλιο σπάρθηκε.

Αζούζα 312

Το ξεκίνημα...

Όλα ξεκίνησαν κατά τον Πα-
νευρωπαϊκό πόλεμο (Α΄ Π.Π.) κα-
θώς πλήθη φτωχών μεταναστών
από την Ευρώπη και τον υπόλοιπο
κόσμο κατέκλυζαν την Βόρεια Αμε-
ρική. Μέσα στο αναρίθμητο ανώ-
νυμο πλήθος, ο νεαρός **Ιωάννης**
Τσέλος από το χωριό Βάγια Θη-
βών, στα μέσα του 1915, έφθασε με
πλοίο στη Νέα Υόρκη και αφού πέρα-
σε τον καθιερωμένο έλεγχο στα Έλλης
Αϊλαντς (νησιά), πήρε μαζί με φίλους
που είχε γνωρίσει στο πλοίο το τραί-
νο για τις Ν. Ανατολικές πολιτείες, των
ΗΠΑ, προς την Καλιφόρνια. Ήταν μια
χαρούμενη νεανική συντροφιά Ελλή-
νων μεταναστών που τους συνέδεε μια
πρόσκαιρη φιλία και το κοινό όραμα για
επιτυχημένη και άνετη ζωή.

Καθώς το τραίνο ταξίδευε κάνο-
ντας ατελείωτες στάσεις, ο νεαρός
Τσέλος κατέβηκε για να πιει νερό
στο χωριό Τέρα Χότε (Terre
Haute) της πολιτείας Ιν-
διάνη κάπου στη βό-
ρεια Αμερική. Το
τραίνο έφυγε και ο
νεαρός Ιωάννης
από τη μια στιγ-
μή στην άλλη
βρέθηκε μόνος
έχοντας μόνο
τα χαρτιά του,
άγνωστος μετα-
ξύ αγνώστων...

Τον περιέργο
νεαρό ξένο που έμει-
νε στον σιδηροδρομι-
κό σταθμό επειδή έχασε το
τραίνο -πράγμα που σε λίγο έμαθε
όλο το Τέρα Χότε- περιμάζεψαν μερι-
κοί ντόπιοι φιλανθρώπως φερόμενοι
και σιγά σιγά έπιασε δουλειά και άρχι-
σε να μαθαίνει τη γλώσσα. Αργότερα
έγραψε στην Ελλάδα το 'παθημά' του
και μάλιστα ζήτησε για νύφη μια κο-
πέλα του χωριού του, αφού τώρα είχε
αποκατασταθεί. (#23)

Παράλληλα ο Κύριος έβαζε το δικό
Του σχέδιο σε εφαρμογή. Στην ίδια
μικρή πόλη πριν από λίγα χρόνια είχε
συσταθεί μια Αποστολική Εκκλησία με
επίσκοπο έναν Έλληνα ομογενή απο
την Καλαμάτα, ονόματι Κώστα Μαλόν.
Οι δύο Έλληνες συνδέθηκαν με φιλία
και μέσα σε μικρό διάστημα ο Ι. Τσέλος
δέχθηκε τον Χριστό στη ζωή του και
έλαβε το Βάπτισμα στο Άγ.Πνεύμα.

**Ο Κύριος μέσα στο ανεξιχνία-
στο σχέδιο Του φρόντισε να 'χά-
σει' το τραίνο σε μια ασήμαντη μι-
κρή πόλη, την μόνη ίσως με έναν
Ελληνικής καταγωγής επίσκοπο
σε όλες τις ΗΠΑ... (#24) Βρισκό-
μαστε στο 15ο έτος από την αρχή
της έσχατης Βροχής και σχεδόν
μια δεκαετία μετά τη μεγαλειώδη
έκχυση στην οδό Αζούζα.**

Προοδευτικά με προσκλήσεις άρ-
χισαν να φθάνουν διάφοροι συγγενείς
του Τσέλου απ' τα Βάγια στην Τέρα
Χότε της Ινδιάνη. Αυτοί στην πλειοψη-
φία τους δέχθηκαν το Ευαγγέλιο και
προστέθηκαν στην εκεί Εκκλησία.

(Πριν προχωρήσουμε στην αφή-
γηση μας θα πρέπει να ειπωθεί ότι ο
Ι. Τσέλος έζησε και πέθανε εν Κυρίω
στην Τέρα Χότε της Ινδιάνη. Ο γιός του
Παναγιώτης έγινε αργότερα δήμαρχος
της πόλεως που έχει σήμερα περίπου
80.000 κατ.)

**Ο Πίτσελος πρώην
δήμαρχος Terre Haute**

Στη πρώτη λοιπόν περίοδο, με-
μονωμένοι μετανάστες με αγνό ζήλο
ήλθαν και έσπειραν στην Ελλάδα τον
καλό σπόρο. Τα τεράστια εμπόδια που
συνάντησαν ξεπεράστηκαν δια της πί-
στεως (εμπιστοσύνης) στον Κύριο που
τους ενίσχυε. Ο Θεός πάντα χρησιμο-
ποιεί ατελή, αλλά "τίμια σκευή" (#25).

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ : 1926 - 1946

Ο Δημήτρης Κατρισιώσης από τα Βάγια ήταν μόλις 25 ετών (γεννήθηκε το 1898) όταν έφθασε στην Τέρρα Χότε το 1923. Είχε προηγηθεί η αδελφή του πού παντρεύθηκε τον Ιωάννη Τσέλο. Το όνειρο του ήταν να κάνει λεφτά και κάποια μέρα να επιστρέψει πλούσιος στην πατρίδα.

Έμενε στο κάτω δωμάτιο του σπιτιού της αδελφής του και άκουγε με περιέργεια αυτά που του έλεγαν για τη σωτηρία τους από τον Ιησού Χριστό και το βάπτισμα με το Άγιο Πνεύμα. Δεν θα γινόταν σκεφτόταν ποτέ σαν αυτούς τους '...αιρετικούς' που κάθε λίγο και λιγάκι μελετούσαν και προσευχόντουσαν στο πάνω δωμάτιο...

"Μια μέρα ενώ οι αδελφοί προσευχόντουσαν στο πάνω δωμάτιο, ο Δημήτρης κοιμόταν από κάτω. Ένοιωσε μέσα στον ύπνο του να τον κτυπούν στην πλάτη. Νόμισε πως κάποιος ήλθε από πάνω και τον ξύπνησε. Πετάχθηκε αμέσως και έτρεξε επάνω να παραπονεθεί. Μπαίνοντας όμως είδε ... για πρώτη φορά ανθρώπους να προσεύχονται γονατιστοί με τα χέρια ψηλά ... πρώτη φορά έβλεπε πρόσωπα να ακτινοβολούν από θεία λάμψη, πρώτη φορά άκουσε να γίνονται προσευχές με κατάνυξη..." (#26)

Ο Κύριος τον άγγιξε. Μετανόησε, βαπτίσθηκε στο νερό κι έλαβε με μεγάλη δύναμη το Άγ. Πνεύμα στις 2 Δεκεμβρίου 1923. Τίποτα πλέον δεν τον κρατούσε στην ξενιτιά. Άσβεστη φλόγα έκαιγε μέσα του να γυρίσει στην Ελλάδα να σπείρει το Ευαγγέλιο με δύναμη και χάρη...

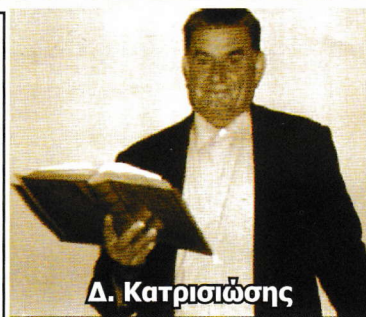
Είχε μόλις οκτώ μήνες στη Αμερική και μόλις δύο μήνες που έλαβε το Άγ. Πνεύμα όταν αναχώρησε με το πλοίο της επιστροφής κι έφθασε στην Πάτρα τη 2η Φεβρ., 1924. Σιδηροδρομικώς μέσω Αθηνών επέστρεψε στα Βάγια.

Όταν άνοιξε τη βαλίτσα του ο Δημήτρης Κατρισιώσης, ο πατέρας του έμεινε εμβρόντητος βλέποντας ότι ο γιός του έφερε μια βαλίτσα γεμάτη ευαγγέλια αντί για ... δολάρια! Όλοι στράφηκαν εναντίον του με εξαίρεση την αρραβωνιαστικιά του Μαρία, η οποία δέχθηκε μετά χαράς το Ευαγγέλιο κι αργότερα παντρεύθηκαν. (#27)

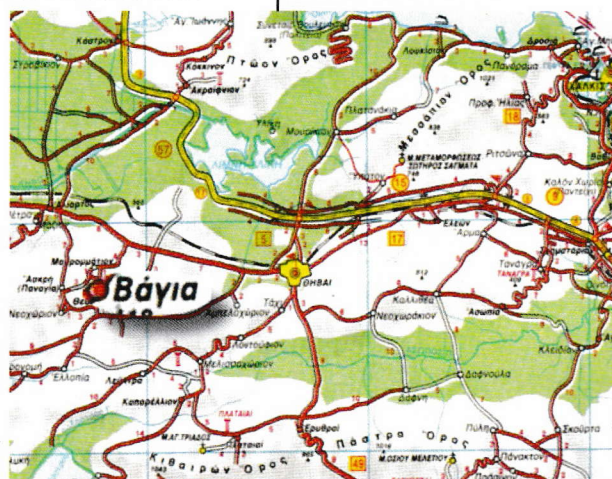
Βρίσκοντας εκεί τον Γιώργο (αδελφό του Γιάννη) Τσέλο (#28) άρχισαν να κάνουν ευαγγελιστικό έργο πρώτα στην περιοχή του χωριού τους και προοδευτικά επεκτάθηκαν σε όλη τη Βοιωτία. Στη συνέχεια λίγο με το τραίνο και πολύ με τα πόδια έφθασαν στη Β. Εύβοια, την Αττική και Θεσσαλία. Σε πλατείες και καφενεία μιλούσαν παντού για τον Εσταυρωμένο και Αναστάντα.

Αλλού τους δέχονταν καλά αλλού τους καταδίωκαν και τους ειρωνευόντουσαν. Εκείνοι, ως πρόβατα ανάμεσα σε λύκους, συνέχισαν απτόητοι τη σπορά με σεμνότητα προσευχόμενοι για τους ασθενείς.

Το 1925 ο προαναφερθείς επίσκοπος Κώστας Μαλόν τους επισκέφθηκε από τις ΗΠΑ και όλοι μαζί έκαναν μια νέα τεράστια περιοδεία φθάνοντας μέχρι τη Βόρειο Μακεδονία. Στη Βέροια όπου σήμερα υπάρχει μια ανθούσα ΕΑΕΠ βαπτίσθηκαν οι πρώτες ψυχές στο νερό. (#28a) Την ίδια χρονιά ο Κ. Πάρχαμ ταξιδεύοντας προς τους αγίους τόπους επισκέφθηκε για ένα απόγευμα την Αθήνα όταν το πλοίο έκανε στάση στον Πειραιά. Πού να μπορούσε να φαντασθεί ότι οι σπόροι της Έσχατης Βροχής είχαν φθάσει στην Ελλάδα και άρχιζαν να ανθίζουν...

Δ. Κατρισιώσης

Τελικά στα τέλη του 1925 λόγω της αφόρητης πίεσης στα Βάγια και έλλειψης εργασίας ο Δ. Κατρισιώσης με τη γυναίκα του και το Γ. Τσέλο μετακόμισαν στο χωριό Πεπερίτσα της Μεσσηνίας. Ακολούθησαν νέες εξορμήσεις στη νότιο Πελοπόννησο με ατελείωτες συλλήψεις και μεγάλους διωγμούς από φανατικούς ιερείς. Πολλές φορές όμως ο κόσμος στάθηκε μαζί τους. Ειδικά στο Διαβολίτσι Καλαμάτας, όπου σήμερα η ΕΑΕΠ έχει ένα θυσιαστήριο, ο κόσμος απαίτησε την απόλυση τους. Το 1929 επέστρεψαν στα Βάγια όπου οι σπόροι άρχισαν να φυτρώνουν.

Ένας κουρέας, ο Γρηγόρης Παπαβασιλείου, που είχε κάνει στην Αμερική και δεν φοβόταν το κατεστημένο, δέχθηκε τον Κύριο. Μολονότι από το 1932 - 36 ο αδελφός Κατρισιώσης βρισκόταν στο διπλανό Αλιάρτο εργαζόμενος στην εκεί Γεωργική Εταιρία πότιζε συνεχώς τη μικρή 'φυτεία'. Τελικά επανεγκαταστάθηκε μόνιμα στα Βάγια όπου σιγά-σιγά είδε μέγα μέρος από το χωριό να ακολουθεί τον Κύριο και μάλιστα να λαμβάνει χώρα μια μεγάλη αναζωπύρωση όπως θα δούμε πιο κάτω.

Οι αδ. Δ. Κατρισιώσης και Γ. Τσέλος, πολέμησαν με θηρία όπως ο Παύλος στην Έφεσο, αλλά ο καλός σπόρος σπάρθηκε. Οι προσευχές τους, οι νηστείες και η συνεχής πλήρωση με το 'Αγ. Πνεύμα ήταν τα μυστικά τους...

Εν τω μεταξύ πίσω στις ΗΠΑ, το 'Αγιο Πνεύμα είχε εκχυθεί μεταξύ των εκεί Ελλήνων μεταναστών. Στο Λος Άντζελες, το Σαν Φρατζίσκο, το Όκλαντ, τη Νέα Υόρκη κ.α. ήδη υπήρχαν μικρές Αποστολικές εκκλησίες.

Οι αδελφοί αυτοί, που μέχρι σήμερα συνεχίζουν τον καλό αγώνα, πάντα έδειξαν αμέριστο πνευματικό και υλικό ενδιαφέρον τους για τους πιστούς στην Ελλάδα. Σ' όλες τις τραγωδίες της πατρίδας στάθηκαν πρώτα ως καλοί Χριστιανοί και μετά ως καλοί Έλληνες.

Μεταξύ των Ελλήνων μεταναστών στην Καλιφόρνια ήταν και ο Κύπριος **Μιχαήλ Κούννας** (1888-1990). Ο αδ. Κούννας γεννήθηκε στην Κάτω Δρυ, επαρχία Λάρνακας και από μικρό παιδί αγαπούσε τον Θεό. Επιθυμούσε να αφιερωθεί, να πάει στο 'Αγ. Όρος ή στη μονή της Αγ. Αικατερίνης στο Σινά.

Τελικά ο Μ. Κούννας εργαζόμενος στο Σαν Ντιέγκο, Καλιφ., γνώρισε τον Κύριο και στις 26 Νοεμβρίου 1925 έλαβε το 'Αγιο Πνεύμα: "Ενώ προσευχόμουν ένθερμα και ζητούσα το 'Αγιο Πνεύμα, μια απειρίγραπτη δύναμη κατέλαβε όλο το είναι μου. Πληρώθηκα με 'Αγιο Πνεύμα και άρχισα να ψάλλω μια νέα ωδή και να μιλώ νέες γλώσσες, να προφητεύω, να βλέπω οράσεις... Η καρδιά μου γέμισε αγάπη για όλο τον κόσμο..." (#29)

Συνδέθηκε με τους αδ. Δικτυόπουλο και Ρετούμη στο Λος Άντζελες και άρχισε να αισθάνεται τον Κύριο να τον οδηγεί να επιστρέψει στην Ελλάδα.

Αφού επισκέφθηκε τη Νέα Υόρκη, όπου συνδέθηκε και με τους εκεί αδελφούς, τέλη Οκτωβρίου 1927 αναχώρησε τελικά για τον Πειραιά.

ΛΟΓΟΙ ΧΡΙΣΤΟΥ

297

Χαιρετισμός

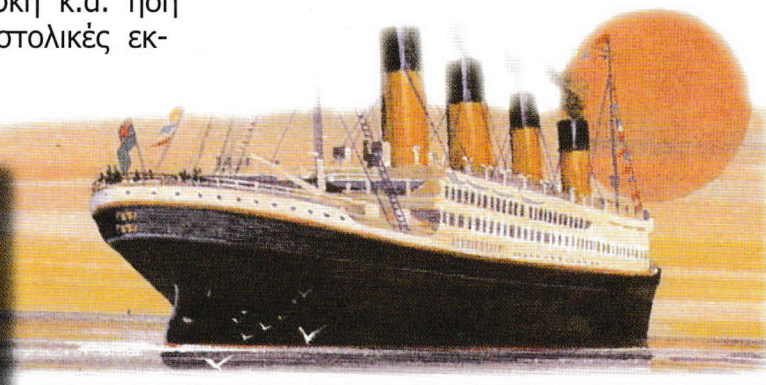
Πρὸς τὰς ἐκκλησίας τῆς «Ἑλληνικῆς Πρωτογόνου Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας» ἐν Ἀμερικῇ, χαίρετε. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ εἶναι πάντοτε μαζί σας ἀμήν.

Τὸ ἅγιον αὐτὸ ἔργον τῆς ἐνώσεως ἡμῶν μεθ' ὁμῶν τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς ἐξετέλεσε μεταχειρισθεὶς τοὺς ἐκατέρωθεν Πρεσβυτέρους, καὶ ἡμᾶς νὰ χαίρωμεν ὑπερβολικῶς, καὶ μᾶς δίδει πολὺ θάρρος. Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν ὅστις ἐν τῷ καιρῷ τῷ ἰδικῷ Του ἀπήντησεν εἰς τὰς προσευχὰς μας. Θέλομεν δὲ νὰ γνωρίζεται ὅτι, ὄντες μεθ' ὁμῶν ἐν Σῳμᾷ, μετὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, θὰ ἐνεργήσωμεν πάντοτε ὡς ἔν.

Ὁ Κύριος μεθ' ὁμῶν

Σὰς χαίρετῶμεν, αἱ ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησίαι

Διὰ τοῦ Γραμματέως Ι. Τ.

Στις 17 Σεπτ., έφθασε στο Πειραιά και αμέσως κατευθύνθηκε στα Κάτω Πετράλωνα, στην οικία της Μαρίας Κωνσταντινίδη, στην οδό Θεσσαλονίκης 88 (σήμερα 136) όπου

προσκόμισε ένα γράμμα από το γιο της Σπύρο από τη Ν. Υόρκη, που έγραφε: "Έρχεται ο αδ. Κούννας στην Ελλάδα, ο οποίος χρυσό δεν έχει, έχει όμως Χριστό, δέξου τον στη θέση μου."

Πράγματι, η μητέρα του Κωνσταντινίδη τον δέχθηκε και μαζί δέχθηκε και τον Χριστό ως Κύριο της ζωής της. Άνοιξε το σπίτι της για συμμελέτη και συμπροσευχή κι **εκεί στις 23 Δεκεμβρίου 1927, εκχύθηκε το Άγ. Πνεύμα ομαδικά στους προσκατερούντες πιστούς και ακούσθηκαν τα μεγαλεία του Θεού.**

παιδιά τότε- όπως: Λ. Φέγγος, Γ. Φέγγος, Μ. Ζηνόπουλος, Γ. Πουλάκης (+1995), Β. Κατσιγιαννης (+2006), Η. Κουρμπάς (+1998), Π. Ζαχαρίου (1908-1957), Χ. Περιάλης (1926 -2004), Δ. Πλάκας (+1996) κ.α.

Στο ίδιο μέρος οργανώθηκε η πρώτη Αποστολική εκκλησία στην Ελλάδα και εκεί σήμερα σε νεόδμητο κτίριο βρίσκεται η ΕΑΕΠ - Κ. Πετραλώνων.

ΕΥΚΤΗΡΙΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
1ος ΟΡΟΦΟΣ
ΚΥΡ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
ΔΕΥΤ.-ΤΕΤ.-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20-21
ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗ 11-12.30 & 20-21

Ζεύγος Κούννα

Το 1928 ο αδ. Μ. Κούννας πήγε στην Κύπρο όπου θεμελίωσε το Αποστολικό έργο κι από καιρό σε καιρό επισκεπτόταν την Ελλάδα ώσπου έμεινε οριστικά στην Κύπρο, όπου κοιμήθηκε εν Κυρίω πλήρης ημερών, 102 ετών.

Κύπρος - οι απ' αρχής

Η εκκλησία Κάτω Πετραλώνων έμελλε να γίνει ένα **φυτώριο** μέσα στο οποίο προπολεμικά και μεταπολεμικά γνώρισαν τον Κύριο πολλοί πρωτοπόροι της Έσχατης/Όψιμης βροχής στη χώρα μας, -όλοι τους

Εν τω μεταξύ νεώτεροι μετανάστες καταφθάνουν από την Αμερική: ο Ι. Τσιτσιμάνης με τη γυναίκα του Ελισάβετ το **1929**, ο Χ. Μάμαλης με τη γυναίκα του το **1930**, ο Α. Δικτυόπουλος, γιος ευαγγελικού ιεροκήρυκα που έλαβε το Άγ. Πνεύμα το 1923 και ήλθε στην Ελλάδα το **1931**, ο Β. Λακαφώσης το **1932** και ο Σ. Κωνσταντινίδης το **1934**.

Όλοι τους ήταν χειροτονημένοι εργάτες μέσα στα πλαίσια της "Αρχέγονης Αποστολικής εκκλησίας Πεντηκοστής", (#30) όπως επωνομαζόνταν οι πρώτες Ελληνικές Αποστολικές εκκλησίες των ΗΠΑ οι οποίες συνδεόνταν με τις Συνάξεις του Θεού. (#31) Οι προαναφερθέντες ήλθαν ουσιαστικά εθελοντικά χωρίς κάποιο επίσημο διορισμό. (#32)

Ο Χαράλαμπος Μάμαλης ξεκίνησε το 1930 μια κατ' οίκον συνάθροιση στο Θησείο και σύντομα διοργανώθηκε μια δεύτερη στο κέντρο των Αθηνών, η οποία έμελλε να παίξει πρωτεύοντα και καταλυτικό λόγο στην ανάπτυξη του Κινήματος της Όψιμης / Έσχατης βροχής στην Ελλάδα. Ο αδ. Χ. Μάμαλης, ένας γλυκός και περιεκτικός Χριστιανός με πολλές θυσίες, όργωσε τη Μακεδονία και την υπόλοιπη Ελλάδα σπέρνοντας τον ζωντανό σπόρο.

Ο Αριστοτέλης Δικτυόπουλος ένας "σφόδρα πραΰς" άνθρωπος αρχικά ανέλαβε την εκκλησία των Κάτω Πετραλώνων και το 1934 επισκέφθηκε την Κατερίνη όπου στο μέσον μιας ανθούσας Ευαγγελικής - Πρεσβυτεριανής κοινότητας, (γνωστής ως "ευαγγελικά" -περ. 3.000 μ.,- που δημιουργήθηκε το 1923 από πρόσφυγες), άρχισε να ομολογεί με καλά αποτελέσματα.

Παρά τη βιαία αντίδραση των εκεί ευαγγελικών και ειδικά του πάστορα Σ. Λαζαρίδη σύντομα διάφοροι ζηλωτές ευαγγελικοί Χριστιανοί, όπως οι Κ. Υφαντίδης και Καρπανάς κι αργότερα οι Γ. Αναστασιάδης, Π. Παπαδόπουλος, Χ. και Τ. Σιδηρόπουλος, Ν. Σαμψωνίδης κ.α. κατανοώντας τη φτώχεια της πνευματικής τους ζωής, συνδέθηκαν με τον Α. Δικτυόπουλο.

Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΜΑΡΚΟΥ (1908-1986)

"Εν ονόματι του Κυρίου Ιησού Χριστού, το 1938 στις 12 Οκτωβρίου...ο Κύριος με έσωσε από τον κόσμο και με έβγαλε από το σκότος εις το φως. Ήμουν θεοφοβούμενος από μικρής ηλικίας και δεν εγνώριζα αμαρτία. Από 15 χρόνια με είχε διδάξει ο αδελφός (μου) ο ηγούμενος όπου βρίσκεται στο Άγιο Όρος να κάνω 100 μετάνοιες την ημέρα...

Το τήρησα αυτό ένα χρονικό διάστημα και με βγάλανε σε καλό. Ήμουν ποιμήν, εφύλαγα γίδια και μαρτυρούν οι σπηλιές και οι κρυψώνες όπου εγονάτιζα και έκανα τις προσευχές ενώπιον του Κυρίου Ιησού Χριστού. Αυτά με βγάλανε σε καλό. Ούτε βλασφήμησα καθώς εγεννήθηκα και μέχρι τις έσχατες μέρες και κρέας κλεψιμέϊκο δεν έβαλα στο στόμα μου και έζησα 20 χρόνια στην ερημιά και ήμουν καθαρός, δεν εγνώρισα αμαρτία.

Το 1929 παντρεύθηκα και ήμουν 20 χρόνια και η γυναίκα μου 19 χρόνια και πηγαίναμε με το παλιό ημερολόγιο. Πηγαίναμε σε διάφορες εκκλησίες και κάναμε ολονυκτίες για να φέρουμε λατρεία εις τον Κύριο παντοδύναμο Θεό και εις τον Ιησούν Χριστόν. Αλλά δεν μας ικανοποιούσε τίποτα. Μόνο ευρισκόμασταν σε μια αγωνία και δεν μπορούσαμε να βρούμε ανακούφιση εις την ζωή μας.

Και όταν μας επισκέφθηκε ο Κύριος και πιστέψαμε εις το Ευαγγέλιον και ευρήκαμε την αλήθεια...έλαβα δύναμη πλήρης, emίλησα γλώσσες και μου έδωσε και χάρισμα, έβλεπα οράσεις (πράγματα) που είναι μυστήρια και δυσνόητα να τα μιλήσω...

Από τότε μέχρι σήμερα το 1980 με ακολουθούν τα σημεία και η γυναίκα μου έλαβε χάρισμα προφητείας και ζήσαμε ένα Χριστιανικό περιβάλλον με τη χάρη του Κυρίου και φέραμε οικογένεια 11 παιδιά και 6 είναι στον ουρανό και 5 έχω εν τη ζωή. Αποτελώ από 15 εγγόνια, είμαστε 26 μέλη εν τη ζωή και 7 στον ουρανό...Εύχομαι να είναι όλη η αδελφότητα και η οικογένεια μου πιστή μέχρι τέλος. Αυτή είναι η ευχή μου. Αλληλουϊά, Αμήν. Αδελφός εν Χριστώ, Σπύρος Μάρκου, Βάγια, Θηβών, Βοιωτίας.

Ἀρχισαν συνάξεις σε σπίτια και πρώτη η σύζυγος του Γ. Αναστασιάδη ἔλαβε το Ἀγ. Πνεῦμα. (#33)

Από την εποχή αυτή χρονολογείται η σύγκρουση των Ευαγγελικών Προτεσταντών με το Κίνημα της Ἑσχάτης / Ὁψίμης Βροχής το οποίο θεωρούσαν ἕνα εἶδος "δούρειου ἵππου" στις τάξεις τους καθώς οι δηλώσεις περί "χρίσματος", "ευχελαίου" (ΙΑΚ., 5:14), χειροτονιών, εξορκισμών κ.α., θύμιζαν σε αυτούς Ρ. Καθολικά και Ορθόδοξα πρότυπα και ὄχι τον ακραιφνή Ευαγγελικό / Προτεσταντισμό. (#34) Ὁμως το ὅτι δεν βάπτιζαν τους ανθρώπους ἀλλὰ τηρούσαν το νηπιοβάπτισμα των αποστατών αὐτό δεν τους ενοχλοῦσε.. Ἦδη ἀπὸ ἐκείνη την εποχή ἀλλὰ και πολλά χρόνια μετὰ μέσα στην ΕΑΕΠ βαπτίσθηκαν πολλοὶ καλοὶ Ευαγγελικοὶ οἱ οποίοι δεν μπορούσαν να αναπαυθοῦν με το 'μπανιάρισμα' που τους ἔγινε ἐν ἀγνοία τους ως νήπια. (κοίτα: σ. 17)

Ὅμως ὅπως συμπληρώνει στην ιστορία του για την Πεντηκοστή στην Ελλάδα, ο Ι. Δημητριάδης, "...Παρά την δυσφήμιση και ἰδιαίτερα ἀπὸ ιεροκήρυκες Ευαγγελικῶν αποχρώσεων, ο Θεὸς ἐργαζόταν θαυμαστά." (#35)

Σε λίγο (1939) διοργανώθηκε η Αποστολική ἐκκλησία Κατερίνης σε αἶθουσα στην οδὸ Νικομηδείας 22. Στη διπλανή Σεβαστή (15 χλμ. ἀπὸ τη Κατερίνη) δημιουργήθηκε μια ἀκόμη Αποστολική ἐκκλησία (1939) ὑπὸ τον Π. Δημητριάδη ἕναν ευσεβὴ ευαγγελικό πρόσφυγα ἀπὸ την Μ. Ἀσία που δέχθηκε την Πεντηκοστή ἀπο τη μαρτυρία του Α. Δικτυόπουλου. Ἀπο ἐκεῖ το ἔργο πήγε στον κοντινὸ Κορινό, κατόπιν στη Θεσσαλονίκη και ἀργότερα στην Καβάλα.

Στη Σεβαστή ἔγινε μια ἀκόμη ἐντυπωσική προπολεμική ἐκχυσή Πνεύματος. **Σχεδὸν 40 ἄτομα ἔλαβαν το Ἀγιο Πνεῦμα.**

Ἐνας ἀπλὸς ἄνθρωπος, ο τσομπάνης Γιάννης Παυλίδης, (#36) που καθώς προσευχόνταν βόσκοντας τα προβατὰ του ἔλαβε Ἀγ. Πνεῦμα μιλώντας τα μεγαλεῖα του Θεοῦ, ἐνοιώ-

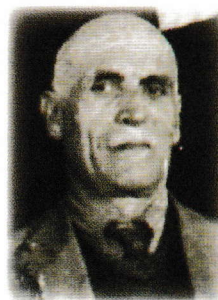
σε ἀγαλλίαση μαθαίνοντας ὅτι και ἄλλοι ἄνθρωποι σε ὅλο τον κόσμον εἶχαν μια τέτοια ἀποστολική ἐμπειρία.

Οικογένεια Α. Δικτυόπουλου

Κατερίνη - οἱ ἀπ' ἀρχῆς

Στη Θεσ/κη πρωτοστάτησε ο πρῶν ευαγγελικός, Θ. Δημητριάδης (1884 - 1962), ἕνας ταπεινὸς μάραγκος που εἶχε ἔλθει ἀπὸ τη Μ. Ἀσία.

"Ἐγκατεστάθη στην Θεσσαλονίκη και ἀμέσως ἔγινε κοινωνὸν μέλος της ευαγγελικῆς ἐκκλησίας. Το 1936-38, ο Κύριος ἐπεσκέφθη τον ἀδελφόν με κάτι ἰδιαίτερο, ὅπως δε ἔλεγεν ο ἴδιος, 'ἐκεῖνο που διψοῦσα ἀπο χρόνια, το βάπτισμα του Ἁγίου Πνεύματος'. Προς τοῦτο χρησιμοποίησε ο Κύριος τον ἀδελφόν Χαράλαμπον Μάμαλην, ο οποίος τον ἐπεσκέφθη δια πρώτην φοράν ὅταν ο ἀδελφός Δημητριάδης εὐρίσκετο κλινήρης πάσχων ἐξ ἀσθενείας βαρείας μορφῆς. Ο Κύριος τον ἐθεράπευσεν κατόπιν προσευχῆς και ο ἀδ. Μάμαλης 'ἐξέθεσεν εἰς αὐτὸν ἀκριβέστερα την οδὸν του Θεοῦ'..." (Πραξ., ιη' 26). [Ἱστορία Χριστοῦ, Οκτ., 1963, σ. 110, μνημόσυνο ὑπὸ Ι. Δημητριάδη.]

Ο Θ. Δημητριάδης ἀνοίξε το σπίτι του για συναθροίσεις στην περιοχή της Νεάπολης ὥσπου ἀργότερα μεταφέρθηκαν στο κέντρο, στην οδὸ Ἀρχαγγέλου Ἰατροῦ 51.

Ο Μ. Ζηρούνης, καλοσορίζεται στα Βαγιά

Ο **Β. Λακαφώσης** επιστρέφοντας στο χωριό του Λευκαδίτι, στην επαρχία Δωρίδος, του νομού Φωκίδος, έκπληκτος άκουσε τον ευσεβή αδελφό του Κωσταντίνο (Ντίνο) Λακαφώση (+1952) ότι μετά από προσωπική του αποκάλυψη μελετούσε την Αγία Γραφή. Εκθέτοντας σε αυτόν "ακριβέστερα..." (ΠΡΑΞ., 18[ΙΗ]:26) την οδό του Κυρίου, σύντομα ο αδελφός του Ντίνος ζήτησε και έλαβε το Βάπτισμα στο 'Αγιο Πνεύμα.

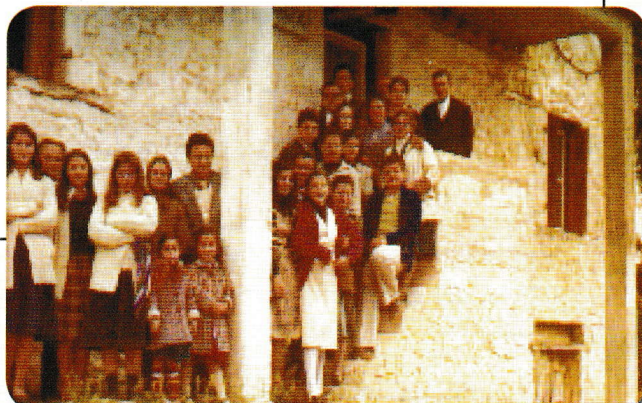
Το επόμενο χρόνο (1933) ακολούθησε γενική αναζωπύρωση και έκχυση η οποία σύντομα επεκτάθηκε και στο διπλανό χωριό Συκιά, συμπεριλαμβάνοντας σχεδόν 30 άτομα.

Ήταν η 2η μαζική έκχυση στην Ελλάδα μετά εκείνη των Πετραλώνων το 1927 και ακολούθησε η Σεβαστή.

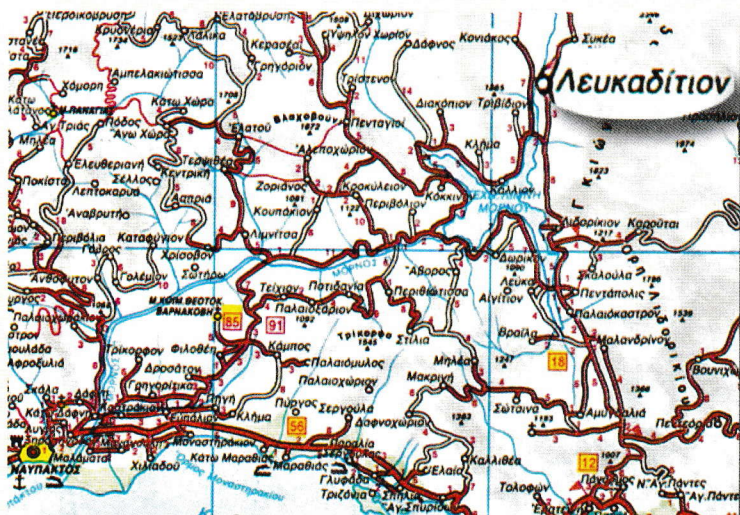
Αργότερα πολλοί πιστοί από το Λευκαδίτι ερχόμενοι στην Αθήνα συνδέθηκαν με τις εκεί Αποστολικές εκκλησίες και προσέφεραν πολλά. Ο αδ. Χ. Νασόπουλος που πίστεψε το 1934 ήταν μέχρι πρόσφατα (1913-2006) ο αρχαιότερος εν ζωή εργάτης μέσα στο Κίνημα της Όψιμης Βροχής στην Ελλάδα και ο αρχαιότερος πρεσβύτερος της ΕΑΕΠ.

Άλλοι εργάτες απ' το Λευκαδίτι ήταν: Σπύρος Κυριαννάκης (+1943), Κ. Παχός (+1990), Γ. Τσκανίκας, Δ. Κολονέλος, κ.α. Επίσης η αδ. Ιωάννα Κυριαννάκη (+2005), η αδ. Παναγιώτα Γεροντίνη, η αδ. Ελένη Κρητικού, κ.α. Σήμερα στο Λευκαδίτι υπάρχει μια ΕΑΕΠ υπό την διαποίμανση του αδ. Χ. Γεροντίνη. (#37)

Σε κύκλο το σπίτι στη Συκιά όπου επέπεσε το 'Αγιο Πνεύμα και φάνηκαν 'γλώσσες πυρός' στη σκεπή ώστε όλο το χωριό κατέφθασε με δοχεία νερού...

Χάριν ακαδημαϊκής πληροφόρησης πρέπει να συμπληρώσουμε ότι πίσω στην Αμερική μεταξύ των Ελλήνων εργάστηκαν ο αδ. Πετρίδης, ο λόγιος Χ. Οικονόμου στη Ν. Υόρκη, ο Εμμ. Φράγκος από τη Σάμο (1894-1963) στο Λος Άντζελες, κ.α.

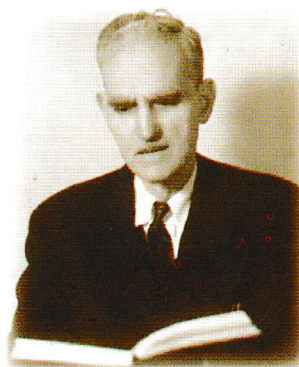
Νεώτεροι και διαδοχοί τους υπήρξαν ο Έρνεστ Πάνος στο Λος Άντζελες, ο Εμμανουήλ Δεληγιάννης στη Νέα Υόρκη, (κοίτα: 'Χριστιανισμός', φ. 14, σ. 2), κ.α.

Ειδικότερη μνεία αξίζει στον Δημήτριο Γ. Πεπόνη, τον μοναδικό Ελληνικής καταγωγής ιεραπόστολο της Έσχατης Βροχής στην Κίνα. Εκεί υπηρέτησε από το 1929 έως το 1947 όπου χρησιμοποιήθηκε από τον Κύριο με θαυμαστό τρόπο για την σωτηρία και θεραπεία πολλών ψυχών και ίδρυσε 25 Αποστολικές εκκλησίες.

Ο αδ. Πεπόνης γεννήθηκε το 1880 στην Τρίγλια της Μ. Ασίας. Μετά τον Πανευρωπαϊκό πόλεμο (1914-1918), μετανάστευσε στις ΗΠΑ, όπου ζούσε μια πολύ αμαρτωλή ζωή.

Ακολούθησε τον Κύριο το 1927 στο Σικάγο και πήγε δι' αποκαλύψεως ιεραποστολή στην Σαγκάη. Μεταξύ άλλων εκεί ακολούθησε τον Κύριο ένας Έλληνας παντοπώλης ονόματι Δ. Νέγκρης. (#38)

Πίσω εις την Αθήνα, όπως προαναφέρθηκε, έφθασε στην Ελλάδα και

ο αδ. **Σπύρος Κωνσταντινίδης** (1890 - 1986) και ανέλαβε την εκκλησία των Κάτω Πετραλώνων.

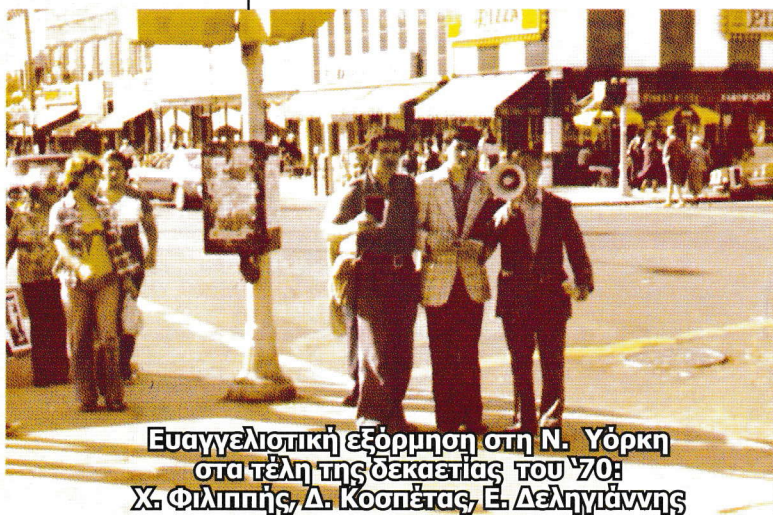
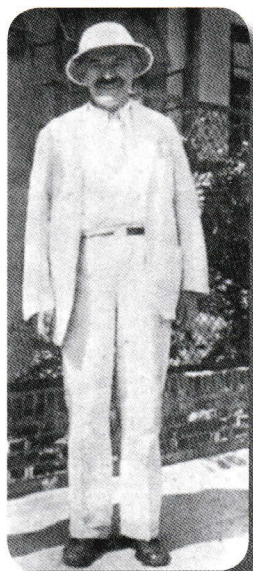
Ο ίδιος σε συνεργασία με τους αδελφούς Κούννα και Μάμαλη, από το 1934 εξέδωσαν το περιοδικό, "Η Φωνή του Θεού", ενώ το επόμενο έτος (1935) ο Ι. Τσιτσιμάνης εξέδωσε το "Λόγοι Χριστού". (Κοίτα: σ. 20 και σ. 21)

Την ίδια εποχή η δικτατορική κυβέρνηση Μεταξά, σε μια προσπάθεια να θέσει υπό τον έλεγχο της τους πάντες, με το νόμο 1363 του 1938, καθορίζει τη λειτουργία των ναών.

Έτσι διατάσσει την υποχρεωτική χορήγηση αδειών και σε ετερόδοξους που πλέον θα πρέπει να συναθροίζονται σε "ευκτηρίουσ οίκους".

Οι βασικές προϋποθέσεις ήταν και είναι, η συγκέντρωση ορισμένου αριθμού μελών - υπογραφών, η ανάρτηση έξω από την συνάθροιση εμφανούς πινακίδας και η ενημέρωση των αρχών για κάθε μεταβολή των υπευθύνων και αλλαγής διευθύνσεως. (#39) Το πλέον προκλητικό όλων ήταν η απαίτηση για "...άδεια του επιχώριου Ορθόδοξου Μητροπολίτη..."

Ο μητροπολίτης Περιστερίου Χρυσόστομος, σε επιστολή του με αριθμ. πρωτ., 21, της 24ης Φεβρ., 1999, πενήντα χρόνια μετά αγέρωχα δήλωνε για την ίδρυση "ευκτηρίων οικων" στην περιοχή του: "...Ημείς ουδέποτε συγκατατέθημεν εις την ίδρυσιν και λειτουργίαν τούτων, τα δε... άτομα τα οποία προσέρχονται εις τούτους... είναι θύματα προσηλυτισμού εκ του Ορθόδοξου πληρώματος ημών..."

Ευαγγελιστική εξόρμηση στη Ν. Υόρκη στα τέλη της δεκαετίας του '70: Χ. Φιλίππης, Δ. Κόσπεντας, Ε. Δεληγιάννης

ΓΙΑΤΙ Η ΕΑΕΠ ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΩΝ ΝΗΠΙΩΝ;

Διότι η εντολή που παρέδωσε ο Χριστός ήταν ξεκάθαρη: "Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος." (ΜΑΤΘ., 28[ΚΗ]:19-BMB) {πορευθέντες ούν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη βαπτίζοντας αυτούς εις το όνομα του πατρός και του υιού και του αγίου πνεύματος - ΚΜΝ}

Η Αποστολική Εκκλησία ακολουθώντας την εντολή του ιδρυτού της έβαλε σε εφαρμογή το βάπτισμα μόνο σε ανθρώπους που είχαν μαθητεύσει και μπορούσαν να ομολογήσουν ότι πιστεύουν στον Ιησου Χριστό. "Και καθώς εξηκολούθουν την οδόν, ήλθον εις το ύδωρ, και λέγει ο ευνούχος: Ιδού ύδωρ· **τι με εμποδίζει να βαπτισθώ;** Και ο Φίλιππος είπεν· **Εάν πιστεύης εξ όλης της καρδιάς, δύνασαι.** Και αποκριθείς είπε· Πιστεύω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού. Και προσέταξε να σταθή η άμαξα και κατέβησαν αμφότεροι εις το ύδωρ, ο Φίλιππος και ο ευνούχος και εβάπτισεν αυτόν." (ΠΡΑΞ., 8[Η]:36-38-BMB) "Ότε όμως επίστευσαν εις τον Φίλιππον ευαγγελιζόμενον τα περί της βασιλείας του Θεου και του ονόματος του Ιησού Χριστού, εβαπτίζοντο άνδρες τε και γυναίκες." (ΠΡΑΞ., 8[Η]:12) "Ακούσαντες δε εβαπτίσθησαν εις το όνομα του Κυρίου Ιησού..." (ΠΡΑΞ., 19[ΙΘ]:5)

Μήπως είναι ερμηνεία της ΕΑΕΠ;

Όχι, η πρώτη Εκκλησία συνέχισε την πρακτική της Αποστολικής εκκλησίας: "Πριν απο το βάπτισμα, να νηστεύσουν εκείνος που θα βαπτίσει και εκείνος που θα βαπτισθεί..." (Διδαχή 7:4. περ. 120 μ.Χ.) - "Βλέπετε το νερό και τον σταυρό τα έβαλε μαζί κι αυτό σημαίνει οτι είναι μακάριοι αυτοί που κατέβηκαν στο νερό ελπίζοντας στον σταυρό" (Βαρνάβας 11:8 - περ. 125 μ.Χ.) "Είχαν ανάγκη ... να ανεβούν μέσα από το νερό για να αναζωοποιηθούν γιατί αλλιώς δεν μπορούσαν να μπουν μέσα στη βασιλεία... Η σφραγίδα αυτή λοιπόν είναι το νερό, κατεβαίνουν δηλαδή στο νερό νεκροί και βγαίνουν ζωντανοί. Η σφραγίδα λοιπόν αυτή κηρύχθηκε και σ' εκείνους και τη χρησιμοποίησαν για να μπουν στη βασιλεία του Θεού..." (Ερμάς, 16: 2-4, 9η Παραβ.,-περ. 130 μ.Χ.)

Τα αβάπτιστα νήπια τι θα απογίνουν;

Ο νηπιοβαπτισμός είναι προϊόν αποστατικών θεωριών περί απολύτου προορισμού, προπατορικού αμαρτήματος και πολιτικής των εξουσιαστών που ήθελαν μια δογματικά ομοιοποιημένη κοινωνία για να την ελέγχουν. Τα παιδιά ο Κύριος διαβεβαίωσε ότι ανήκουν στη βασιλεία των Ουρανών άσχετα με το βάπτισμα: "άφετε τα παιδιά έρχεσθαι προς με και μη κωλύετε αυτά των γαρ τοιούτων εστίν η βασιλεία του Θεού..." (ΛΟΥΚ., 18[ΙΗ]:16). Πάνω στο ίδιο πνεύμα συνέχισε και η πρώτη Εκκλησία. "Όλα τα βρέφη είναι δοξασμένα κοντά στον Θεό και σε πρώτη θέση δίπλα του" (Ερμάς, 29:3, 9η Παραβ.,-περ. 130 μ. Χ.), "Μακάριοι όσοι εισθαι αθώοι σαν τα νήπια...διότι η θέση σας είναι καλή και τιμημένη δίπλα στον Θεό" (Ερμάς, 31:3, 9η Παρ., περ. 130 μ.Χ.), "Εαν...συμβεί να πεθάνει κάποιος στην παιδική ηλικία, δίδουν περισσότερες ευχαριστίες στον Θεό, διότι είναι ένας που έχει περάσει μέσω του κόσμου χωρίς αμαρτία." (Αριστείδης, Απολ., 15η-περ. 125 μ.Χ.) "Ασφαλώς ο Κύριος είπε: Μην εμποδίζετε τα παιδιά να έλθουν σ' εμέ" (ΜΑΤΘ., 19:14). Ας έλθουν βέβαια, αλλά όταν θα έχουν πλέον μεγαλώσει και θα έχουν καλλιεργηθεί ψυχικά ας έλθουν ασφαλώς, όταν θα γνωρίσουν πού πηγαινουν και ας γίνουν Χριστιανοί, όταν θα είναι σε θέση να γνωρίζουν τον Χριστό!..." Τερτυλλιανός (160-220), Περί Βαπτίσματος, Κεφ. 18ο

Ο Γρ. Νύσσης (+395), απορρίπτει την αυτόματη δήθεν βαπτιστική αναγέννηση οποιουδήποτε που αγνοεί τον λόγο του Θεού: "Πολλοί από εκείνους που δέχονται το μυστικό βάπτισμα, από άγνοια των παραγγελμάτων του νόμου αναμιγνύουν το παλαιό προζύμι της κακίας με την μετά το βάπτισμα ζωή...και κουβαλάνε μαζί τους τον Αιγυπτιακό στρατό μαζί με όλα τα έργα του" (Εις Βίον Μωϋσέως, ΙΙ:127), για να καταλήξει μ' ένα κεραυνό: "σ'αυτούς το νερό, νερό παραμένει, καμιά επιφάνεια του Αγίου Πνεύματος δε γίνεται..." (ΜΡΓ:45:101) Οι πατέρες βαπτίσθηκαν όλοι ενήλικες και ομολόγησαν "εν βάπτισμα εις άφεση αμαρτιών" κατά το Σύμβολο της Πίστεως. Δεν προήλθαν απο την ειδωλολατρία αφού πολλοί είχαν γονείς Χριστιανούς και ορισμένοι επισκόπους. "Γι' αυτό, παρακαλώ, αφού τ' αφήσετε όλα, να συγκεντρωθείτε στους εαυτούς σας και να προσέλθετε στο βάπτισμα με προθυμία..." Ι.Χρυσόστ.(+407) - Α' Ομιλία στις Πράξεις.

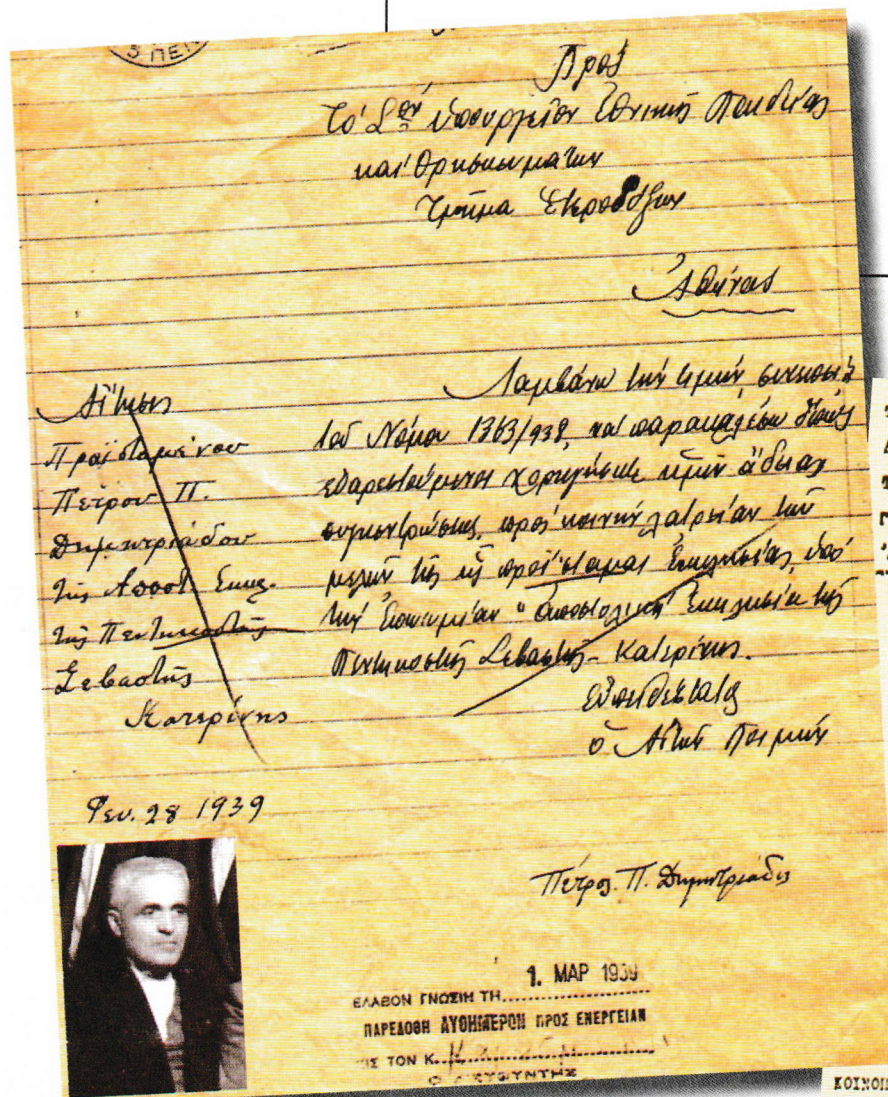
Είναι εύκολο να καταλάβει κανείς τι αγώνας και προσπάθειες άρχισαν προκειμένου να χορηγηθεί η πολυπόθητη άδεια. Οι εκάστοτε υπεύθυνοι με θράσος και προκλητικότητα αρνήθηκαν ή ειρωνεύθηκαν -σε αιτούντες ετερόδοξους Έλληνες- για ασήμαντες αφορμές την άδεια αγνοώντας ότι το έργο του Θεού, **‘ου δέδεται’** (Β’ ΤΙΜ., 2[Β]:9). Ακόμα όμως και σήμερα που έχει καταργηθεί η συναίνεση του τοπικού μητροπολίτη πολλοί μισαλλόδοξοι ιερωμένοι μέμφονται όσους ζητούν να αρθούν οι υπόλοιποι περιορισμοί και οι διακρίσεις με βάση τα θρησκευτικά πιστεύω των πολιτών. (#40)

Βέβαια υπάρχει και σήμερα έστω και ως φάντασμα ο Μεταξικός νόμος Περί Προσηλυτισμού, ο οποίος, αν και περιέχει στοιχεία δικαίου (#41), έγινε η αιτία γι’ αναρίθμητες διώξεις απο θρησκοθήπτους φανατικούς εθνικιστές.

Το όνομα της εκκλησίας που υιοθέτησαν όλες αδιακρίτως οι ομάδες της Έσχατης Βροχής προπολεμικά ήταν “Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής” με την έννοια της επιστροφής στο ιδεώδες, την “μητέρα” εκκλησία που ιδρύθηκε την ημέρα της Πεντηκοστής.

Κάπου εδώ τελειώνει η πρώτη περίοδος και η μικρή Ελλάδα όπως ολόκληρος ο κόσμος βυθίστηκε στο χάος του Παγκοσμίου Πολέμου (1939-46).

Η κατοχή πέρασε με στερήσεις, προσευχή και καρτερία εκ μέρους των πιστών. Πιο πολύ βέβαια δεινοπάθησαν οι πολυμελείς οικογένειες όπως αυτή

Αίτηση Π. Δημητριάδη, 28η Φεβρ., 1939, προς χορήγηση άδειας εκκλησίας Σεβαστής

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Διευθυνσις Θρησκευμάτων

Τμήμα Ετεροδόξων

Γραφείον

Αριθ. Πρωτ. 100.585.

Πρός

τόν κ. Γεώργιον Τσιβλιαν

Βόγια Θηρών

Έχοντες υπ' όψει την από 14 - 8 - 1939 αίτησιν ἡμῶν μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ συνημμένων κατὰ νόμον δικαιολογητικῶν, τὴν ἀπὸ 10-10-1939 ἀπ' ἀριθ. 21-13-4 γνώμην τῆς αὐτῆς Ἀπολυτομικῆς ἐρχῆς, ὡς καὶ τὸ άρθρον I παραγράφος 3 τοῦ ἀπὸ τῆς 10-10-1939 βασιλικοῦ διατάγματος (Τεύχος Α' ἀριθ. φύλλου 220), περὶ ἐκτελέσεως διατάξεων τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1672, ἐγκρίνομεν τὴν συγκέντρωσιν τῶν εἰς τὸ δόγμα ὡμῶν ἀνηκάντων (Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς) εἰς αἰθούσαν ἥτις ἐστὶ ἀποτελεῖ τὸν νόμιμον ὡμῶν εὐκτήριον οἶκον καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1672.

Ὁ Ὑπουργός

Ν.Ι. ΣΙΜΕΤΣΑ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

1) Τμήμα Ἐτεροδόξων.

2) Σταθμὸν Χωροφυλακῆς

Βόγια - Θηρών

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ὁ Διευθυντής

(Τ.Σ.) ὑπογραφοῦ διευθυντικῶς

Απάντηση σε αίτηση χορήγησης
αδειας λειτουργίας της ΑΕΠ-Βαγίων

του Χαράλαμπου Σιδηρόπουλου που είχε έξι παιδιά: Τον Γιάννη που έγινε αργότερα επίσκοπος της ΑΕΠ στην Καβάλα, τον Φιλόλογο που ανέλαβε αργότερα την επισκοπία μιας Αποστολικής εκκλησίας στη Θεσσαλονίκη, τον Τιμόθεο, περιοδεύοντα ευαγγελιστή για τον οποίο κάνουμε αλλού εκτενή αναφορά. Επίσης την Πολύμνια αργότερα σύζυγο του Ε. Ξανθόπουλου, την Δέσποινα, σύζυγο αργότερα του Γ. Μπρούλη και την Ευτυχία, σύζυγο αργότερα του Β. Κατσιγιαννη, εργάτη του Ευαγγελίου μέσα στους κόλπους της ΕΑΕΠ για τον οποίο κάνουμε μνεία σε άλλο σημείο.

Η πολυμελής οικογένεια του αδελφού Μάμαλη που είχε επίσης έξι παιδιά, επέζησε χάρις στην αυτοθυσία και την αγάπη των αδελφών.

Οι συνάξεις την εποχή αυτή ήταν πυκνές και μεγάλες σε διάρκεια και γινόντουσαν γύρω από μικρές λάμπες πετρελαίου -ή λουξ αργότερα- με την απαραίτητη σόμπα στη μέση.

Συνεχώς κατέφθαναν δέματα από αδελφούς ειδικά από την Αμερική τα οποία περιείχαν γάλα, βούτυρο, όσπρια, ρούχα και μοιράζονταν στις πολυμελείς και φτωχές οικογένειες.

Βοήθεια λάμβαναν επίσης μέσα από τον Διεθνή Ερυθρό Σταυρό και την ανθρωπιστική οργάνωση UNRA.

Η συγκομιδή της πρώτης περιόδου ήταν μικρή (περίπου 300 ψυχές) αλλά ο καλός σπόρος σπάρθηκε και άρχισε ν'ανθίζει. Με αγνό ζήλο και αυταπάρνηση οι πρωτοπόροι κήρυξαν παντού ότι "...ο Χριστός είναι ο αυτός, χθες, σήμερα και εις τους αιώνες." (ΕΒΡ., 13 [ΙΓ]: 8-ΒΜΒ)

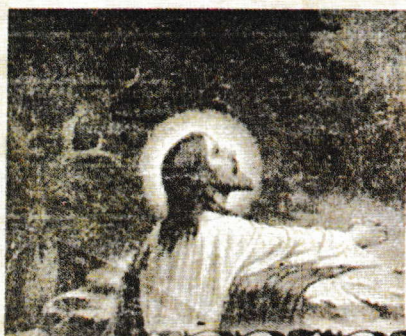

Αιόλου 43 - διανομή δεμάτων

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1934 - ΑΘΗΝΑΙ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1934 - ΑΘΗΝΑΙ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1

φασκί. Εάν ούτως είχε δεν θα ελπίσασθαι εις τας ενεργείας Αυτού. Αλλά ηξερύομεν ότι ο Θεός εινε δίκαιος και έως τώρα δεν έχει καλέσει κανένα από ημάς εις πράγματα αδύνατα, διότι Αυτός εινε, οστις μᾶς μεταχειρίζεται ως μέσον. Χωρίς Αυτὸν δὲν δυνάμεθα νὰ ζήσωμεν οὐδέν, ἐπειδὴ εἰς Αὐτὸν τὰ πάντα εἰνε

ΜΕΡΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

12

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΣΤΙΓΓΑ ΤΟΥ ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

εμφανισθὲν εἰς τοιαύτην ἀποκλειστικὴν κατωστάσιν μη ἀνταναγκασθὲν ἐν ὑποταγῇ τοῖς ὅροις τῆς ζωῆς καὶ τῆν ταπεινώσειν;

Ἀλλὰ τί εἶνε ἡ κατὰ τῶν εἰς χαμηλότερον ἐπίπεδον ἐνὸς θνητοῦ, ἐνὸς μικροῦ σκόλητος ἀπέναντι τῆς πτώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης καὶ θείας αὐτοῦ ἐποστάσεως, ἡ ὁποία ἔχει γείνει χάριν ἐνὸς ἀνθρώπου καὶ ἀμαρτωλοῦ ζώοντος! Ὁ βάθος καὶ ὕψος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς! Ἀς ἔχει δόξαν τὸ ὄνομα Του εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀμήν.

(συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

Μ. Κ. ΚΟΥΝΝΑΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἑσπερικοῦ	Δρ.	35
Ἑσπερικοῦ	Θελίνα	4
Ἀμερικῆς	Βολλάριον	1

Διευθυνὸς ταχυδρομικῆς
Μιχαὴλ Κ. Κούνας
Θεσσαλονικῆς 88 (Κάτω Πετράλωνα)
Ἀθήναι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τι ἱσχύει δι' ἡμᾶς ἐνώπιον Θεοῦ;
Χριστιανὸι κατὰ ἁγίους.
Ὁ Κύριος ἔρχεται ταχέως.
Ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς
(Εἰς τὴν Πλαστιγγὰ τοῦ Θεοπνεύστου Λόγου τῆς Ἀγίας Γραφῆς).
Ἑγκόδιος.

Ευτυχείς γάμοι:

Παρευρισκομένων όλων των μελών της εκκλησίας των Αθηνών, ετελέσθησαν οι γάμοι του αγαπητού ημών αδελφού Σπυριδωνος Κυργιαννάκη, μετά της πιστοτάτης αδελφής μας δεσποινίδος Ιωάννας Γ. Καραγεώργου. Την ιεροτελεσίαν ετέλεσεν ο ποιμήν της εκκλησίας Χ. Μάμαλης. Εις τους νεονύμφους ευχόμεθα όπως ο Κύριος ημών, ανοίγη την οδόν εμπροσθέν των, οδηγών και προστατεύων αυτούς εις όλην αυτών την ζωήν.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ.....	Δραχ.	25
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.....	Σελίνια	2
ΑΜΕΡΙΚΗΣ.....	Σέντσια	50

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΙΑΚΩΒΟΣ ΤΣΙΤΣΙΜΑΝΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΟΘΥΡΙΣ 103
ΑΘΗΝΑΙ

ΣΚΟΠΟΣ

Ο σκοπός της εκδόσεως του παρόντος περιοδικού είναι, η εξάσκηση της 'Αληθείας του Εὐαγγελίου, ἥτις είναι δύναμις Θεοῦ εἰς πάντα στέιοντα, καὶ ἡ στενὴ συνεργασία τῶν ἀπανταχοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν, ὁποῖον αἱ συμβολαί, μαρτυρίαι, καὶ κατὰλληλα ἁθροισθὲν διὰ δημοσιεύσεως ἐκτυπώσεως εἰς τὰς στήλας τῶν «ΛΟΓΟΙ ΧΡΙΣΤΟΥ» διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἀλάθητος Θεὸς Ὁδηγός

«Αὐτοῦ ἀκούετε.»
ΛΟΥΚΑ 9. 35

ΣΩΤΗΡΙΑ
ΑΛΗΘΕΙΑ
ΖΩΗ

«ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ
ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΥ-
ΕΤΕ Εἰς τὸ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.»
ΜΑΡΚ. 1. 15

ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Γραμματεὶς καὶ Κανὼν Διαθήκης (ἐν βιβλίῳ)
Κανὼν Διαθήκης μικροί
» χρυσόδετοι
» με κάλυμμα
» μεγάλου σχήματος
» κείμενοι
» Ὁ Α' τόμος τῶν «Λόγων Χριστοῦ» βιβλίον δεδεμένον
Τὰ ἄνω βιβλία διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν εἰς διπλάσιαν τιμὴν
» Ὁ Β' Α' τόμος τῶν «Λόγων Χριστοῦ»
ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΤΕΛΩΝ

«Ὅστις διψᾷ
καὶ ὁδις θέλει
λαμβάνει δωρεάν
ὕδωρ τῆς ζωῆς
ἄποκ' ἐμοῦ»

Ευτυχείς γάμοι

Παρευρισκομένων όλων τῶν μελών τῆς ἐκκλησίας Ἀθηνῶν, ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ Σπυριδωνος Κυργιαννάκη, μετὰ τῆς πιστοτάτης ἀδελφῆς μας δεσποινίδος Ἰωάννας Γ. Καραγεώργου. Τὴν ἱεροτελεσίαν ἐτέλεσεν ὁ ποιμήν τῆς ἐκκλησίας Χ. Μάμαλης. Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀνοίγῃ τὴν ὁδὸν ἐμπροσθέν των, οδηγῶν καὶ προστατεύων αὐτοὺς εἰς ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν.

ΟΝ

ΡΑΕ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ο ΣΩΤΗΡ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΜΟΥ

Ἐγκαταλείψας τὴν πατρικὴν μου στέγην με τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἀπολαύσω διάφορα πράγματα τοῦ κόσμου, ἐβρέθην συναναστρεφόμενος ἀνθρώπους μετὰ τῶν ὁποίων συναδιασκεδάζων εἰς διάφορα κέντρα καταστρεφῆς. Ἄν καὶ ἐργαζόμενος, ἤμουν πάντοτε ἄνευ χρημάτων πολλάκις δὲ πεινῶν. Αὕτη ἡ ἀκατάστατος ζωὴ μου με ἐφύερεν εἰς τελεῖαν ἀπογοήτευσιν ἐγένετο νευρασθενὴς τόσον, ὥστε πολλάκις δὲν ἠμποροῦσα νὰ ἐνθυμηθῶ ποῖος ἤμουν. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐσκοτίζοντο καὶ ἔμενα τυφλὸς ἡ ζωὴ μου δὲν ἦτο πλέον ζωὴ ἀλλὰ κόλασις καὶ συχνὰ μοῦ ἤρχετο ἡ σκέψις ὅπως αὐτοκτονήσω.

τὴν καλὴν αὐτὴν συμβουλὴν τὴν ὁποίαν καὶ ἐδέχθην.

Μεταβὰς εἰς τὸ χωρίον μου οἱ συγγενεῖς μου προσεπάθησαν με διαφόρους μαντείας κλπ. δεισιδαιμονίας ἀνθρώπων πεπλανημένων, ὅπως με ἐλευθερώσουν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν εἰς ἣν εὐρισκόμην, ἀλλὰ ματαίως. Ἡ κατάσταση μου ἦτο ἡ ἴδια ἕως ὅτου μίαν εὐλογημένην ἐσπέραν μετέβην εἰς τὴν οἰκίαν ἐνὸς πραγματικοῦ χριστιανοῦ ὃς ἐποῖς ἔκαμνε κηρύγματα Εὐαγγελίου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ καὶ ἀπὸ ἡκούσαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ κηρυττόμενον. ἡ καρδίᾳ μου ἀπέναντι τῆς καλῆς αὐτῆς συμβουλῆς μου ἀπέναντι

Μαρτυρία: Ο Σωτήρ της ψυχῆς και του σώματος μου

Ἐγκαταλείψας τὴν πατρικὴν μου στέγην με τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἀπολαύσω διάφορα πράγματα τοῦ κόσμου, ἐβρέθην συναναστρεφόμενος ἀνθρώπους μετὰ τῶν ὁποίων συναδιασκεδάζων εἰς διάφορα κέντρα καταστρεφῆς. Ἄν καὶ ἐργαζόμενος ἤμουν πάντοτε ἄνευ χρημάτων πολλάκις δὲ πεινῶν. Αὕτη ἡ ἀκατάστατος ζωὴ μου με ἐφύερεν εἰς τελεῖαν ἀπογοήτευσιν, ἐγένετο νευρασθενὴς τόσον, ὥστε πολλάκις δὲν ἠμποροῦσα νὰ ἐνθυμηθῶ ποῖος ἤμουν. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐσκοτίζοντο καὶ ἔμενα τυφλός, ἡ ζωὴ μου δὲν ἦτο πλέον ζωὴ ἀλλὰ κόλασις καὶ συχνὰ μοῦ ἤρχετο ἡ σκέψις ὅπως αὐτοκτονήσω. Τόσον ἐβάρυνεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τοῦ φορτίου τῆς αμαρτίας, ὥστε δὲν ῥοῦναμην νὰ κοιμηθῶ, δὲν εὐρίσκον ἡσυχίαν πρὸς τὸν Θεόν, ἀλλὰ τρόμος, ἀγωνία καὶ μεγάλη στεναχωρία με εἶχε κυριεύσει. Εἰς αὐτὴν τὴν κατάσταση ἐν εὐρισκόμενος, ἐπῆγα διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς κάποιον ἰατρὸν ὅστις μοῦ εἶπε νὰ ἀφίσω πάσαν ἐργασίαν καὶ νὰ υπάγω εἰς τὸ χωρίον μου (ἐπειδὴ ἤμουν εἰς Αθήνας) καὶ νὰ ξεκουρασθῶ. Εἶδε βεβαίως ὁ ἰατρός ὅτι ἐπρόκειτο νὰ χάσω τὸν νοῦν μου καὶ κατατῆρως τρελλός, ἐάν δὲν αὐτοκτονήσω καὶ μοῦ ἔδωκε τὴν καλὴν αὐτὴν συμβουλὴν τὴν ὁποίαν καὶ ἐδέχθην.

Μεταβὰς εἰς τὸ χωρίον μου (σ.σ. Λευκαδίτι) οἱ συγγενεῖς μου προσεπάθησαν με διαφόρους μαντείας, κ.λ.π. δεισιδαιμονίας ἀνθρώπων πεπλανημένων, ὅπως με ἐλευθερώσουν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν εἰς ἣν εὐρισκόμην, ἀλλὰ ματαίως. Ἡ κατάσταση μου ἦτο ἡ ἴδια ἕως ὅτου μίαν εὐλογημένην ἐσπέραν μετέβην εἰς τὴν οἰκίαν ἐνὸς πραγματικοῦ Χριστιανοῦ ὁ ὁποῖος ἔκαμνε κηρύγματα Εὐαγγελίου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ, καὶ ἀπὸ ἡκούσαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ κηρυττόμενον, ἡ καρδίᾳ μου ἠνοιξεν, ἠσθάνθην τὴν ἐνοχλήν μου ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ παραδεχθεὶς ὅτι εἰμαι αμαρτωλός, ἐξήττησα εἰλικρινῶς ἀπὸ τὸν Μόνον Σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστόν, συγχώρησιν τῶν αμαρτιῶν μου ὅστις καὶ ἀπήντησεν εἰς τὴν φωνὴν αὐτὴν τῆς καρδίας μου καθάρισας με ἐκ πάσης αμαρτίας καὶ θεραπεύσας με τελείως ἐκ τῆς τρομερᾶς αὐτῆς ασθενείας. Τώρα γνωρίζω τὸν Ἰησοῦν Χριστόν ὡς Κύριον μου καὶ Σωτῆρα μου, εἰμαι υγιής καὶ με χαρὰν. Με τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ θὰ φέρω τὸ ὄνομα Τοῦ ἐσθίου ζῶν μόνο δι' Αὐτόν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΗ : 1946 - 1966

Κατά τη δεύτερα περίοδο, το Κίνημα της Έσχατης / Όψιμης βροχής στην Ελλάδα, οργανώνεται ακόμη περισσότερο και αντιμετωπίζει πιο πετυχημένα τις αντιξοότητες, ενώ προστίθενται μέλη από την αστική τάξη οι οποίοι θα αναλάβουν τη σκυτάλη της υπηρεσίας του λαού του Θεού.

Από την άλλη πλευρά η στήριξη από ιεραποστολές του εξωτερικού οδήγησε σε πολυμερισμό καθώς επιζητούσαν να μεταφέρουν στην Ελλάδα τα χωριστικά σχίσματα που έφτιαξαν στις ΗΠΑ όπου και κατακερμάτισαν και διαχώρισαν τον λαό του Θεού με τις φιλοδοξίες τους. Όπως γράφει ο Ι. Δημητριάδης: "Τότε (δηλ. όταν δόθηκαν οι άδειες απο το ΥΕΠΘ) οι αδελφοί μας, φιλοδοξώντας ο καθένας να ονομάσει την εκκλησία του με το όνομα της εκκλησιαστικής ιεραποστολικής οργάνωσης που ανήκε δεν συμφώνησαν, οπότε επήλθε ρήξη και διάσπαση.." (Ιστ. Εκκλ., Πεντ., σ. 42)

Όλα αυτά θα οδηγήσουν στην αναγκαιότητα μιας αυτοκέφαλης εκκλησίας με τη δική της Σύνοδο.

Δεν πρόλαβε όμως η φτωχή πατρίδα να συνέλθει από τη "σκύλλα" της τριπλής κατοχής (Ιταλικής-Γερμανικής-Βουλγαρικής) και έπεσε στη "χάρυβδη" του εμφυλίου πολέμου.

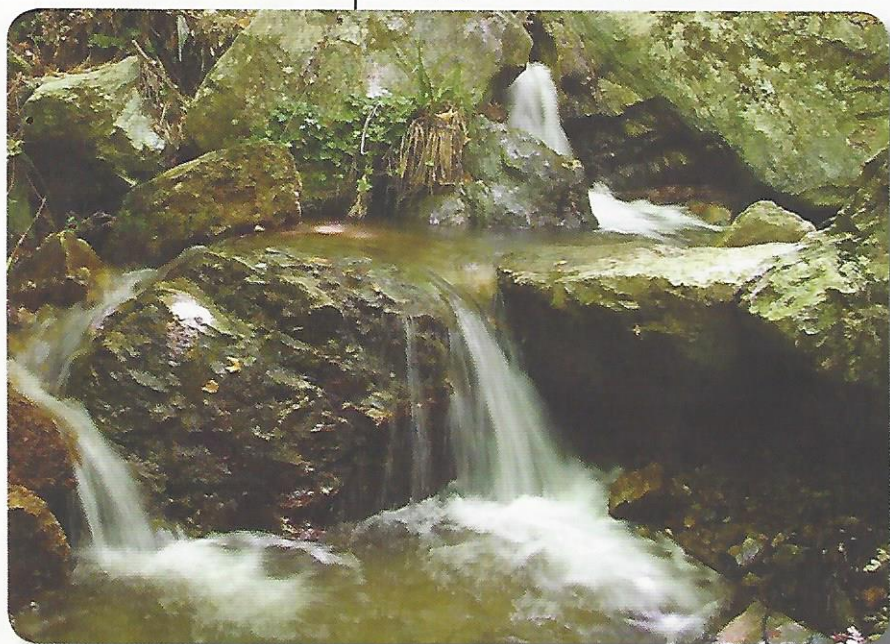
Οι μισοί Έλληνες κατέδιδαν τους άλλους μισούς ως αντεθνικά στοιχεία... Μέσα σ' αυτό το χάος οι θρησκευόμενοι φανατικοί (οι πιο επικίνδυνοι άνθρωποι) κατηγορήσαν Αποστολικούς Χριστιανούς ως μη καλούς Έλληνες. Το πόσο γελοία ήταν όλα αυτά αρκεί κάποιος να διαβάσει την συγκλονιστική ομολογία του αδ. Βασίλη Κατσίγιαννη (+2006) που υπηρέτησε στο μέτωπο του εμφυλίου και δημοσιεύθηκε στο Νο 96 φύλλο της εφημερίδας "Χριστιανισμός". (#42)

Στην αιχμή του δόρατος του διωγμού, βρέθηκαν τα Βάγια Θηβών όπου οι 20 ψυχές του 1938 είχαν πλέον αυξηθεί δραματικά σε σχεδόν 150.

(Οικογένειες: Δ. Κατρισιώση, Γ. Τσέλου, Γ. Παπαβασιλείου, Κ. Πάλλη, Σ. Μάρκου, Χ. Ευθυμίου, Ν. Κούκουλα, Μ. Κατρισιώση, Β. Σιάκουλη, Δ. Τώρα, Γ. Θεοδώρου και άλλοι.)

Στις 3 Μαρτίου 1948, συλλαμβάνονται οι: Δ. Κατρισιώσης, Γ. Τσέλος, Γρ. Παπαβασιλείου και Κ. Πάλλης. Οι γνωστοί "Χίτες" μαζί μ' άλλους κατάφεραν να καταδικασθούν και μετά απο φυλάκιση τριών μηνών στις φυλακές της Θήβας στάλθηκαν εξορία στη Μακρόνησο. Όπως αφηγήθηκε ο Γ. Τσέλος στον εκδότη αδ. Ζηρούνη, όταν άρχισε ο εμφύλιος: "...οι παπάδες και μερικοί άλλοι μας συλλαμβάνουν και μας πήγαν εξορίαν εις την Μακρόνησον, επί 3 μήνες προσευχόμεστε ακαταπαύστως εις τον Θεόν δια την μεγάλην ταλαιπωρίαν. Ψωμί μας έδιδαν πολύ ολίγον και 4 ελιές, αλλά η χάρις του Θεού ήτο μαζί μας και αναγύρω θάλασσα εκεί όπου είμεθα, μόνο ένα βουνό ήταν και τίποτες άλλο, το νερό μας το έφερναν με

μιά βάρκα... την νύχτα μου παρουσιάστηκε ένας νέος έως 20 χρόνων ...(ο Χριστός)...και μου λέγει: να έχεις την ελπίδα σου και να μη φοβηθείς..."

Άλλους τους έστειλαν για εξόντωση στην "πρώτη γραμμή..." στον εμφύλιο πόλεμο. Όμως ο Θεός τους διαφύλαξε.

Άλλη ομάδα αδελφών οι: Χρ. Παπαλουκάς, Φώτης Λεβέτας, Βασ. Αναστασίου με την κόρη του Λίνα (μετά σύζυγος Ευθυμίου) και η Κονδύλω Παπαναγή συλλαμβάνονται και οδηγούνται επίσης στις φυλακές της Θήβας όπου απειλούνται: Αν δεν αρνηθείτε τα πιστεύω σας θα σας εκτελέσουμε. Τα αδέλφια γενναία δεν αρνήθηκαν το πιστεύω τους και ο Θεός τους έδωσε χάρη και πολλές ευλογίες.

Ευτυχώς η δικαιοσύνη δεν είχε διάθεση να ασχοληθεί με τις κακίες των θρησκώληπτων φανατικών τους οποίους εξωθούσε ο τοπικός μητροπολίτης και στη δίκη τους αθώωσε.

Ο Κ. Κωσταντινίδης επίσης επανειλημμένα οδηγήθηκε στον εισαγγελέα και φυλακίστηκε τρεις μήνες για τη "...μαρτυρία του Ιησού..." (#43)

Ο Πάνος Ζαχαρίου, ένας Ευαγγελικός που έγινε φλογερός κήρυκας της Όψιμης βροχής, δικάστηκε 11 φορές για το όνομα του Ιησού και γενόμενος θύμα ψευδομαρτύρων καταδικάστηκε σε δύο χρόνια φυλάκιση. (#44)

Ο Τιμόθεος Σιδερόπουλος από την Κατερίνη επισκέφθηκε 217 χωριά και πόλεις της Ελλάδος κηρύττοντας

το Ευαγγέλιο. Το 1948 συνελήφθη και οδηγήθηκε στη φυλακή όπου ευαγγελίζοντας φυλακισμένους και δεσμοφύλακες ... εννέα φορές καταγγέλλθηκε και οδηγήθηκε σε απολογία ... (#45) Ο Αστέριος Γ. Σαμαλής, αρχιμουσικός στο στρατό καταδικάστηκε σε "...αυστηράν φυλάκισην δύο μηνών ..."

Ο Μ. Κούννας λιθοβολήθηκε και ο Γ. Σιδηρόπουλος δάρθηκε από γνωστούς-αγνώστους στο δρόμο από τη Σεβαστή προς την Κατερίνη.

Οι αδ. Λεωνίδας Φέγγος και Ιωάννης Σπανός συνελήφθηκαν το 1951 (ημέρα Μ. Παρασκευή), στην Τραγαία-Χαλκείον Νάξου επειδή κήρυτταν το Ευαγγέλιο. Την επόμενη μεταφέρθηκαν στον εισαγγελέα της Σύρου όπου και πέρασαν το Πάσχα μέσα στα κρατητήρια. Τελικά έγινε η δίκη τους και αθωώθηκαν... (#46)

Όμως είναι γεγονός ο πνευματικός κανόνας ότι "...η ταπείνωση προπορεύεται της δόξης..." (ΠΑΡ., 15[ΙΕ]:33) και έτσι μετά τον διωγμό, τη θλίψη και την άδικη συκοφάντηση ακολούθησε η χάρη του Κυρίου. Η προφητεία που είχε γίνει πριν τον πόλεμο στην Κατερίνη άρχισε να εκπληρώνεται:

"...Εις το χωρίο Βάγια, έχω ανοίξει πνευματικό νοσοκομείο και έχω βάλει νοσοκόμους δύο: Γεώργιον Τσέλον και Δημήτριον Κατρισιώσην και καθώς ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, διήλθεν εν μέσω κλάδων Βαΐων και ζητωκραυγών υπερ του λαού και εισήλθε εις Ιερουσαλήμ, ούτω και στο χωρίο αυτό θα περάσει η αλήθεια..."

Εκκλησία Βαγιών

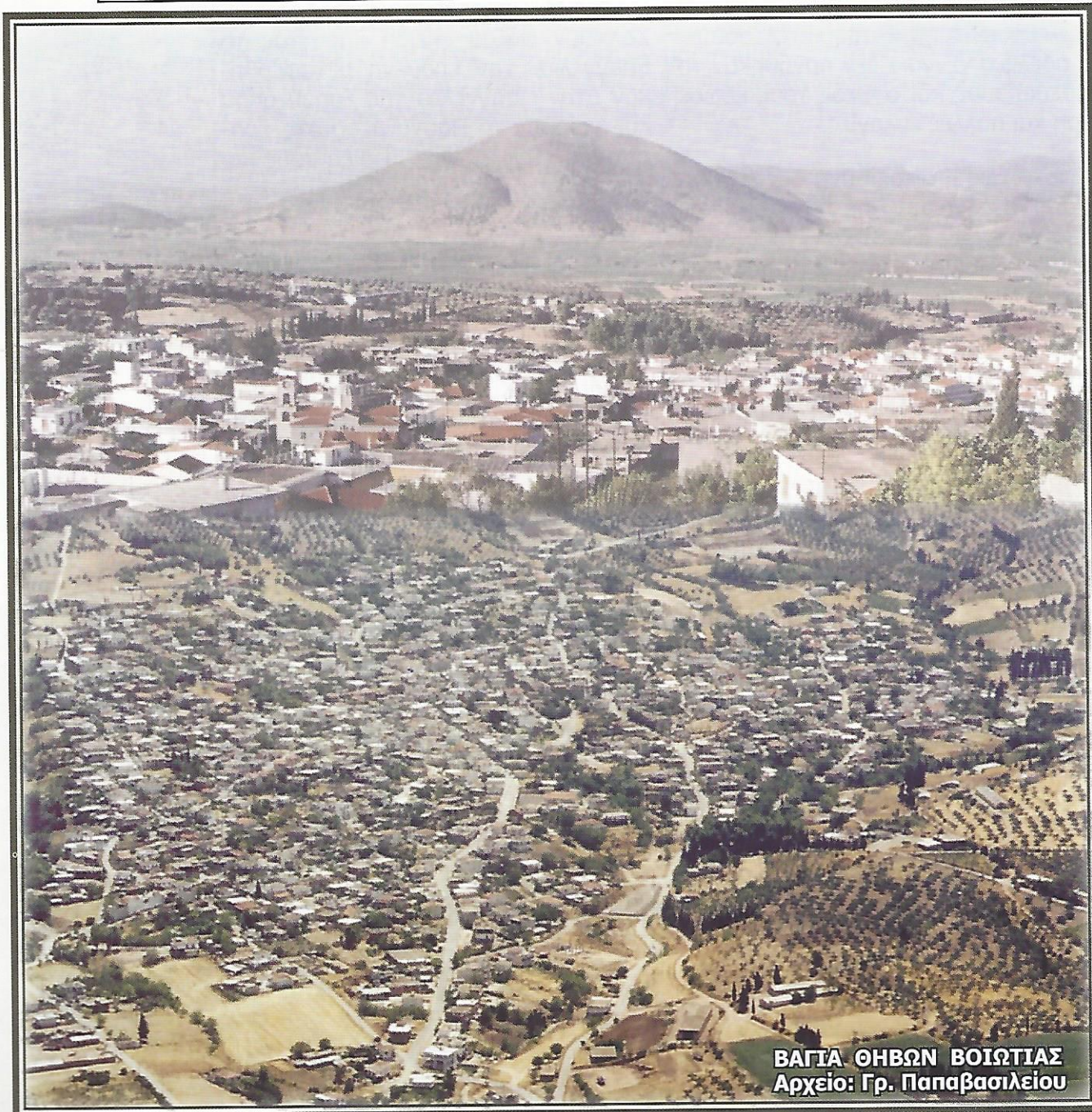

Ακολούθησε η μεγαλύτερη μέχρι τότε έκχυση στην Ελλάδα.

Αδελφοί απ' όλη την Ελλάδα συρρέουν στα Βάγια να δούν τα μεγαλεία του Κυρίου, να ανανεωθούν και πολλοί να λάβουν το Άγιο Πνεύμα.

Ο γραμματέας της εκκλησίας των Βαίων, Χρ. Παπαλουκάς, σε επιστολή του προς τον Μιχαήλ Ι. Ζηρούνη, εκδότη του περιοδικού "Φώς του Θεού", με ημερομηνία 25 Μαρτίου 1946, έγραφε: "Λοιπόν πέρασαν τόσα χρόνια (εννοεί απ' την άφιξη των Δ. Κατρι-

σιώση και Ι. Τσέλου) και επίστευσε ο ένας μετά του οίκου αυτού, και δεύτερος και τρίτος, τέταρτος έως τον αριθμό 150 περίπου ψυχών, τετελειωμένων, πληρωθέντων όλων εν Πνεύματι Αγίω και πυρί ως εις τας Πράξεις των Αποστόλων 2:4, συμπληρώσαντες την εντολήν του βαπτίσματος εν καθαρώ ύδατι. Το να σας γράψω αδελφοί μου, είναι άλλο και άλλο να το ιδείτε. Δόξα τω Θεώ, ο Θεός είναι μεγάλος. Φανταστείτε λοιπόν μέσα σε 4.000 ψυχές ανθρώπων, -σήμερα σχεδόν 5.000- να είναι 150 ψυχές του Θεού. Τι θαύμα είναι..."

ΒΑΓΙΑ ΘΗΒΩΝ ΒΟΙΩΤΙΑΣ
Αρχείο: Γρ. Παπαβασιλείου

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΓΛΩΣΣΕΣ & ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ;

Είναι χαρίσματα που εξασκούν πιστοί άνθρωποι κινούμενοι από το Πνεύμα του Θεού: "...σημεία δε τοις πιστεύουσιν ταύτα παρακολουθήσει εν τω ονοματί μου δαιμόνια εκβάλουσιν, γλώσσαις λαλήσουσιν καιναίς..."(ΜΑΡΚ., 16[ΙΣΤ]:17-ΚΜΝ)

Τα χαρίσματα αυτά εξασκούνταν ελεύθερα μέσα στην πρώτη εκκλησία (κοίτα: Α' ΚΟΡ., 12[ΙΒ]:7-12 και 14 [ΙΔ]:1-19) "...εκάστω δε δίδοται η φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον, ω μεν γαρ δια του Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, άλλω δε λόγος γνώσεως κατά το αυτό Πνεύμα, ετέρω δε πίστις εν τω αυτό πνεύματι, άλλω δε χαρίσματα ιαμάτων εν τω αυτό πνεύματι, άλλω δε ενεργήματα δυνάμεων, άλλω δε προφητεία, άλλω δε διακρίσεις πνευμάτων, ετέρω δε γένη γλωσσών, άλλω δε ερμηνεία γλωσσών, πάντα δε ταύτα ενεργεί το έν και το αυτό Πνεύμα διαιρούν ίδια εκάστω καθώς βούλεται..."(ΚΜΝ)

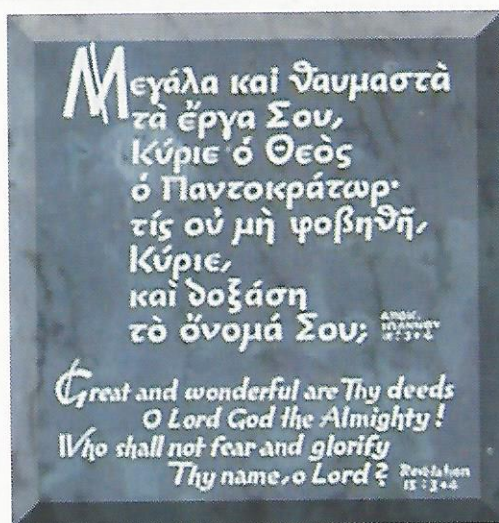
Μιλούσαν γλώσσες και προεφήτευαν στην πρώτη Εκκλησία;

"Τους έχοντας προφητικό χάρισμα, να αφήνετε να ευχαριστούν τον Θεό όσο θέλουν...." Διδαχή, 10:7, περ. 125 μ.Χ. "Όταν λοιπόν έλθει ο άνθρωπος ο έχων το Θεϊκό πνεύμα στη σύναξη των δικαίων... και γίνει αίτημα προς τον Θεό εκ μέρους της συναθροίσεως εκείνης, τότε..πληρωθείς ο άνθρωπος λαλεί προς το πλήθος καθώς ο Κύριος θέλει..." Ποιμήν, Εντολή, 11:5-11, περ. 130 μ.Χ. "Τώρα είναι δυνατόν να δείς μεταξύ μας άνδρες και γυναίκες που εξασκούν χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος..." Ιουστίνος ο μάρτυρας, περ. 155 μ.Χ. "Εμείς ακούμε πολλούς αδελφούς μέσα στην Εκκλησία να εξασκούν προφητικά χαρίσματα και δια του Πνεύματος να ομιλούν όλα τα είδη των γλωσσών και φέρουν εις το φως για το γενικό όφελος τα κρυπτά των ανθρώπων και διηγούνται τα μυστήρια του Θεού.." Ειρηνάιος Λυών, Κατα Αιρέσεων, V:6:1, περ. 170 μ.Χ. "... (ο Μαρκίων) ... ας βγάλει ένα ψαλμό... μια προσευχή... έστω μια ερμηνεία γλωσσών.. τώρα όμως όλα αυτά τα σημεία εκπορεύονται από την πλευρά μας χωρίς καμιά δυσκολία και αυτό είναι σύμφωνα με τους νόμους...του Χριστού και του Πνεύματος..." Τερτυλλιανός, Κατα Μαρκίωνος V:8:1-10, περ. 190 μ.Χ.

"Προφήτες δε -παρομοίως- και αυτούς της Νέας -διαθήκης- λέγει, διότι περισσότεροι ήταν αυτοί απο της Παλαιάς, διότι ούτε σε δέκα ή είκοσι ή εκατο ευρίσκετο το χάρισμα αλλά ξεχύθηκε πλούσια η χάρη αυτή και τότε κάθε συνάθροιση είχε πολλούς προφητεύοντες..." (Ι. Χρυσόστομος, Catenae V: 243)

"Στα προηγούμενα χρόνια παρέχονταν... στους βαπτισμένους χαρίσματα ιαμάτων και προφητείας και γλωσσολαλίας... ακόμη και σε μας σήμερα και στο πρόσφατο παρελθόν παρουσιάστηκαν τέτοια χαρίσματα... εμείς αναγνωρίζουμε την παρουσία του Αγ. Πνεύματος μέσα στην Εκκλησία, μόνο επειδή λαμβάνουμε τα χαρίσματα..." Ν. Καβάσιλας (1322-1391), "Η εν Χριστώ ζωή"

Πρόκειται για επανάληψη του φαινομένου της Πεντηκοστής; Ναι. Τότε που είναι η βοή και οι γλώσσες πυρός πάνω από τα κεφάλια των πιστών; "...εν δε τω άρξασθαι με λαλείν **επέπεσεν το πνεύμα το άγιον επ' αυτούς ώσπερ και εφ' ημάς εν αρχή**, εμνήσθην δε του ρήματος του Κυρίου ος ελεγεν Ιωάννης μεν εβάπτισεν ύδατι υμείς δε βαπτισθήσεσθε εν πνεύματι αγίω, ει ουν **την ίσην δωρεάν έδωκεν αυτοίς ο Θεός ως και ημίν** πιστεύσασιν επί τον Κύριον Ιησούν Χριστόν εγώ δε τις ήμην δυνατός κωλύσαι τον Θεόν..."(ΠΡΑΞ., 10:15-17-ΚΜΝ) Ο απ. Πέτρος θεώρησε την πλήρωση εν Πνεύματι ως μόνο αποδεικτικό σημείο επανάληψης του θαύματος της Πεντηκοστής!

Σύνοδος στην Αθήνα - 1953

Πάνω: Δ. Ζαχαρίου, Χ. Νασόπουλος, Ε. Φωτίου, Π. Σακελάρης, Δ. Κατρισιώσης, Ν. Καπετανάκος, Ν. Καρακωστανόγλου, Α. Ντρούμπος,

Κάτω: Π. Ζαχαρίου, Κ. Ανδρέου, Π. Δημητριάδης, Ν. Σαμψωνίδης, Α. Δικτυόπουλος, Τ. Ξιδηρόπουλος

Αιόλου 43 - 1949

Διακρίνονται: Χ.Μάμαλης, Ν.Καρακωστανόγλου, Β.Φωτίου, Θ.Δημητριάδης, Η.Γζώρας, Α.Μάμαλης, Θ.Δεληγιάννης, Χ.Νασσόπουλος, Α.Βουρλιάτης, Κ.Ζαφείρογλου, Δ.Περίδης, κ.α.

Νεολαία Αιόλου

Το κύριο όμως βάρος είχε πέσει στην 'κεντρική' εκκλησία της "Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής", που στεγαζόταν στην οδό Αιόλου 43.

Μια πρώτη μεταπολεμική σύνοδος εργατών έγινε στην Κατερίνη με την συμμετοχή των Θ. Νικολάου, Ε. Φωτίου, Ν. Καρακωστανόγλου, Χ. Καρυπίδη, Π. Παπαδόπουλου, Π. Δημητριάδη, Θ. Δημητριάδη, Α. Δικτυόπουλου, Κ. Κυριακίδη, Τ. Σιδηρόπουλου και Χ. Μάμαλη. Ο τελευταίος το 1951 αναχώρησε λόγω ασθενείας για την Αμερική, απ' όπου δεν επέστρεψε πλέον στην Ελλάδα παρά για μια σύντομη επίσκεψη.

Τη διαποίμανση ανέλαβε ο Ε. Φωτίου μέχρι το 1955 που αποχώρησε λόγω των επεμβάσεων μιας ιεραποστολού και τον διαδέχθηκε ο Ελληνορουμάνος Αλέξανδρος Σ. Δεληγιάννης (Δεληγιαννίδης). Αυτός έμεινε ένα χρόνο στην Ελλάδα ώσπου να πάρει τη βίζα αναχωρήσής του για την Αμερική, που ήταν και ο αρχικός προορισμός του.

Μ.Ορφανού

Α. Δεληγιαννίδης

Α.Φέγγος

Πριν αναχωρήσει μετά από ολονύχτια προσευχή και αποκάλυψη απο τον Κύριο, το 1956 χειροτόνησε στην επισκοπή τον έως τότε γραμματέα της εκκλησίας, τον ζηλωτή νεαρό γιατρό αδ. Λεωνίδα Φέγγο. (#47)

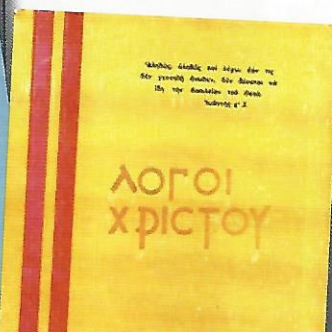
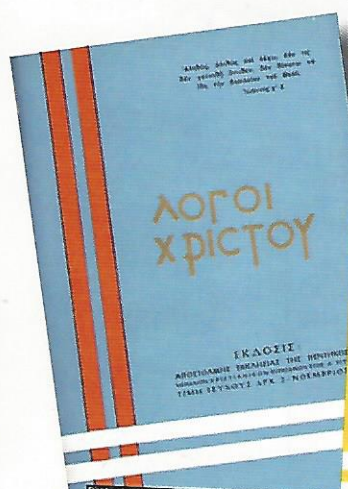
Η ενεργεία του αυτή έμελλε να είναι διτά καθοριστική, καθώς δρομολόγησε την απαρχή μιας νέας περιόδου για το Κίνημα της Έσχατης / Όψιμης βροχής στην Ελλάδα και τοποθέτησε την εκκολλημένη "Ελευθέρα Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής" μέσα στην αλυσίδα της διανοχής απο την πρώτη Εκκλησία. (#48)

Ο αδ. Λ. Φέγγος, του οποίου η ομολογία μαζί με της συζύγου του Μαρίας δημοσιεύθηκε στο φύλλο της εφημερίδας "Χρισ/μός", Νο 100, γνώρισε τον Κύριο και το έργο του το 1946 σε ηλικία 18 ετών. Κατόπιν έλαβε με θαυμαστό τρόπο το Βάπτισμα στο Άγ. Πνεύμα και προσκολληθήκε στην τοπική εκκλησία των Κάτω Πετραλώνων όπου διέμενε. Στη συνέχεια καλέσθηκε να αναλάβει ως γραμματέας της εκκλησία στην Αιόλου 43. Μετά τη χειροτονία του στα 1956 με δυναμισμό και ζήλο αγωνίσθηκε για την αύξηση και τη συγκρότηση του έργου της ΑΕΠ. Έχοντας ένα γνήσιο ευαγγελιστικό / διδακτικό χάρισμα και ποιμαντορική αποστολή οραματίσθηκε τον ευαγγελισμό της Ελλάδας και την επιστροφή στην αρχική πίστη, "...ήτις άπαξ παρεδόθη στους αγίους..." (ΙΟΥΔΑΣ 3)

Η Αιόλου 43 άρχισε να μεγαλώνει με ταχύτατους ρυθμούς και το 1959 μεταφέρθηκε σε νεόδμητο κτίριο επι της οδού Αιόλου 70, το οποίο αγοράστηκε με την συνδρομή της ιεραποστολής των "Συνάξεων του Θεού" (ΗΠΑ) μετά απο προσπάθειες της Μαίρης Ορφανού -Μεταξάτου (1917-1986). (#49)

Το 1963 επανεκδίδεται (#50) το επίσημο όργανο της ΑΕΠ, "Λόγοι Χριστού", (10 φύλλο Ιούλιος 1963), υπο την διεύθυνση του Λ. Φέγγου τώρα πρόεδρο της συνόδου της ΑΕΠ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΛΟΓΟΙ ΧΡΙΣΤΟΥ",
ΓΡΑΜΜΟΥΡΙΣ 333-ΑΘΗΝΑΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΛΕΩΝ. ΦΕΓΓΟΣ
ΚΕΙΡΙΑΔΩΝ 61 - Τ. 307 - ΤΗΛ. 562.224

Παράλληλα στη Νίκαια υπό τον Ν. Καρακωστανόγλου και συνεργάτες τους Γ. Μέξη, Β. Σάκουλη, Λ.Ρετούλα, Δ. Καρυωτάκη και αδ. Κοσμίδη, το έργο προχώρησε και η αίθουσα απο την Ταξιαρχών 41 μεταφέρθηκε στη Π. Τσαλδάρη 39.

Ν. Καρακωστανόγλου

"ΑΕΠ" Νικαίας

Στην Κατερίνη η εκκλησία λόγω της μετακόμισης μετά το 1948 και πολλών αδελφών από τη γειτονική Σεβαστή αυξήθηκε δραματικά και έτσι μεταφέρθηκε σε οικόπεδο 350 τ.μ. -δωρεά του Ν. Σαμψωνίδη- όπου με προσωπική εργασία πολλών αδελφών κτίστηκε η αίθουσα της εκκλησίας, στην οδό Παλαιονελλήνης 3.

Τ. Σιδερόπουλος

Την εκκλησία της Κατερίνης ποίμανε μέχρι το 1965 ο Α. Δικτυόπουλος και τον διαδέχθηκε ο Α. Κυριακίδης. Ο Δικτυόπουλος κοιμήθηκε εν Κυρίω το 1978 σε ηλικία 83 ετών.

Πρεσβυτέριο ΑΕΠ-Κατερίνης (1960)

Από δεξιά: Η.Υφαντίδης, Τ.Καρυπίδης, Φ.Σιδερόπουλος, Α.Δικτυόπουλος, Τ.Σιδερόπουλος, Γ.Σιδερόπουλος, Α.Κυριακίδης, Α.Χάϊτας.

Στη Σεβαστή η συνάθροιση φιλοξενήθηκαν για οκτώ χρόνια στο σπίτι των Π. Δημητριάδη και Κ. Κυριακίδη. Τελικά ένας αδελφός, ο Α. Ξανθόπουλος πούλησε λόγω μετακόμισης το σπίτι του όπου και εγκαταστάθηκε μόλις η τοπική εκκλησία.

Στη Θεσσαλονίκη υπό τον αδ. Θ. Δημητριάδη το 1957 απο τη Νεάπολη η εκκλησία μετακόμισε στην οδό Με-νελάου (πάροδος Εγνατίας) και στη συνέχεια μετά απο χρόνια υπο τον γιο του Ιωάννη στην οδό Αγάπης 4.

Ι. & Π. Σιδηρόπουλου

Στην Κα-βάλα ξεκινά η τοπική ΑΕΠ υπο τον Η. Γαροφαλίδη, τον οποίο α-ντικατέστησε ο Ι. Σιδηρό-πουλος, γιός του Χ. Σιδηρό-πουλου, πρεσβύτερου της Ελληνικής Ευαγγελικής Εκκλησίας ο οποίος εγκα-ταστάθηκε μόνιμα μετακομίζοντας από την Κατερίνη. Το 1967 εγκαινιάσθηκε νέα αίθουσα στην Καβάλα, ενώ παράλ-ληλα στα Βάγια Θηβών επεκτάθηκε η εκεί τοπική εκκλησία.

Στα Χανιά το έργο όμως πήρε δρα-ματικές διαστάσεις. Ο Πάνος Ζαχαρίου (1908-1957), σαπωνοποιός το επάγγελ-μα, όπως προαναφέρθηκε, ήταν ένας ευσεβής Ευαγγελικός όταν ερχόμενος από τα Χανιά σε μια επίσκεψη του στην Αθήνα 'ανακάλυψε' την Αποστολική εκ-κλησία των Κάτω Πετραλώνων.

Στις 6/6/1948, έλαβε το Βάπτισμα στο Αγ. Πνεύμα κι αυτό τον οδήγησε σε οξύτατη ρήξη με την τοπική Ευα-γγελική κοινότητα. Έχοντας απaráμιλλο θάρρος και όντας δεινός ευαγγελιστής, μέσα σε λίγο καιρό διοργάνωσε μια μικρή εκκλησία η οποία το 1952 πήρε άδεια 'ευκτηρίου οίκου'. Η άδεια ανα-καλέσθηκε το 1954 κι ακολούθησαν διωγμοί και συλλήψεις. (#51)

Στη σκιά της ΑΕΠ, διοργανώνεται η "Εκκλησία του Θεού της προφητείας" (#52), υπο τον Σ. Κωνσταντινίδη στην οποία προσχώρησε μια ακόμη μικρή σύναξη στην 5η στάση Χολαργού, υπο τον Βαγιώτη Κ. Ανδρέου, που διοργα-νώθηκε το 1946.

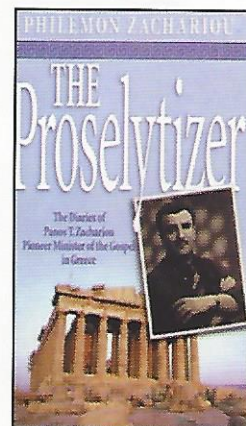
Μια 3η ομάδα-ιεραποστολή ξεκίνη-σε το 1951 από τον Ελληνοαμερικανό Θεόδωρο Νταϊήβιντ Καλημέρη-Τσακνή (1886-1972) και τη σύζυγο του Μαρία, οι οποίοι από τη δεκαετία του '20 είχαν προσχωρήσει στην "Εκκλησία του τε-τραγωνικού ευαγγελίου" (#53) 'Αρχισαν αρχικά συναθροίσεις στο σπίτι τους και αργότερα στην αίθουσα του Συλλόγου Εμπόρων στην Σοφοκλέους 47. Εκεί προσχώρησαν η οικογ. Η. Κουρμπά και άλλοι απο τα Κάτω Πετράλωνα. Το 1958 πήραν άδεια λειτουργίας. Μετά την αναχώρηση του Νταϊήβιντ για τις ΗΠΑ, το έργο ανέλαβε ο Στ. Ραβάνης και από το 1974 ο γνωστός δικηγόρος, αδ. Γ. Πατσαούρας. (#54)

ΒΑΓΙΑ ΘΗΒΩΝ ΒΟΙΩΤΙΑΣ
Αρχείο: Γρ. Παπαβασιλείου

Λίγο πριν το θάνα-το του αδ. Ανδρέου το 1964, μια άλλη ή ομάδα διοργανώνεται ως θυγα-τρική στο Ψυχικό, στην κατοικία του Γ. Μακρή (κατόπιν διάκονου στην κεντρική ΕΑΕΠ) στην οδό Ξάνθου 6, υπό την επίβλεψη των αδ. Ε. Φωτίου και Δ. Περιάλη. Την ίδια εποχή υπο τον Ηρόδοτο Κουρμπά (+1998), ενα τμήμα της ομάδας του Νταϊήβιντ διοργανώθηκε ως "Εκκλ. του Θεού, πλήρους ευαγγελίου". (#55)

Όπως είναι εμφανές το Κίνημα της 'Οψιμης / 'Εσχατης βροχής παρουσίασε σχισματικές τάσεις που υποδαυλιζόταν από ξένες ιεραποστολές οι οποίες μετέ-φεραν στην Ελλάδα το χωριστικό πνεύ-μα που είχαν στη πατρίδα τους. Έτσι στα 1965 σε ένα σύνολο 15 εκκλησιών με περίπου 700 πιστούς υπήρχαν πέντε ουσιαστικά σχίσματα. (#56)

Πετράλωνα & Ψυχικό

Ήδη είχαν γίνει δύο δικαστήρια για τις άδειες απο άτομα που χρηματοδοτούνταν απο το εξωτερικό. (#57)

Ένα εύλογο ερώτημα δημιουργήθηκε: Μπορεί ο καθένας να δημιουργεί μια εκκλησία σύμφωνα με την προσωπική του ερμηνεία των Γραφών; Δεν ήταν η προσευχή του Κυρίου να είναι οι πάντες "έν"; Όπως συνόψισε το πρόβλημα ο αδ. Ι. Δημητριάδης στο βιβλίο του, "Ιστορία Εκκλησίας Πεντηκοστής-Ελλάδας", "Η συμπαράσταση των Χριστιανικών αυτών οργανώσεων θεωρείται η αιτία της υπάρξεως σήμερα των Εκκλησιών της Πεντηκοστής στην Ελλάδα. Αλλ'όμως δεν είχαν και δεν έχουν το δικαίωμα να χωρίζουν τους πιστούς και να διαιρούν την εκκλησία σε στρατόπεδα δικής τους επιρροής.", σ. 42

Αυτό εκμεταλλευόμενοι οι νοσηροί αιρεσιολόγοι της εποχής άρχισαν μια άνευ προηγουμένη επίθεση κατά του Κινήματος της Όψιμης / Έσχατης Βροχής. Από τον Ιανουάριο του 1953 η αθηναϊκή εφημερίδα "Αλλαγή" σε μια σειρά οκτώ γελοίων άρθρων που συ-

νέταξαν οι Σπ. Δενδρινός και Ν. Ξένος παρουσίαζε το κίνημα ως μια Αμερικανοκίνητη αίρεση που έχοντας αφθονία χρημάτων και μέσων προσηλυτίζει τους αφελείς!...Κάτω από πηχιαίους τίτλους: "...θύμα των 'πεντηκοστιανών' ομιλεί δια τα βασανιστήρια που υπέστη.. εις τα κατασκότεινα υπόγεια κατά την διαδικασία του προσηλυτισμού...", ερέθιζαν την φαντασία των μαζών και τις διέγειραν σε πράξεις κατά των πιστών.

Ο "Εθνικός Κήρυκας" των Χανίων με την συνεργασία του τοπικού μητροπολίτη εξαπέλησε άλλη αήθη επίθεση σε αυτούς οι οποίοι τόλμησαν και "...μετέβαλλον εις εκκλησίαν μίαν απλήν αίθουσαν..."

ΕΠΑΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΙΡΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΩΝ ΚΡΑΤΕΙ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΘΡΗΣΚΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΤΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙ ΤΗΝ «ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ» ΤΩΝ ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΟΙΚΙΑΝ
ΠΟΛΕΩΣ ΧΩΡΙΣ ΕΝΤΟΣ ΑΥΤΗΣ ΝΑ ΥΠΑΡΧΗ ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΕΙΚΟΝΙΣΜΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΕΖΗΤΗΣΑΝ ΤΗΝ ΔΙΩΞΙΝ ΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΤΗΣ ΑΙΡΕΣΕΩΣ

‘Ολ’αυτά ονομάζονται ‘δημοσιογραφία’ και μέχρι σήμερα σε τηλεοράσεις και επίσημα εκκλησιαστικά ραδιόφωνα ακούς παρόμοιες νοσηρές ‘πληροφορήσεις’... ‘Όσοι γνώρισαν και επισκέφθηκαν Αποστολικές εκκλησίες είδαν πόσο γελοία κατασκευοφάντηση γίνεται εναντίον ανθρώπων που ζήτησαν να ζήσουν τη ζωή της πρώτης Εκκλησίας.

Υπό την αιγίδα της ΑΕΠ οργανώθηκε μια ενωτική προσπάθεια όλων των ομάδων της ‘Όψιμης Βροχής για να δοθεί απάντηση σε όλα αυτά τα ασύστολα και κακεντρεχή ψεύδη.

Ο γάμος του στρατηγού αδ. Μεταξάτου με την Μ. Ορφανού, ήταν ένα ακόμη ηχυρό χτύπημα στο κατεστημένο το οποίο παρουσίαζε τους πιστούς ως περιθωριακά και ασταθή άτομα.

Μέσα στο κυκλό:

Πίσω ο αδ. Αλ. Δεληγιαννίδης
Μπροστά ο αδ. Εμ. Φράγκος

Στιγμιότυπα από την εξόρμηση
στο Κεντρικό θέατρο

Το 1961 καλέσθηκε απ’την Ιταλία ο ανερχόμενος ευαγγελιστής Μόρις Σερούλλο, που μίλησε με σεμνότητα και προσευχήθηκε για τα πλήθη που κατέκλυσαν το Κεντρικό θέατρο. (#58)

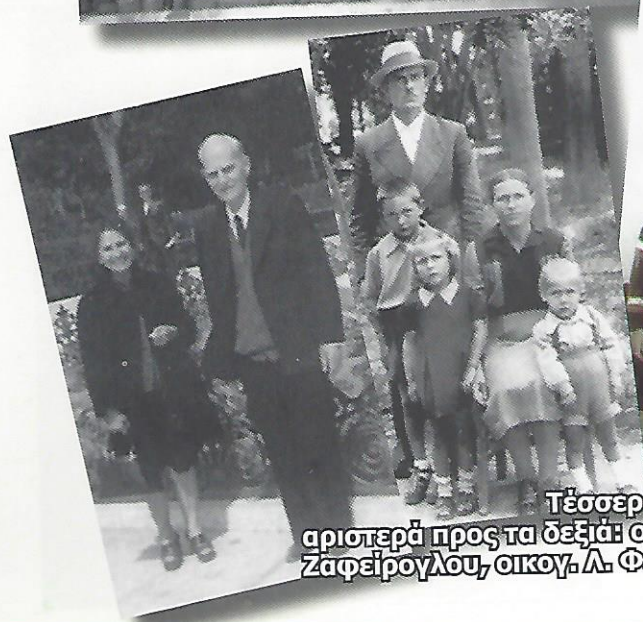
Εκκλησία Αιόλου 70

αδ. Ν. Νικολακόπουλος
ευαγγελίζει στο στρατό

Οικογ. Μ. Κούννα

Νεολαία Κ. Πετραλώνων-1965

Τέσσερις γενιές:
αριστερά προς τα δεξιά: οικογ. Κ. Κωνοταντινίδη, οικογ. Ε.
Ζαφειρόγλου, οικογ. Λ. Φέγγου, οικογ. Ν. Νικολακόπουλου

ΓΙΑΤΙ Η ΕΑΕΠ ΤΕΛΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΝ ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ;

Διότι ακολουθεί την πρακτική της Αποστολικής Εκκλησίας: "Και τη πρώτη ημέρα της εβδομάδος ενώ οι μαθηταί ήσαν συνηγμένοι διά την κλάσιν του άρτου, ο Παύλος διελέγετο προς αυτούς, μέλλων να αναχωρήσει τη επαύριον, και παρέτεινε τον λόγον μέχρι μεσονυκτίου" (ΠΡΑΞ., 20:7-BMB) "εν δε τη μια των σαββάτων (*) συνηγμένων των μαθητών του κλάσαι άρτον ο Παύλος διελέγετο αυτοίς μέλλων εξιέναι τη επαύριον παρέτεινεν τε τον λόγον μέχρι μεσονυκτίου" (ΚΜΝ)

Την πρακτική αυτή συνέχισε η πρώτη Εκκλησία:

"Εκείνοι που ανατράφηκαν στα παλιά πράγματα (συνήθειες), προσήλθαν στην καινούργια ελπίδα και δεν τηρούν το Σάββατο αλλά την Κυριακή." (Ιγνάτιος προς Μαγνησιείς, 9:1-π. 110 μ.Χ.)

"Την ημέρα του Κυρίου, την Κυριακή, αφού συναχθείτε, να κόψετε τον άρτο και να τελέσετε ευχαριστία." (Διδαχή, 14:1- περ. 125 μ.Χ.) "Κατά την ημέρα την λεγομένη 'του ηλίου' (δηλ. την Κυριακή), γίνεται συγκέντρωση σε ένα μέρος όλων των πιστών, είτε αυτών που κατοικούν σε πόλεις, είτε στην ύπαιθρο και αναγιγνώσκονται τα απομνημονεύματα των αποστόλων ή τα συγγράμματα των προφητών για όσο επιτρέπει ο χρόνος. Έπειτα, αφού παύση ο αναγνώστης, ο προεστώς νουθετεί δια λόγου και προσκαλεί σε μίμηση αυτών των καλών. Έπειτα σηκωνόμαστε όλοι μαζί και απευθύνουμε προσευχές και όταν τελειώσουμε... προσφέρεται άρτος και οίνος... ο δε προεστώς εκπέμπει παρομοίως κατά την δυναμή του προσευχές και ευχαριστίες και ο λαός συμφωνεί λέγοντας, Αμήν..." (Ιουστίνου του μάρτυρος, Απολογία Α', κεφ. 67, περ. 150 μ.Χ.)

Η Θεία κοινωνία επειδή θανατώνει (Α' ΚΟΡ., 11[ΙΑ]:30) και ζωοποιεί (ΙΩΑΝ., 6[ΣΤ]:54), δεν είναι ένας απλός συμβολισμός αλλά η "δί' ορατών σημείων επενεργούσα θεία χάρη", είναι "φάρμακο αθανασίας, αντίδοτο του να μη πεθάνει κανείς, αλλά να ζει αιώνια με τον Ιησού Χριστό" κατά τον Ιγνάτιο Αντιοχείας (προς Εφεσίους 20:2).

Ποιοι τελούν την Θεία κοινωνία;

Ο χειροτονημένος επίσκοπος κάθε τοπικής ΕΑΕΠ, ο οποίος βρίσκεται εις "τόπον και τύπον Χριστού", δηλαδή παίρνει τη θέση του Χριστού που έκανε την πρώτη Θεία Κοινωνία. Η τέλεση της Θείας Κοινωνίας από πρεσβύτερους στη Μεσαιωνική εκκλησία είναι κατάφωρη παράβαση για να δικαιολογηθεί η ύπαρξη του 'μητροπολίτη', ενός δήθεν υπερεπισκόπου σε μια επαρχία.

Γίνεται εξομολόγηση πριν την Θεία Κοινωνία; Ο πιστός καλείται να δοκιμάσει τον εαυτό του: "δοκιμαζέτω δε άνθρωπος εαυτόν και ούτως εκ του άρτου εσθιέτω και εκ του ποτηρίου πινέτω, ο γαρ εσθίων και πίνων αναξίως κρίμα εαυτώ εσθίει και πίνει μη διακρίνων το σώμα του Κυρίου, δια τούτο εν υμίν πολλοί ασθενείς και άρρωστοι και κοιμώνται ικανοί..." (Α' ΚΟΡ., 11:28-30-ΚΜΝ). Εάν βρεί τον εαυτόν του ένοχο μπορεί να εξομολογηθεί προς τον Θεό λέγοντας "και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών ως και ημείς αφιέμεν τοις οφειλέταις ημών" (ΜΑΤΘ., 6:12), ή ενώπιον της εκκλησίας (ΜΑΤΘ., 18[ΙΗ]:18- "εξομολογείσθε ουν αλλήλοις τας αμαρτίας", ΙΑΚ., 5:16), ή να ζητήσει την συνδρομή κάποιου εμπείρου πρεσβυτέρου (ΙΑΚ., 5[Ε]:15). Την άφεση χορηγεί μόνο ο Θεός. Οι επίσκοποι και πρεσβύτεροι της ΕΑΕΠ δεν παριστάνουν τους αποστόλους ως έχοντας εξουσίαν "δεσμείν και λύειν..." (ΜΑΤΘ., 16[ΙΣΤ]:19), όπως τα διάφορα Μεσαιωνικά ιερατεία.

Απαιτείται νηστεία πριν τη Θεία Κοινωνία;

Αυτό αφήνεται στη συνείδηση και την ευσέβεια του κάθε πιστού. Τέλος, "Οσάκις αν τρώγητε τον άρτον τούτον και πίνητε το ποτήριον τούτο, τον θάνατον του Κυρίου καταγγέλλετε, μέχρι της ελεύσεως αυτού." (Α' ΚΟΡ., 11[ΙΑ]:26). Οσάκις δεν θα πει όποτε θέλετε, αλλά "κάθε φορά που..." (Λεξικόν Ελληνικής Γλώσσης-Δημητράκου) και αυτό το καθόρισαν οι απόστολοι για κάθε Κυριακή.

(*) Η πρώτη των σαββάτων είναι Εβραϊσμός που σημαίνει ακριβώς την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, Κοίτα: ΛΟΥΚ., 24:1, ΙΩΑΝ., 20:1

Η λατρεία της πρώτης Χριστιανικής Εκκλησίας

Ο Ιουστίνος ο μάρτυς περιγράφει τη λατρεία της πρώτης Χριστιανικής Εκκλησίας έτσι «Κάθε Κυριακή, συναθροίζονται όλοι από τις πόλεις και τα χωριά, και διαβάζουν μια περικοπή από τα απομνημονεύματα των Αποστόλων και τα γράμματα των προφητών, ανάγνωμα με την ώρα που έχουν στη διάθεσή τους. Όταν τελειώσει η ανάγνωσις αυτή, ο προϊστάμενος της συναθροίσεως με μια ομιλία του, προτρέπει και νουθετεί τον λαό να ακολουθήσει και να μιμηθή τα καλά και ευγενικά αυτά παραδείγματα. Υστερα από αυτό, σηκώνομαστε όλοι και προσευχόμεθα μια κοινή προσευχή. Μετά το τέλος της προσευχής, ακολουθεί, ό-

πως είπαμε και πρωτίτερα, προσφορά του άρτου και του οίνου εκ μέρους του προϊσταμένου και ευχαριστία για αυτά κατά την ικανότητά του, και το εκκλησίασμα απαντά: «Αμήν». Τότε, τα ιερά σύμβολα μοιράζονται στον καθένα από τους παριστάμενους οι οποίοι και μετέχουν αυτών, ενώ οι διάκονοι τα φέρουν στα σπίτια των απόντων. Όσοι μπορούν και δέλουν δίνουν τότε τις εισφορές τους, κατά την προαίρεσί τους. Τς εισφορές αυτές τις κρατά ο προϊστάμενος της συναθροίσεως, ο οποίος βοηθεί με αυτές ορφανά, χήρες, φυλακισμένους, ξένους, και όλους όσους βρίσκονται σε ανάγκη».

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ : 1966 - 1986

Σε αυτή την περίοδο, ανοίγει ένα νέο κεφάλαιο της ιστορίας της Όψιμης / Έσχατης βροχής σε όλο το κόσμο και στην Ελλάδα. Το Άγιο Πνεύμα απροσδόκητα κινήθηκε έξω από το συμβιβασμένο και εκκοσμικευμένο πλέον Κίνημα της Όψιμης Βροχής στις ΗΠΑ.

Ο Ντένης Μπένετ (1917-91), ρέκτορας (πάστορας) της Επισκοπικής (Αγγλικανικής) εκκλησίας του Αγ. Μάρκου, μιας απ' τις πιο αριστοκρατικές περιοχές του Λος Άντζελες, σοκάρισε το Αμερικανικό κατεστημένο δηλώνοντας ότι μίλησε σε 'νέες γλώσσες', πράγμα που άλλαξε την πνευματική του ζωή αλλά δεν πρόκειται να εγκαταλείψει την εκκλησία του... (Times, 14/8/1960)

Σύντομα πολλά μέλη της εκκλησίας του έλαβαν το Άγιο Πνεύμα, η αναζωπύρωση επεκτάθηκε σε όλη την Επισκοπική εκκλησία των ΗΠΑ, εξαπλώθηκε στους Λουθηρανούς, πέρασε στους Ευαγγελικούς και τελικά κατέκλυσε την Ρ. Καθολική εκκλησία φθάνοντας ακόμη και στους Ορθοδόξους.

Το Χαρismaticό κίνημα είχε πλέον γεννηθεί.

Έκπληκτοι οι 'κλασσικοί' πλέον Πεντηκοστιανοί έβλεπαν ότι το Άγ. Πνεύμα τους είχε ...προσπεράσει και καθώς αυτοί έφθιναν, η Όψιμη Βροχή άνθιζε στις παραδοσιακές εκκλησίες.

Η αναζωπύρωση που ξεκίνησε πριν 60 χρόνια έβαλε τώρα σε αμηχανία όλα τα Χριστιανικά δόγματα και έφθασε να συζητείται στο αριστοκρατικό Καντέρμπουρι (έδρα της Αγγλικανικής εκκλησίας) και το πανίσχυρο Βατικανό (έδρα της Καθολικής εκκλησίας). Φωνές ακούγονταν από παντού για επιστροφή στην πίστη της αρχαίας νικηφόρας Εκκλησίας.

**Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΕΚΧΥΣΙΣ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ**

**Η ΧΑΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
ΕΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΠΟΨΕΩΣ**
ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΦΑΝΟΥ

Στην Ελλάδα, την ίδια εποχή η ίδρυση της "Ελευθέρας Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής", οδήγησε στη δημιουργία μιας αυτοκέφαλης εκκλησίας πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα τη δραματική αύξηση όλου του έργου στην χώρα και μια πρωτοποριακή προσπάθεια επιστροφής στην Διδασκαλία,

Ο Χαρισματικός καρδινάλιος του Βελγίου Σουένενς με τον γεν. επίσκοπο των ΣΤΘ, Θωμά Ζιμερμαν

Πρακτική και Νοοτροπία της πρώτης Εκκλησίας.

Μέσα σε 40 χρόνια η ΕΑΕΠ ξεπέρασε οποιαδήποτε άλλη ετερόδοξη ομάδα στη χώρα, βάζοντας σε αμηχανία τα άλλα δόγματα, καταπλήσσοντας τους εξουσιαστές και δημιουργώντας σύγχυση στην κρατική εκκλησία.

Η απαρχή:

ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Λούις Φέγγος
Ιατρός

Η ιστορία της ΕΑΕΠ ξεκίνησε στις αρχές του 1965 όταν ο προεδρεύων επίσκοπος της συνόδου της "Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής", ιατρός Λεωνίδας Φέγγος αρνήθηκε να υπογράψει το πρωτόκολλο ένταξης στην Αμερικανική ιεραποστολική οργάνωση "Assemblies of God, Springfield, MO.", και αποκάλυψε ότι οι περισσότεροι ακόλουθοι της Όψιμης Βροχής στην Ελλάδα εν αγνοία τους ανήκουν σε ιεραποστολικές οργανώσεις του εξωτερικού.

Η αποκάλυψη αυτή δημιούργησε αναστάτωση στις τάξεις όλων των Αποστολικών Χριστιανών της Ελλάδας. Αξίζει να αναφερθεί ότι ο πατριάρχης του Κινήματος της Έσχατης Βροχής, ο αδ. Δημ. Κατρισιώσης, έμεινε πάντα σε απόσταση από τις ξένες οργανώσεις, πράγμα που όμως δεν έκαναν άλλοι και το απέκρυψαν επιμελλώς από τα ποιμνία τους. Η ξένη ιεραποστολή ζήτησε στους διαφωνούντες -που ήταν η συντριπτική πλειοψηφία- να εγκαταλείψουν το ιδιόκτητο κτίριό της στην οδό Αιόλου 70, 7ος όροφος.

Δεν επρόκειτο για κάποιο σχίσμα αλλά η κεντρική ΑΕΠ στο συνολό της αυτονομήθηκε γι' αυτό διατήρησε τον αρχικό τίτλο με την προσθήκη "ελεύθερη", δηλαδή αυτοκέφαλη.

Μετά από προσευχή και αναζήτηση, τελικά ενοικιάσθηκε ο δεύτερος όροφος ενός παλαιού κτιρίου στην Ευπόλιδος 8, επί της πλατείας Κοτζιά, όπου σήμερα έχει κτισθεί πλέον το μέγαρο των ΕΛΤΑ. Αρχικά περίπου 120 μαθητές υπό την διαποίμανση του Λ. Φέγγου, αποτέλεσαν τον πυρήνα της μητέρας πασών των εκκλησιών της Ελευθέρας Αποστολικής Εκκλησίας.

Τα 72 σκαλιά δεν στάθηκαν εμπόδιο, ούτε στους ηλικιωμένους αδελφούς, ούτε στην αύξηση της εκκλησίας. Πλήθος πιστών από διάφορες Αποστολικές εκκλησίες κι ολόκληρες οικογένειες ειδικά απ' τα Κ. Πετράλωνα, όπως του Χ. Περιάλη, κ.α. εντάχθηκαν σύντομα στην Ευπόλιδος 8, πιστεύοντας ότις κανείς Έλληνας ή εκκλησία δε χρειάζεται να ανήκει σε μία ιεραποστολική οργάνωση του εξωτερικού διότι δεν υπάρχει κανένα λόγος γι' αυτό.

Άλλο Χριστιανισμός και άλλο Αμερικανισμός

Πολλοί θέλουν να περάσουν τις θεωρίες τους, την τροπή τους, τις παραδόσεις τους και ότι άλλο δεν θέλουν να αρνηθούν, μέσα από το Ευαγγέλιο και να το περάσουν σαν χριστιανικό.

λησεν επί μισήν περίπου ώραν ό ποιμήν τής Έκκλησίας Άθηνών και πρόεδρος τής συνόδου τών έν Έλλάδι Έκκλησιών τής Πεντηκοστής κ. Λεωνίδας Φέγγος. Ούτος μεταξύ άλλων έτόνισεν ότι τό έργον τής Έκκλησίας δέν έτελείωσεν, άλλ' ότι μόλις ήρχισεν, έζήτησε δέ από τά μέλη

Εγκρίνια ΑΕΠ - Νικαίας 1963

Χρήστος και Άννα Περιάλη

ΕΑΕΠ - Ευπόλιδος 8, Αθήνα-1972

Ο αδ. Γιώργος Πουλάκης -διάδοχος του Κ. Ανδρέου απο το 1964- στην εκκλησία του Χολαργού, ο αδ. Γ. Κρίσιλας στη Θεσσαλονίκη κ. α. αργότερα επίσης δήλωσαν την απομάκρυνσή τους από κάθε ξένη ιεραποστολική οργάνωση.

Ο αδ. Ε. Φωτίου στο Νέο Ψυχικό είχε ήδη ιδρύσει τη δική του "ελεύθερη" Αποστολική Εκκλησία της Πεντηκοστής.

Σήμερα πλέον και η μικρή ιστορική ΑΕΠ έχει γίνει μια αυτοκέφαλη εκκλησία ακολουθώντας το παράδειγμα της αδελφικής ΕΑΕΠ. (#59)

Η πρώτη δοκιμασία:

Τον Απρίλιο του 1967 η Ελλάδα περιέπεσε στη δίνη μιας επτάχρονης στρατιωτικής δικτατορίας. Την ίδια εποχή η μικρή εκκλησία της Ευπόλιδος 8 είχε αυξηθεί σε 200 και πλέον μέλη αναδεικνυόμενη στην μεγαλύτερη Αποστολική εκκλησία της Ελλάδος.

Γύρω από τον αδ. Λ. Φέγγο είχε συγκεντρωθεί ένας αξιόλογος κύκλος συνεργατών, πρεσβυτέρων και παιδιών αδελφών, όπως, ο Χρ. Νασόπουλος, παλαιός πρεσβύτερος της Αιόλου 43 από το 1938, και ο αδ. Ν. Γρίβας, παλαιός αριστερός που γνώρισε θαυματουργικά τον Κύριο το 1949 ενώ είχε καταδικασθεί σε θάνατο και βρισκόταν στις φυλακές των Πατρών.

Τελικά πάλι θαυματουργικά διασώθηκε και αφού πέρασε φυλακίσεις και εξορία στη Γυάρο, το 1958 ενώθηκε με την εκκλησία της Αιόλου 43.

Στην πολυμελή οικογένεια Γρίβα στις 13/5/1974, έγινε ειδικό αφιέρωμα απο τον Λ. Παπαδόπουλο στα "Νέα", με άλλες δύο ακόμη οικογένειες, σχετικά με τον αγώνα τους για επιβίωση και το έξοχο ήθος τους.

Επίσης οι αδ. Ηλίας Καρπόζηλος, Μιχάλης Ζηνόπουλος, Στέφανος Πολυμενίδης, Ν. Σπανός, ο νεότερος Ν. Νικολακόπουλος και άλλοι κυρίως απο την εκκλησία των Κάτω Πετραλώνων, αποτέλεσαν τον πρώτο πυρήνα εργατών της ΕΑΕΠ.

Η πρώτη δοκιμασία όμως έφθασε. Ένα μήνα μετά την επιβολή της δικτατορίας, στις 20/5/1967, έρχεται εντολή κλεισίματος της συνάθροισης στην Ευπόλιδος 8. Το αποτέλεσμα θα ήταν ολέθριο για το μέλλον της ΕΑΕΠ και οι εχθροί της ήδη χαιρόντουσαν. Όμως πραγματικά με θαυμαστό τρόπο σε απίστευτα σύντομο διάστημα το όλο

θέμα διευθετήθηκε και δόθηκε οριστική άδεια στις 21 Αυγούστου 1967 (Αριθμ., πρωτ., ΥΠΕΘ-113725)

Χρόνια αργότερα οι αδελφοί έμαθαν ότι τρεις μόλις μέρες πριν από το πραξικόπημα με γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του κράτους με την υπ. αριθμ., 361/19-4-1967 απόφαση είχε οριστικά αποφασισθεί η χορήγηση αδειας στην Ευπόλιδος 8. Απλά υπήρξαν μετέπειτα παρεμβάσεις διαφόρων θρησκόληπτων φανατικών που χρησιμοποιούσαν τον αρρωστημένο εθνικισμό της Χούντας.

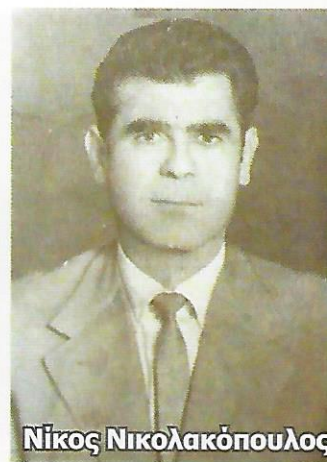
Το όνομα ΕΑΕΠ υιοθετήθηκε από την εκκλησία του Νέου Ψυχικού με τη συναίνεση του Ε. Φωτίου (παλαιού επισκόπου της Αιόλου 43) και του πρεσβυτέρου Δ. Περιάλη.

Με αίσθημα ιστορικής ευθύνης, με οδηγία μέσω ενυπνίων και προφητειών, με σημεία και δυσκολίες η ΕΑΕΠ προχώρησε. Ήταν τότε που ο Κύριος σε ενύπνιο έδειξε στον αδ. Λ. Φέγγο ένα τεράστιο δένδρο γεμάτο καρπούς και του αποκάλυψε ότι αν μείνει πιστός πριν τα μαλλιά του γίνουν κατάλευκα, έτσι θα δει την ΕΑΕΠ στην Ελλάδα.

Αφού συγκροτήθηκε η μητρική εκκλησία στην Ευπόλιδος 8, η παλαιά εκκλησία του Ν. Ψυχικού (σήμερα **Κ. Χαλάνδρι**) με το 'προφητικό' όνομα ΕΑΕΠ, υπο τον έμπειρο αδελφό Δ. Περιάλη, ο οποίος ακολούθησε την Αιόλου 43 το 1953 και ανέλαβε όταν διαδέχθηκε τον Ε. Φωτίου για πολλά χρόνια τη διαποίμανση της ΕΑΕΠ - Ν. Ψυχικού, επίσης ακολούθησε φυσιολογικά τη νέα εξέλιξη του Κινήματος της Όψιμης βροχής στην Ελλάδα.

ΕΑΕΠ - Κ. Χαλάνδρι

Νίκος Νικολακόπουλος

Νίκος Σπανός

Μιχάλης Ζηνόπουλος

Δημήτρης Περιάλης

Μοργκεντάου 294

Στη **Νίκαια** στο σπίτι του παλαιού αδ. Γιάννη Ευθυμίου οργανώθηκε εκκλησία. Τη διαποίμανση ανέλαβε ο νεαρός τότε Νίκος Νικολακόπουλος με την ενεργό συμμετοχή των οικογενειών των αδ. Γ. Μέξη, Χ. Σουρέλη, Β. Μιχάλαρου κι Α. Σπανού. Το 1969 μεταφέρθηκαν στην οδό Μοργκεντάου 294 στο ισόγειο του σπιτιού της αδ. Νίνας Κοκκινίδου.

Η εκκλησία της Νίκαιας αυξήθηκε και αργότερα, όπως θα δούμε, απέκτησε ιδιόκτητη αίθουσα και έγινε φυτώριο νέων εργατών όπως οι αδ. Κ. Κονδύλης, Σ. Τορομανίδης, Ν. Χαζάπης, Ν. Βουρλάκος, Γ. Ματζουράνης, κ.α. και έμμεσα ή άμεσα υπήρξε μητέρα για τις εκκλησίες του Πειραιά, της Κέρκυρας, της Σαλαμίνας, του Ρέντη, του Κεραιτσινίου, κ.α.

ΕΑΕΠ-Κορίνθου, 1975

Γύρω στα 1968 στην **Κόρινθο**, μια πρώην οπαδός της Εταιρείας Σκοπιά, η αείμνηστη αδ. Ελένη Τόγια κι ο άνδρας της άνοιξαν το σπίτι τους για συναθροίσεις της ΕΑΕΠ. Οι αδ. Μ. Ζηνόπουλος κι Η. Καρπόζηλος, "πολέμησαν με θηρία." (Α' ΚΟΡ., 15[ΙΕ]:32) στην Κόρινθο, όταν συνελήφθηκαν από όργανα της Χούντας, γιατί κήρυτταν τον Λόγο του Θεού.

Στα **Βάγια** μέσα στην ΑΕΠ προσχώρησαν ορισμένες ψευδοδιδασκαλίες περί της "παγκόσμιας σωτηρίας" (#60), και έτσι πολλοί αδελφοί ενώθηκαν με την ΕΑΕΠ.

Βάγια - 1967/8

ΕΑΕΠ-Λευκαδίτιου, 1980

Την ίδια εποχή η παλαιά εκκλησία του **Λευκαδίου** ενώθηκε με την

ΕΑΕΠ και πήρε άδεια λειτουργίας.

Στη **Νάξο**, όπου το 1951 έκαναν ευαγγελιστικό έργο οι αδ. Λ. Φέγγος και Ι. Σπανός διέμεναν δύο αδελφές (Ειρήνη Ρωμαίου και Ειρήνη Ορφανού), οι οποίες πήγαν στα Βάγια και έλαβαν στην εκεί μεγάλη αναζωπύρωση το Άγ. Πνεύμα. Το 1968 διοργανώθηκε μια μικρή ΕΑΕΠ (ως ΑΜΙΧ) με κέντρο το χωριό Δαμαλάς στην οικία της Φλώρας Δέτση, υπο την επισκοπεία του Μ. Ορφανού.

Δεξιά/αριστερά: Μανώλης και Νίκος Σπανός

Αντώνης Περιστερράκης

Μόλις είχαν τελειώσει οι αδελφοί τις μετατροπές για την αίθουσα όταν με την επέμβαση του μητροπολίτη βρέθηκαν δήθεν τεχνικές παραβάσεις κι εργάτες με κομπρεσέρ ανοίξαν τρύπες στην τσιμεντένια οροφή ενώ οι αδελφοί έκλαιγαν και οι θρησκευόμενοι γέλαγαν...Ομως η εκκλησία με τη χάρη του Θεού προόδευσε και σήμερα υπό τον επίσκοπο της Α.Περιστερράκη έχει επεκταθεί πέρα από το Δαμαλά, στην πόλη της Νάξου-Χώρα και το χωριό Μονή.

Πολλοί Ναξιώτες προερχόμενοι από την οικογένεια Περιστερράκη υπηρετούν

τον Κύριο μέσα σε διάφορες ΕΑΕΠ της Αττικής. Από τη Νάξο το έργο αργότερα εξαπλώθηκε στην **Πάρο** και τη **Σατορινή, κ.α.**

Το 1969 στο **Στρατώνι Χαλκιδικής** (δίπλα στο 'Αγ. Όρος) πίστεψε η αδ. Παγώνα Τσανάκα και αυτός ο μικρός σπόρος άνθισε και απλώθηκε σε επτά χωριά σε όλη τη περιοχή.

Το 1970 άρχισε το έργο της ΕΑΕΠ στην **Θεσσαλονίκη**. Εκεί ένας ευσεβής Ορθόδοξος, πρόεδρος στο σωματείο 'Απόστολος Βαρνάβας', ο Ηλίας Καραϊτζής, ήλθε σε επαφή με

την ΕΑΕΠ και ερχόμενος στην Αθήνα δια προφητείας του αποκαλύφθηκε ότι καλέσθηκε για να υπηρετήσει στο έργο της Θεσσαλονίκης. Επιστρέφοντας ιδρύθηκε μια κατ' οίκον εκκλησία στο σπίτι του Α.Δαμασκηνού που έγινε κέντρο ευαγγελισμού και φιλοξενίας. Λίγο αργότερα μεταφέρθηκαν σε μια μικρή αίθουσα στη γωνία των οδών Εγνατίας και Γενναδίου. Πάλι σε λίγο καιρό μεταφέρθηκαν στην οδό Παϊκού 4. Αργότερα μια μεγαλύτερη αίθουσα νοικιάσθηκε στην Συγγρού 19, 4ο όρ., και το 1980 μεταφέρθηκαν στην Πτολεμαίων 29β. Από τη Θεσ/κη προσδευτικά το έργο της ΕΑΕΠ απλώθηκε σε όλη τη Μακεδονία.

Κύριο χαρακτηριστικό της εποχής αυτής υπήρξαν οι συχνές προστριβές με τη στρατιωτική κυβέρνηση λόγω του **Ευαγγελισμού** και του **Όρκου**. Πάρα πολλές φορές ζηλωτές αδελφοί σύρθηκαν στα στρατοδικεία για την ομολογία τους. Πρωτοπόρος στο ευαγγελιστικό έργο υπήρξε ο Ι. Δαρεμάς που γνώρισε τον Κύριο το 1960 και ακολούθησε ο χωροφύλακας Ι. Ζάγκλης εν μέσω πολλών διωγμών. Σε μία μάλιστα

περίπτωση επειδή είχαν συγκεντρωθεί 11 άτομα για συμπροσευχή σε ένα σπίτι -ενώ ο νόμος επέτρεπε μόνο τέσσερις- οδηγήθηκαν όλοι στο στρατοδικείο. Όλοι -πλην ενός- ομολόγησαν ότι γνώριζαν τον νόμο, αλλά δεν θεωρούσαν ότι είχαν κάνει κάτι κακό με το να συγκεντρωθούν για προσευχή. Τελικά ο στρατοδίκης τούς αθώωσε εκφέροντας μιας Σολομώντεια κρίση, σύμφωνα με την οποία: Παρέβησαν το γράμμα του νόμου, δεν παρέβηκαν το πνεύμα...

Στην περίπτωση του αδ. Ζάγκλη, τότε χωροφύλακα που δικαζόνταν γιατί πίστευε και ακολουθούσε την ΕΑΕΠ, ο αδ. Λ. Φέγγος αρνήθηκε να ορκισθεί τονίζοντας ότι το ίδιο το Ευαγγέλιο πάνω στο οποίο καλείτο να ορκισθεί το απαγορεύει. (ΜΑΘ., 5:34 και ΙΑΚ., 5:12 -Κοίτα 'Χριστιανισμός', Ιούνιος 1991, σ. 1). 'Εκπληκτο το στρατιωτικό δικαστήριο δέχθηκε να διαβασθούν οι ανάλογες περικοπές του Ευαγγελίου, οι οποίες καταγράφηκαν στα πρακτικά ως ικανοποιητική δικαιολογία για την άρνηση του όρκου. Αργότερα άλλος αδελφός που αρνήθηκε να ορκισθεί, καταδικάσθηκε σε 2μηνη φυλάκιση, την οποία όμως απέρριψε ο 'Αρειος Πάγος με την υπ' αριθμ., 142 απόφ., της 7ης Μαρτίου 1970. Ήταν πρωτοφανής νίκη για την εποχή εκείνη, αλλά η δόξα ανήκει στον Κύριο. Πολλά χρόνια αργότερα το Υπ. Προεδρίας υπεδείκνυε στο ΧΑΑ, να αποδεχθεί την παροχή διαβεβαίωσης ενός προσληφθέντος υπαλλήλου απ' την ΕΑΕΠ γι' αυτό το θέμα. (#61) Για τις ανάγκες του έργου στις 7/ 7/1966 ιδρύθηκε το σωματείο **"Αδελφότης Μαθητών Ιησού Χριστού"**, το οποίο για χρόνια κάλυπτε της ανάγκες λειτουργίας του έργου.

Η αναζωπύρωση της νεο-λαίας το 1974:

Με την πτώση της Χούντας και την επαναφορά στην κοινοβουλευτική δημοκρατία η ΕΑΕΠ είχε 7 συναθροίσεις: στην Αθήνα, τη Νίκαια, το Ν. Ψυχικό, τη Θεσσαλονίκη, την Κόρινθο, τη Νάξο

αδ. Ζάγκλης

Αρραβώνες ζεύγους Κυριαννάκη. Δεξιά ο αδ. Άγγελος Δαμασκηνίδης της ΠΛΑΧΑ

και το Λευκαδίτι. Η νεολαία δεν είχε κατανοήσει τη δυναμική και καταλυτική νέα εξέλιξη των πραγμάτων, απλά οι περισσότεροι ακολουθούσαν τυπικά, ως μέλη των οικογενειών τους.

Στις 22 Σεπτεμβρίου 1974, ημέρα Σάββατο, ενώ μια νεανική συντροφιά (οι Γ. Πολυμενίδης κι η αδελφή του Μαίρη, ο Α. Περίαλης κι η αδελφή του Καίτη, ο Η. Γεροντίνης και η αδελφή του Έφη, ο Β. Μαρτσιδής με την Λόλα και Πηνελόπη Κολονέλου), βρισκόνταν στο σπίτι του Γ. Κυριαννάκη, μετέπειτα πρεσβύτερου και τώρα επισκόπου της ΕΑΕΠ, Αγ.Παρασκευής, συζητώντας για τα πράγματα του Θεού, ένοιωσαν μια δυναμική επισκίαση Ἀγίου Πνεύματος.

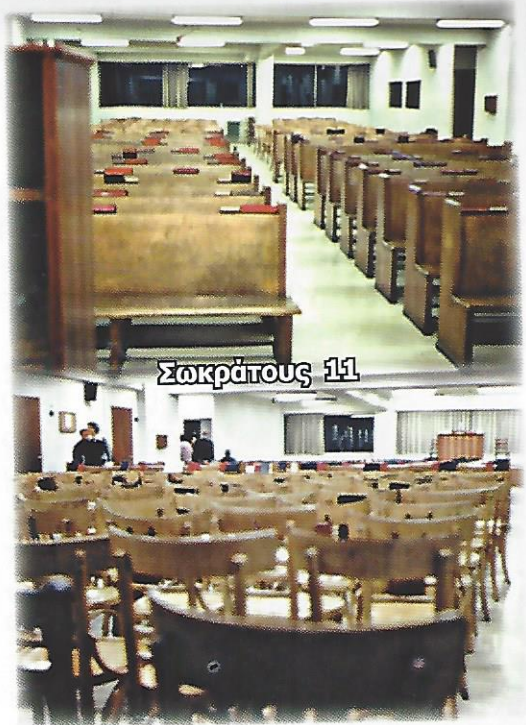
Την επόμενη Κυριακή, τέσσερις νέοι πολύ σοβαρά ομολόγησαν ότι αποφάσισαν να ακολουθήσουν τον Χριστό στη ζωή τους και ζήτησαν να βαπτισθούν στο νερό. Μια προφητεία που ανάγγειλε ότι ορισμένοι θα λάβουν σύντομα το βάπτισμα στο Πνεύμα δημιουργήσε αναζήτηση.

Την 28η Σεπτ., 1974, δέκα μέλη της νεολαίας μαζί με τους προαναφερθέντες έλαβαν το Βάπτισμα στο Ἀγ.Πνεύμα. Ακολούθησαν ολονύκτιες προσευχές. Επί έξι μήνες κάθε βδομάδα 5-10 άτομα από την τρυφερή ηλικία των 8 ετών μέχρι νεαροί άνδρες και γυναίκες 30-35 ετών λάμβαναν το Βάπτισμα ή βαπτίζονταν στο νερό. Πλέον η νεολαία της ΕΑΕΠ βρέθηκε στην πρωτοπορία.

Εξόρμηση νεολαίας στην Θήβα 1983

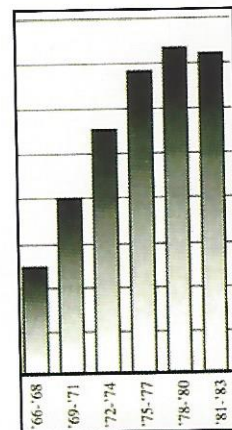
Σωκράτους 11

Το 1975, η συνάθροιση μετακόμισε από το παλιό κτίριο της Ευπόλιδος 8, στον 1ο όροφο της Σωκράτους 11 στο κέντρο της Αθήνας. Στα εγκαίνια παραβρέθηκαν προσκεκλημένοι από όλο το Κίνημα της Ὁψιμης Βροχής στην Ελλάδα όπως ο αδ. Α. Κυριακίδης (1928-2001) ποιμένας τότε της ΑΕΠ της Κατερίνης.

Μια τετραετία αργότερα λόγω της δραματικής αύξησης, με την υπ. αριθμ., Φ.076.4/Α/371/ της 17ης Φεβρ., 1981 απόφαση του ΥΠΕΠΘ εγκρίθηκε η μετεστέγαση της κεντρικής εκκλησίας στην οδό Σοφοκλέους 52 και Μενάνδρου. Η νέα αίθουσα 700 και πλέον τετραγωνικών ήταν χωρητικότητας 800 ατόμων.

Υπολογίζεται ότι έχουν διατεθεί 500.000 κασσέτες οι οποίες βρέθηκαν να ακούγονται στα πιο απίθανα μέρη. Από απομακρυσμένα μοναστήρια μέχρι τα πιο αριστοκρατικά σαλόνια των Αθηνών. Ο καλός σπόρος που σπάρθηκε δεν πήγε χαμένος. Μετά μια δεκαετία άρχισε να ανθίζει. Παρόμοιες διακονίες με κασσέτες άρχισαν και σχεδόν όλες οι τοπικές εκκλησίες.

Σοφοκλέους 52 και Μενάνδρου

Οικογ. Ν. Νικολακόπουλου

Την ίδια εποχή η ΕΑΕΠ της Νίκαιας, μεταφέρθηκε σε ιδιόκτητο κτίριο επί της οδού Αδραμυτίου 53, όπου σε σύντομο χρόνο παρουσιάστηκε πάλι πρόβλημα χώρου.

Εν τω μεταξύ μοιράζονται κατά δεκάδες χιλιάδες Κ. Διαθήκες και ευαγγελιστικά φυλλάδια κατά εκατοντάδες χιλιάδες. Το 1978 αρχίζει η διακονία με κασσέτες που περιέχουν μαθήματα, κηρύγματα και ύμνους.

Υπεύθυνος ανέλαβε ο αδ. Γιάννης Χερουβείμ. Μετά την στράτευση του το 1980, ανέλαβε μέχρι σήμερα ο πατέρας του αδ. Στέλιος Χερουβείμ.

Η ΕΞΑΠΛΩΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

Στη υπόλοιπη Ελλάδα την ίδια εποχή το έργο εξ απλώνεται. Στην **Λάρισα**, πρωτοστατούν οι Ν. Νικολαΐδης και ο αξιωματικός της αεροπορίας Γιάννης Κεφάλας. Η εκκλησία ιδρύθηκε το 1975. Αφού το έργο καταπολεμήθηκε πρώτα στο πρόσωπο του επισκόπου -για τις διώξεις των αξιωματικών της ΕΑΕΠ θα δούμε αργότερα- και μετά κοσκινίσθηκε, σήμερα υπό τον αδ. Αστέριο Πατσιούρα λειτουργεί μια ανθούσα ΕΑΕΠ. Υπό τον αδ. Γ. Μιμή, το έργο εξαπλώθηκε στο διπλανό Τύρναβο και την Ελασσώνα, κ.α.

ΕΑΕΠ -Λάρισσας

Την ίδια χρονιά (1976), συγκροτήθηκε στην **Καβάλα** μια μικρή σύναξη στην οδό Ερμού, υπο τον αδ. Σάββα Μύρογλου και την συμμετοχή 3-4 αδελφών της ΕΑΕΠ. Τρία χρόνια αργότερα (Ιούλιος 1979) στη μικρή σύναξη των 10 αδελφών προστέθηκε με θαυμαστό τρόπο ο Χρήστος Χρήστου.

Ήταν ένας άνθρωπος με άσχημο παρελθόν στα καταγώγια της νύχτας αλλά η θαυμαστή χάρη του Θεού τον έκανε ένα ζηλωτή ευαγγελιστή υπέρ της αληθείας. Το Μάρτιο του 1980 μετά από αποκάλυψη προς τους "απ' αρχής", ανέλαβε τη διαποίμανση της τοπικής ΕΑΕΠ η οποία σε δύο χρόνια μεταφέρθηκε στην πλατεία Ομονοίας επειδή είχε ήδη 5πλασιασθεί.

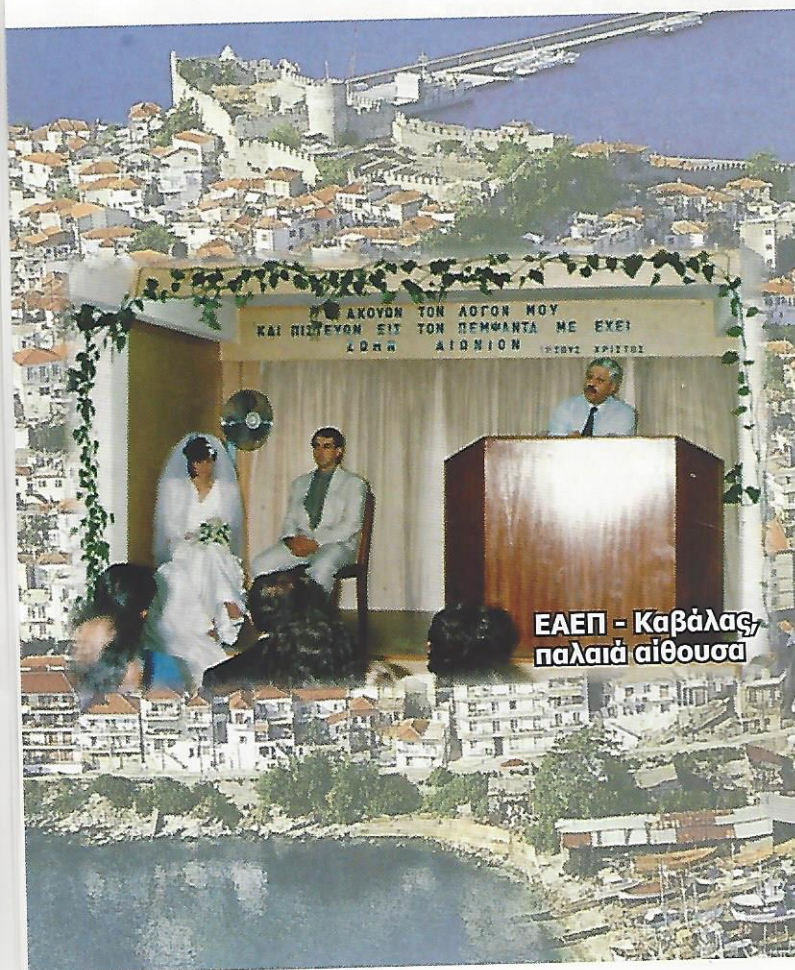
Το 1984 λόγω της συνεχιζόμενης αύξησης μετακόμισαν στην οδό Κ. Παλαμά ενώ παράλληλα το έργο από τη μαρτυρία της εκκλησίας της Καβάλας εξαπλώθηκε και ιδρύθηκαν στη περιοχή **13** αποστολικές εκκλησίες της ΕΑΕΠ.

Στη **Σάμο** την ίδια εποχή, οι Θ. Κόκκας, Μ. Αλεξάνδρου και η αδ. Γάγκου, που γνώρισαν το Κύριο στο εξωτερικό πρωτοστατούν στην ίδρυση της τοπικής ΕΑΕΠ.

Στην άλλη πλευρά της Ελλάδας, στα **Χανιά**, ο αγαπητός αδ. Δ. Πλάκας (1927-1996), το 1978 ενώνεται με την ΕΑΕΠ. Ο Δ. Πλάκας

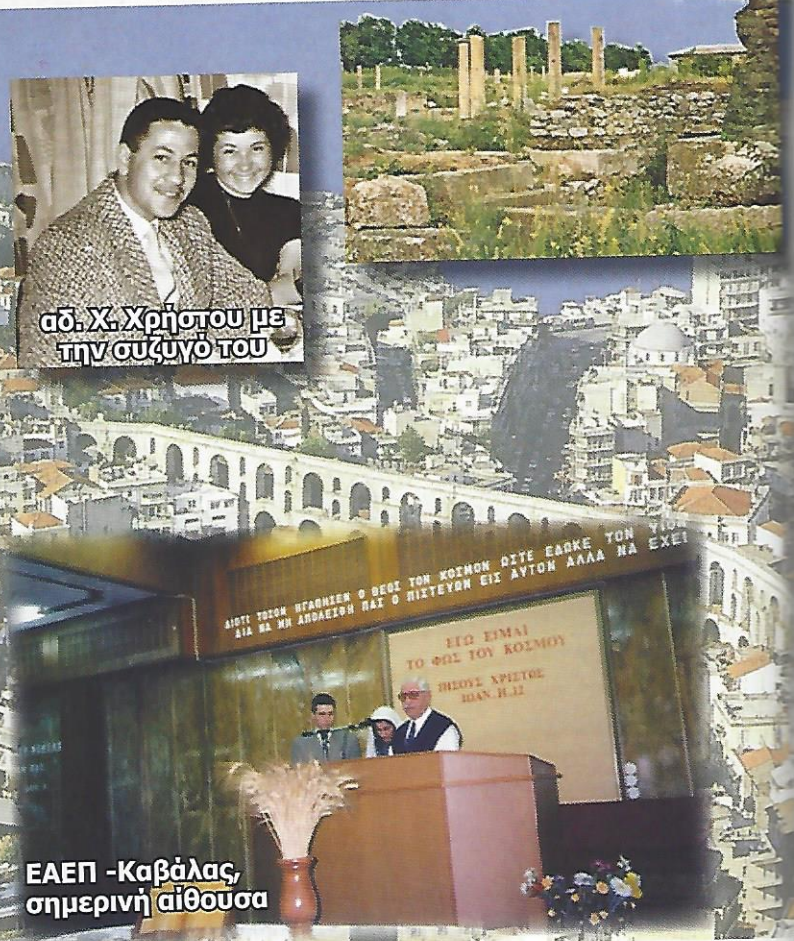
πίστεψε στο Χριστό το 1955 στην εκκλησία των Κ. Πετραλώνων και το 1957

ΕΑΕΠ - Καβάλας, παλαιά αίθουσα

αδ. Χ. Χρήστου με την σύζυγό του

ΕΑΕΠ - Καβάλας, σημερινή αίθουσα

ανέλαβε την τοπική ΑΕΠ Χανίων μετά τον πρόωρο θάνατο του αδ. Ζαχαρίου. Ήταν πολύ ζηλωτής και ευαγγέλισε ουσιαστικά όλη την Κρήτη, με αποτέλεσμα να διωχθεί σκληρά.

Το 1983 αρχισε μια κατ' οίκον εκκλησία στο Ηράκλειο στο σπίτι μιας αδελφής που πίστεψε στην Κόρινθο και την υπηρετούσε ο αδ. Πλάκας. Την ίδια εποχή στην Ιεράπετρα λόγω εργασίας μετακόμησησαν τρεις οικογένειες απ' την Πετρούπολη: Κ. Βιταλάκη, Α. Σπινάκη και Α. Χαλαβαζή. Απο κατ' οίκον εκκλησία το έργο άνθισε και διοργανώθηκε. Η ΕΑΕΠ της Πετρούπολης έγινε ο κύριος αρωγός του αδ. Πλάκα στο έργο της Κρήτης. Μετά την αναχώρηση του αδ. Πλάκα το βάρος του έργου ανέλαβε η εκκλησία του Ηρακλείου. Ο αδ.

Γ. Χριστάκης με άξιους συνεργάτες και την στήριξη του Ραδιο - Χριστιανισμού έχουν απλώσει το έργο σε όλη την Κρήτη.

Η αποκατάσταση:

Προοδευτικά η ΕΑΕΠ πέρα από την αυτονομησή της προχώρησε και σε συστηματική αποκατάσταση της Διδασκαλίας και Πρακτικής της αρχαίας Εκκλησίας.

Ήδη στο εξωτερικό το Κίνημα της Έσχατης Βροχής σ' ορισμένες χώρες άρχισε να δείχνει σημεία συμβιβασμού. Στις ΗΠΑ πολλές εκκλησίες έχουν γί-

νει "...μέρος του κόσμου." (ΙΩΑΝ., 15 [ΙΕ]:19), υιοθετώντας κοσμικές παραδόσεις και τακτικές κι ανέπτυξαν εθνικιστικές τάσεις εξαγιάζοντας την εξωτερική πολιτική και τους πολέμους των ΗΠΑ. [W. Hollenweger, 1976, σ. 36]

Στη Σουηδία ιδρύουν πολιτικό κόμμα και στην Ν.Κορέα υιοθετείται ο Σαμανισμός, δηλ. η εκμετάλλευση του Θεού με σκοπό τον πλουτισμό, την μακροήμερευση και την καλή τύχη... Στην Αφρική εισάγεται η τοπική δαιμονολογία και οι εξορκισμοί γίνονται μέσω επιτυχίας και κυριαρχίας δήθεν του κόσμου... Μέσα σε αυτή την αποστατική κατάσταση το Πνεύμα του Θεού κινήθηκε έξω και πέρα από το αρχικό Κίνημα που είχε μετατραπεί σε μεγάλο βαθμό σε μια θρησκεία διασκέδασης και σώου χωρίς αγιαστικές προϋποθέσεις και χωρίς μαθητεία, βασιζόμενη στη συρραφή σλόγκαν. (#62)

Στις ΗΠΑ στα μέσα τις δεκαετίας του '60, την εποχή που ιδρύονταν η ΕΑΕΠ στην Ελλάδα, αρχίζουν να λαμβάνουν το 'Αγ. Πνεύμα άνθρωποι εξω απ' το ιστορικό Κίνημα της Έσχατης Βροχής. Το πλέον εντυπωσιακό ήταν η έκχυση του Πνεύματος που άρχισε το

1967 μεταξύ αναρίθμητων ευσεβών Καθολικών -σήμερα αριθμούν 71.000.000. Ο καιρός του κλειστού ευαγγελικοπεντηκοστιανού κλάμπ είχε περάσει ανεπιστρεπτί.

Ηταν μια ανοικτή αποδοκιμασία του Πνεύματος στην απομάκρυνσή τους από την Διδασκαλία, την Πρακτική και τη Νοοτροπία της αρχαίας Εκκλησίας. Ο ίδιος ο πάπας Ιωάννης-Παύλος ΙΙ, αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι το Χαρismaticό Κίνημα ήταν σταλμένο από τον Θεό. (#63)

Κατ' αρχάς η ΕΑΕΠ οριοθετήθηκε ως λαϊκό κίνημα, δηλ. χωρίς μισθωτούς επαγγελματίες λειτουργούς όπως ακριβώς η πρώτη Εκκλησία. (#64). Βεβαίως αναγνωρίζει ότι "ο βούς που αλωνίζει", (Α' ΚΟΡ., 9[Θ]:9), δηλ. οι περιοδεύοντες εργάτες δικαιούνται ναύλα και φιλοξενία, όπως και κάθε εργάτης που βρίσκεται σε ανάγκη μπορεί να ζητήσει οικονομική συνδρομή.

Κατόπιν ορίστηκε ότι σύμφωνα με το παράδειγμα των Πράξεων 20[Κ']:7, η ΕΑΕΠ πρέπει να έχει κάθε Κυριακή Θεία Κοινωνία διότι ο πιστός έχει ανάγκη την "δι' όρατών σημείων επενεργούσα Θεία χάρη..." (#65)

Στη συνέχεια η ΕΑΕΠ διακήρυξε βάσει του Λόγου του Θεού ότι η Εκκλησία και ο Γάμος είναι τα μόνα θεοσύστατα εγκαθιδρύματα κι έτσι διέπονται απόλυτα από τις διατάξεις του Θεού. Σύμφωνα λοιπόν με αυτές τις διατάξεις δεν "υπάρχει αρσεν ή θήλυ" (ΓΑΛ., 3[Γ]:28) στα θέματα της σωτηρίας και της χαρισματικής ζωής. Μια γυναίκα μπορεί να γίνει και πρωθυπουργός μέσα στην κοινωνία αλλά μέσα στην Εκκλησία και το Γάμο πρέπει να έχει την διακριτή θέση της όπως βέβαια και ο άνδρας. Δεν μπορεί μια γυναίκα να γίνει "ιέρεια", ούτε μπορεί να διαφεντεύει τον άνδρα της αλλά με σεμνότητα να δείχνει την "αφθαρσία του πράου και ησυχίου πνεύματος που είναι πολύτιμον ενώπιον του Θεού." (Α' ΠΕΤΡ., 3[Γ]:1-5) Ομοίως ο άνδρας πρέπει να είναι κόσμιος, τρυφερός προς την σύζυγο, υπεύθυνος στο σπίτι και τις υποχρεώσεις του.

Προχωρώντας η ΕΑΕΠ σύμφωνα με την εντολή, "πάσα δε γυνή προσευχομένη η προφητεύουσα ακατακάλυπτη τη κεφαλή καταισχύνει την κεφαλήν αυτής..." (Α' ΚΟΡ., 11[ΙΑ]:5), όρισε οι γυναίκες να καλύπτονται στην προσευχή και να μην κόβουν τα μαλλιά τους. ενώ οι άνδρες να μην έχουν μακριά μαλλιά. (Α' ΚΟΡ., 11[ΙΑ]:14)

Η φορολογία των δεκάτων έπαψε διότι δεν μπορεί να γίνει επιλεκτική εφαρμογή των διατάξεων της Παλαιάς Διαθήκης. "...όσοι είναι εξ έργων, υπό κατάρα είναι, επειδή είναι γεγραμμένο, επικατάρατος πας όστις δεν εμμένει **εν πάσι τοις γεγραμμένοις** εν τω βιβλίω του νόμου." (ΓΑΛ., 3[Γ]:10) Αν και τα δέκατα προϋπήρχαν του νόμου, καταργήθηκαν άπαξ κι έγιναν τμήμα του.

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΕΑΕΠ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ;

Διότι η αποστολική παραγγελία είναι ότι η γυναίκες δεν πρέπει να κουρεύουν τα μαλλιά τους που είναι η δόξα τους και πρέπει να καλύπτονται στην προσευχή. (Α' ΚΟΡ., 11[ΙΑ]:2-16)

"Σας επαινώ, αδελφοί διότι πάντοτε με θυμάστε και όπως σας παρέδωσα κρατάτε γερά τις παραδόσεις. Θέλω δε να γνωρίζετε ότι κάθε άνδρα η κεφαλή είναι ο Χριστός, κεφαλή δε της γυναίκας είναι ο άνδρας (της), κεφαλή δε του Χριστού, -είναι- ο Θεός. Κάθε άνδρας όταν προσεύχεται ή όταν προφητεύει, έχοντας καλυμμένη τη κεφαλή του, καταντροπιάζει το δικό του κεφάλι. Κάθε γυναίκα, όμως, όταν προσεύχεται ή προφητεύει με ακάλυπτο το κεφάλι, καταντροπιάζει τη δική της κεφαλή, επειδή είναι ένα και το αυτό με την ξυρισμένη. Διότι εάν δεν φορά πέπλο η γυναίκα, ας κουρέψει και τα μαλλιά της, αλλά, αν είναι αισχρό στη γυναίκα να κουρεύει τα μαλλιά της ή να ξυρίζεται, -τότε- ας φορά κατακάλυμμα. Επειδή, ο άνδρας δεν υποχρεούται να σκεπάζει το κεφάλι του, επειδή είναι εικόνα και δόξα του Θεού, ενώ η γυναίκα είναι δόξα του άνδρα. Και αυτό διότι ο άνδρας δεν προέρχεται από τη γυναίκα, αλλά η γυναίκα από τον άνδρα, διότι δεν κτίστηκε ο άνδρας για τη γυναίκα, αλλά η γυναίκα χάριν του άνδρα. Για το λόγο αυτό, οφείλει η γυναίκα να έχει -σημείο- εξουσίας πάνω στο κεφάλι της, λόγω των αγγέλων. Όμως, ούτε ο άνδρας υπάρχει χωρίς τη γυναίκα ούτε η γυναίκα χωρίς τον άνδρα, εν Κυρίω.

Επειδή, όπως ακριβώς η γυναίκα είναι από τον άνδρα, έτσι κι ο άνδρας είναι διαμέσου της γυναίκας, τα πάντα, όμως, -προήλθαν- από τον Θεό. Κρίνετέ -λοιπόν- σεις από μόνοι σας: Είναι πρόπον μια γυναίκα ακατακάλυπτη να προσεύχεται στον Θεό; Ή ούτε η ίδια η φύση δεν σας διδάσκει, ότι ο άνδρας δεν αφήνει μακριά μαλλιά είναι γι' αυτόν ατίμωση; η γυναίκα, όμως, αν αφήνει μακριά μαλλιά, είναι γι' αυτήν δόξα, διότι τα μακριά μαλλιά δόθηκαν σ' αυτή αντί για φυσικό κάλυμμα. Αν, όμως, νομίζει κάποιος ότι -πρέπει να- είναι φιλόνομος, εμείς δεν έχουμε τέτοιου είδους συνήθεια ούτε και οι εκκλησίες του Θεού." (μτφρ., ΔΤΜ)

Διαπραγματευόμενος ο απόστολος Παύλος το θέμα της φυσικής 'δόξας' των γυναικών που είναι τα μακριά τους μαλλιά και το περί καλύμματος των γυναικών κατά την προσευχή, καταλήγει ρωτώντας τους αναγνώστες της Α' επιστολής του προς Κορινθίους: "Κρίνετέ -λοιπόν- σεις από μόνοι σας: Είναι πρόπον μια γυναίκα ακάλυπτη να προσεύχεται στον Θεό;" **Ἡ** "οὔτε ἡ ἰδία ἡ φύσις δεν σας διδάσκει ὅτι ὁ ἄνδρας μεν εἰν ἀφήνει μακριὰ μαλλιά εἶναι γι' αὐτὸν ἀτίμωσις; ἡ γυναίκα, ὁμως, ἀν ἀφήνει μακριὰ μαλλιά, εἶναι γι' αὐτὴν δόξα, διότι τὰ μακριὰ μαλλιά δόθηκαν σ' αὐτὴ ἀντὶ γιὰ φυσικὸ κάλυμμα". "Εἶναι ἐπιβεβλημένο, λοιπὸν καὶ πάντα ἰσχύει τὸ νὰ περιπατεῖ ὁ καθένας προσεκτικὰ στὸ νόμο (τοῦ Θεοῦ) που σημαίνει νὰ προετοιμάζεται καὶ νὰ ἐξοπλίζεται στὴν ετοιμότητα νὰ ἀνταποκριθεῖ σὲ κάθε ἀναφορὰ τοῦ Θεοῦ, εἴτε ἀναφέρεται στὴν καρδιά, εἴτε στὸ κεφάλι τῶν γυναικῶν." Τερτυλλιανός, περ. 195 μ.Χ., "Περὶ τοῦ καλλύματος τῶν παρθένων"

Οι "Χριστιανικές Συναθροίσεις" - Βραζιλίας

Η ΕΑΕΠ μετά την μετάνοια και την πίστη του ανθρώπου βαπτίζει αυτόν σύμφωνα με την εντολή του Χριστού που ορίζει αφού πρώτα μαθητεύσει ο άνθρωπος μετά να βαπτισθεί. (ΜΑΤΘ., 28:19) Δεν αποδέχεται το νηπιοβάπτισμα διότι γίνεται χωρίς την θέληση του ατόμου και αποτελεί παράβαση της εντολής του Χριστού, περιφρόνηση προς την

Πρακτική της πρώτης Εκκλησίας κι ακύρωση του Συμβόλου της Πίστεως σύμφωνα με το οποίο ο πιστός ομολογεί "εν βάπτισμα εις άφεση αμαρτιών." Μετά το βάπτισμα η ΕΑΕΠ προσεύχεται για τους πιστούς και διδάσκει αυτούς να ζητούν το Βάπτισμα στο Αγ.Πνεύμα με τα ορατά σημεία της επανάληψης της βασιλικής ημέρας της Πεντηκοστής.

ΓΙΑΤΙ Η ΕΑΕΠ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΣΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ;

Οι Χριστιανοί της ΕΑΕΠ αγαπούν πάρα πολύ την μουσική. Στα σπίτια τους ακούν συνεχώς ωραίους έντεχνους ύμνους από το Ραδιο-Χριστιανισμός, κασσέτες και CD. Στις παρέες τους πολλές φορές συνοδεύουν την υμνωδία τους με όργανα και οι νεολαίες τους χρησιμοποιούν όργανα. Επίσης Χριστιανοί μουσικοί της ΕΑΕΠ έχουν συνθέσει υπέροχους ύμνους. Ενώ όμως αναγνωρίζουν ότι η μουσική είναι έξοχη για το σπίτι, τις Χριστιανικές παρέες, τις νεολαίες τους και γενικά ως αναψυχή, δεν δέχονται τα όργανα να νοθεύσουν την "εν πνεύματι και αληθεία" λατρεία τους. Γιατί;

Η λατρεία είναι η υπέρτατη ένδειξη αφιέρωσης και εκδήλωσης αγάπης προς τον Πατέρα. Ο Ιησούς Χριστός μέσα στο νέο πλαίσιο της Κ. Διαθήκης μίλησε και για μια **νέα λατρεία**. "Πλην έρχεται ώρα, και ήδη είναι, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ θέλουσι προσκυνῆσαι τὸν Πατέρα ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ, διότι ὁ Πατήρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντες αὐτόν." (ΙΩΑΝ., 4[Δ]:23) Το μέγα ζητούμενο πλέον δεν είναι η άρτια χορωδιακή υμνολογία, ούτε η ορχηστρική επένδυση της, αλλά η συμμετοχή της καρδιάς. (ΜΑΤΘ., 15[ΙΕ]:8,9) Ο Κύριος, οι μαθητές, οι πρώτοι Χριστιανοί υμνούσαν κι έψαλλαν πλέον από την καρδιά. "Και αφού ύμνησαν, εξήλθον εις το ορος των ελαιών"(ΜΑΤΘ., 26[ΚΣΤ]:30), "Κατά δε το μεσονύκτιον ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν" (ΠΡΑΞ., 16[ΙΣΤ]:25), "πληροῦσθαι δια τοῦ πνεύματος..λαλοῦντες μεταξύ σας με ψαλμούς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν πρὸς τὸν Κύριον..." (ΕΦ., 5[Ε]:18-19). Τι θα πει "ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες"; Στὴ Βιβλικὴ γλῶσσα καὶ ὅπως αὐτὴ μεταφέρθηκε στὴν Ἑλληνικὴ ἔχει τὴν ἐννοία αὐτοῦ που τραγουδᾷ με ὕμνους ἀπὸ τὸ βιβλίο τῶν Ψαλμῶν, δηλ. τὸ ψαλτήρι.

“Ψάλατε τω Κυρίω...εν κιθάρα και **φωνή ψαλμού**.” (ΨΑΛΜ., 97(98):5-Ο’). Πέρα από το βιβλίο των Ψαλμών υπήρχαν και υπάρχουν ωραίοι ύμνοι που έγραψαν εμπνευσμένοι άνθρωποι, “αιδοί”, εξ ου “αδοντες”. Ο ψαλμός λοιπόν έχει την έννοια της χρήσεως του βιβλίου των Ψαλμών και κατ’έπεκταση της υμνωδίας με Θεϊκή έμπνευση (Α’ ΚΟΡ., 14[ΙΔ]:15) αλλά προοδευτικά αναφέρθηκε στην χρήση κάθε τραγουδιού προς δόξα και έπαινο του Θεού. Η αρχαία Εκκλησία υμνούσε λοιπόν τον Θεό με ψαλμούς και ωδές πνευματικές χωρίς όμως να αντιγράψει το Ιουδαϊκό μοντέλο λατρείας. Μια αντιγραφή του Ιουδαϊκού μοντέλου μας βγάζει έξω από το πνεύμα της Κ. Διαθήκης. Για παράδειγμα πολλοί επικαλούνται ότι το Άγ. Πνεύμα ήλθε πάνω στο Δαυίδ και πήρε την κιθάρα να ψάλλει, αλλά στην Π. Διαθήκη επίσης διαβάζουμε, ότι “επήλθε επ’ αυτόν -τον Σαμψών- Πνεύμα Κυρίου, και κατέβη εις Ασκαλώνα και εφόνευσε τριάκοντα άνδρας.” (ΚΡΙΤ., 14[ΙΔ]:19). Όπως είπε ο Κύριος στους μαθητές που έκαναν σύγχυση των δύο Διαθηκών, “...δεν εξεύρετε ποίου πνεύματος εισθαι σεις” (ΛΟΥΚ., 9[Θ]:55). Η αρχαία Εκκλησία αποχωρίσθηκε λοιπόν από τον τρόπο λατρείας της Παλαιάς Διαθήκης. Θυσίες, λιβάνια, πράξεις πολεμικής ανδρείας και μουσικά όργανα δεν υπήρχαν πλέον στον νέο λαό του Θεού. Οι αποστολικοί και μεταποστολικοί πατέρες καταπολέμησαν κάθε Ιουδαϊζουσα αντίληψη, δηλ. κάθε προσπάθεια εισαγωγής των Ιουδαϊκών στοιχείων, στην ζωή της Εκκλησίας.

Τα όργανα ήταν σε μεγάλη χρήση στην αρχαία εποχή αλλά συνειδητά η Εκκλησία τα απέρριψε στη λατρεία για να μη νοθεύσει τη γνησιότητα της. Οι πιστοί προερχόμενοι από τον Ιουδαϊσμό και τους εθνικούς, ρωτούσαν γιατί η Εκκλησία δε χρησιμοποιεί όργανα και από τους πρώτους ο Κλήμης Αλεξανδρείας, έγραψε περί το 190 μ.Χ. στο έργο του, Παιδαγωγός: «Αφήστε τη φλογέρα στον τσοπάνο και το φλαούτο στους ανθρώπους που φοβούνται διάφορους θεούς και έχουν αφιερωθεί στην ειδωλολατρία...Το Πνεύμα για να καθαρίσει τη θεϊκή μας υπηρεσία από κάθε είδους ασύδοτες ισοπεδωτικές μελωδίες ψάλλει:...Κάθε πνοή ας υμνεί τον Κύριο...τα όργανα χρησιμεύουν για τον πόλεμο, διεγείροντας τα πάθη... Αλλ’ εμείς κάνουμε χρήση μόνο ενός μουσικού οργάνου: μόνο με το Λόγο της ειρήνης δια του οποίου αποδίδουμε σεβασμό στον Θεό, δεν κάνουμε πλέον χρήση της αρχαίας άρπας ή της σάλπιγγας, ή των ταμπούρων ή του φλάουτου...»

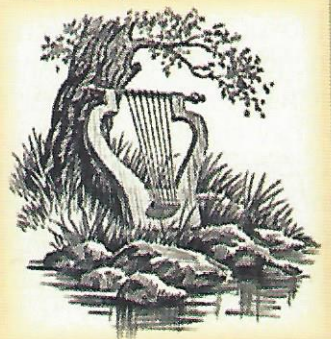
Στο ίδιο πνεύμα ο Ι. Χρυσόστομος διακόσια χρόνια αργότερα στο 390 μ.Χ. διασαφηνίζει στην ερμηνεία του στον 41ο ψαλμό: «Ο Δαβίδ παλαιά έψαλλε τραγούδια, επίσης σήμερα εμείς ψάλλουμε ύμνους. Αυτός είχε λύρα με άψυχες χορδές, η εκκλησία έχει λύρα με ζωντανές χορδές.

Οι γλώσσες μας είναι οι χορδές της λύρας, κάθε μια με διαφορετικό τόνο πραγματικά, αλλά σε πολύ μεγαλύτερη συμφωνία με την ευσέβεια. Εδώ δε χρειάζεται κιθάρα, ή να χορδίσουμε χορδές, ή τα πλήκτρα, χάριν της τέχνης ή χάριν των οργάνων, αλλά αν θέλεις, μπορείς εσύ να γίνεις μια κιθάρα, θανατώνοντας τα μέλη του σώματος και φέρνοντας σε πλήρη αρμονία το μυαλό με το σώμα. Διότι όταν η σάρκα δεν έχει πλέον επιθυμίες ενάντια στο Πνεύμα, αλλά έχει υποταχθεί στις εντολές του και οδηγείται στο καλύτερο και πιο θαυμαστό μονοπάτι, τότε εσύ δημιουργείς μια πνευματική μελωδία...». Η χρήση αρμονίου στην Καθολική εκκλησία χρονολογείται από τον 9ο αι., κι αυτό μόνο για επίσημες τελετές. (Β. Στεφανίδη, Εκκλ. Ιστ., σ. 310) Ο Ι. Γουέσλεϋ, ο πατέρας της Αγιαστικής Κίνησης του 18ου αι., όταν ρωτήθηκε για την χρήση των οργάνων στη λατρεία απάντησε, “Δεν έχω καμία αντίρρηση για την ύπαρξη των οργάνων στην εκκλησία, αρκεί ποτέ να μην ακούγονται”. Στη εποχή της Όψιμης Βροχής τα όργανα θεωρήθηκαν άχρηστα κι ως μέσα για την δημιουργία μιας νόθας λατρείας. Ο Φρανκ Μπάρτλεμαν, χαρακτηριστικά έγραφε: “...Δεν ξέραμε τίποτα από ‘ατμόσφαιρα τζαζ’ εκείνες τις ημέρες...”

Η έμφαση της Καινής Διαθήκης δεν είναι στη δημιουργία μιας “θρησκείας διασκεδάσεως” αλλά στη μαθητεία. Η απλή συνοδευτική ευχάριστη χρήση των οργάνων που εισήχθησαν αρχικά σε πολλές εκκλησίες χάριν της αρμονίας δυστυχώς σε ορισμένες απο αυτές προοδευτικά εξελίχθηκε στη δημιουργία μιας πλαστικής λατρείας με τεχνητές ευλογίες. Έτσι η μουσική στη λατρεία έχει σκοπό να δημιουργήσει ένα κλίμα, υποκατάστατο της “ευλογίας” και ακριβώς εκεί έγκειται η νοθεία. Ο πιστός “νομίζει” ότι ένοιωσε την παρουσία του Θεού και θεωρεί την συναισθηματική φόρτιση σαν Θεία παρουσία, αλλά αργότερα ανακαλύπτει την ψευδαίσθηση. Η υμνωδία στην Εκκλησία δεν έχει διασκεδαστικό χαρακτήρα, αλλά διδασκαλικό. “ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ και ΝΟΥΘΕΤΟΥΝΤΕΣ αλλήλους, με ψαλμούς και ύμνους και ωδές πνευματικές, εν χάριτι ψάλλοντες ΕΚ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ υμών προς τον Κύριον...” (ΚΟΛ., 3[Γ]:13).

«Ουαί εις τους αμεριμνούντες εν Σιών...οίτινες ψάλλετε εν τη φωνή της λύρας, εφευρίσκεται εις εαυτούς όργανα μουσικής καθώς ο Δαβίδ.. δια δε τον συντριμμόν του Ιωσήφ δεν θλίβεσθε...» ΑΜΩΣ 6 [ΣΤ]:1-7

“...ου γαρ θέατρον εστίν η εκκλησία...” (δεν είναι θέατρο η εκκλησία), Ι. Χρυσόστομος (+407)

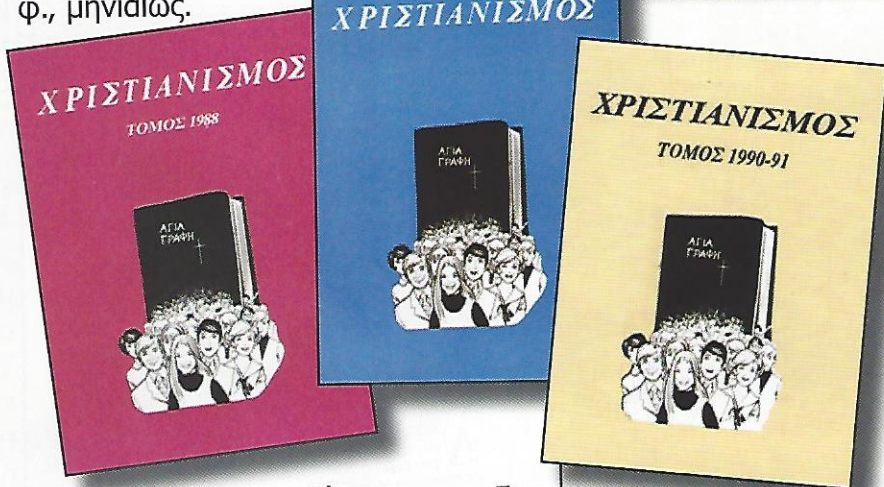

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ : 1986 - 2006

Η Ελλάδα μετά πολλές παλινδρομήσεις τελικά το 1985 υπέγραψε την δυνατότητα της προσφυγής των πολιτών στα Ευρωπαϊκά δικαστήρια. Αυτό σήμαινε ότι κάθε Έλληνας πολίτης αισθανόμενος ότι αδικήθηκε στα Ελληνικά δικαστήρια (Άρειο Πάγο και Συμβούλιο Επικρατείας) είχε το δικαίωμα να προσφύγει στο Ε.Δ.Α.Δ. για τα δικαιώματά του. Η «...ελευθερία, σκέψης συνείδησης και θρησκείας.» (άρθρο 9), άρχισε να γίνεται πράξη, οι παρεμβάσεις της Ορθόδοξης ιεραρχίας σ' όλη την διαδικασία απονομής δικαιοσύνης περιορίστηκαν. Όπως έγραψε ο καθηγητής Ι. Κονιδάρης: «Επείγει η κατάργηση όλων των νομοθετικών απολιθωμάτων, των αναγκαστικών νόμων της μεταξικής περιόδου και η αντικατάστασή τους από ένα φιλελεύθερο νομοθέτημα περί θρησκευτικής ελευθερίας.» Ο δρ. Σ. Λιόσης, απολογητής της Μεσαιωνικής εκκλησίας αναγκάστηκε να τους συμβουλευθεί: «Εκτιμούμε ότι η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία οφείλει να έχει ακριβή καταγραφή των γεγονότων της αλλαγής που ήδη συντελούνται στα θεμέλια του Ελληνορθόδοξου πολιτισμού μέσα από τις αποφάσεις ετεροδόξων ευρωπαίων δικαστών του ΕΔΑΔ. Οι αναλύσεις που 'χαϊδεύουν αυτιά' δεν θα την βοηθήσουν. Αντίθετα θα την καθηλώσουν για καιρό πάνω στη λαθεμένη, για μας, 'ποιμαντική' της επιλογής 'Γνωστές Θρησκείες'. -Αθήνα-2004, σ. 39. Με άλλα λόγια τα χρόνια της ασύδοτης αυθαιρεσίας και διπλοκής με την εξουσία έχουν πλέον περάσει ανεπιστρεπτί. Η νέα περίοδος έφερε καινούργιο άνεμο στις τάξεις και το έργο μαρτυρίας της ΕΑΕΠ που αργότερα οδήγησε στη δημιουργία του ευαγγελιστικού δικτύου Χριστιανισμός.

Πρόδρομος του σταθμού ως μέσον μαζικού ευαγγελισμού υπήρξε η έκδοση της μηνιαίας εφημερίδας «Χριστιανισμός» της οποίας το 1ο φύλλο κυκλοφόρησε στις 15 Ιανουαρίου 1986.

Η 1η έκδοση είχε 10.000 φύλλα, αλλά μέχρι το τέλος του χρόνου έφθασε τις 50.000 φύλλα. Το Μάιο του επόμενου χρόνου ('87) ξεπέρασε τις 90.000 φ. κι όταν άρχισε η έκδοση της στην Αγγλική, «Christianity», προσέγγισε τις 135.000 φ., μηνιαίως.

Σήμερα εκδίδεται στην Γερμανική, Γαλλική, Αλβανική, Ισπανική, Βουλγαρική, κ.α. Μοιραζόμενη από όλες τις τοπικές εκκλησίες από χέρι σε χέρι φθάνει στα 2.000.000 φ. ετησίως και είναι σύνηθες φαινόμενο να τη βρείς από τη Βουλή μέχρι τα πιο απομακρυσμένα χωριά. Αποστέλλεται σήμερα σε 65 χώρες.

CHRISTIANITY
INTERNATIONAL PENTECOSTAL CHURCH OF PENTECOST
 N° 169/18° YEAR
Just teaching them to observe all things new (Matthew 28:19-20)

KRISHTERIMI
GAZETE E KRISHTERE DYMJORE E KISHES SE LIRE TE ADOSH
 SHKURT - MARS 2006

ХРИСТИАНСТВО
ХРИСТИАНСКО-ПЕНТЕКОСТАЛНО БУДНОСТЕ, КОЈЕТО СЕ БИРАТО ОД ЕВАНГЕЛИСКАТА ЦРКВА ОД ПЕНТЕКОСТА
 mail@christianity.gr • www.christianity.gr

JEMI
MAPA - APOSTOL 2006
 April 20

ХРИСТИАНСТВО
ХРИСТИАНСКО-ПЕНТЕКОСТАЛНО БУДНОСТЕ, КОЈЕТО СЕ БИРАТО ОД ЕВАНГЕЛИСКАТА ЦРКВА ОД ПЕНТЕКОСТА
 mail@christianity.gr • www.christianity.gr

CRISTIANISMO
DIARIO MENSUAL CRISTIANO DE LA IGLESIA APOSTOLICA LIBRE
 Marzo 2006
Por tanto id, y haced discipulo Hijo, y del Espiritu Santo, ensen yo estoy con vosotros
 Europa L. Fegosa

CHRISTIANISMOS
CHRISTIANE ZIJEN IN DE HET Nieuw-Apostolische Kerkgebouw
 e-mail: pfgastprijns@christianismos.de • http://www.christianismos.de
"Gelt nur ihm und macht alle Nationen zu Jüngern, und tauf sie auf den Namen des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes, und lehrt sie, alles zu bewahren, was ich euch geboten habe" Und siehe, ich bin bei euch alle Tage bis

CHRISTIANISME
Journal mensuel chrétien de l' Eglise Libre Apostolique de Pentecôte
 Juillet - Août 2002
 e-mail: mail@christianity.gr • http://www.christianity.gr
"Allez, faites de toutes les nations des disciples; baptisez-les au nom du pere, du fils et du Saint Esprit, et enseignez-leur à garder tout ce que je vous ai prescrit. Et voici, je suis avec vous tous les jours jusqu' à la fin du monde" (Matthieu 28:19-20)
 Par L. Fegosa
QUELLE RELIGION SAUVE?

Λίγο πριν από την εποχή της εκδόσης της εφημερίδας "Χριστιανισμός" (Μάρτιο του 1984), συγκαλέσθηκε το 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο των νεολαίων της ΕΑΕΠ, στην αίθουσα της κεντρικής εκκλησίας επί της οδού Σοφοκλέους 52 και Μαινάνδρου. Όλες οι νεολαίες των επί μέρους εκκλησιών με υπεύθυνους πρεσβύτερους ή παλαιούς αδελφούς κατέφθασαν και κατέκλυσαν την αίθουσα που ήταν ήδη μικρή για τέτοια σύναξη. Την επόμενη χρονιά η εκκλησία Θεσ/νίκης νοίκιασε το "Ιβανόφειο", στάδιο του Ηρακλή.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΣΥΝΑΞΗ ΝΕΩΝ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΕΓΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΧΘΕΣ ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ

Πανελλήνια Σύναξη Νέων
της Εκκλησίας της Πεντηκοστής

Δύο χιλιάδες περίπου νέοι από όλη την Ελλάδα συγκεντρώθηκαν στην Πανελλήνια Σύναξη Νέων της ΕΑΕΠ, που πραγματοποιήθηκε στο κέντρο της Λαρίσης. Συμμετείχαν από όλη την Ελλάδα νέοι που προέρχονται από τις εκκλησίες της Πεντηκοστής, αλλά και από άλλες εκκλησίες που έχουν προσαρτηθεί στο κέντρο της Λαρίσης. Μετά από μια μέρα διακοπών για το μαθηματικό γινόμενο, ακολουθήσαν οι ομιλίες των πνευματικών γονιών και η εκδήλωση κλείνει με την ευχή των οργάνων της ΕΑΕΠ, ενώ η εκδήλωση...

Ανταπόκριση ρεπορτάζ
τοπικών εφημερίδων Λαρίσας

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ 105.2 FM
www.christians.gr

Νεολαία ΕΑΕΠ - Αιγάλεω
Συνέδριο Θεσ/νίκης 2006

Νεολαία ΕΑΕΠ - Πειραιά
Συνέδριο Θεσ/νίκης 2005

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

Το 1986 η ΕΑΕΠ διοργάνωσε τη Σύνοδο της. Στην ΕΑΕΠ ο "άγγελος" (δηλ. ο αγγελιαφόρος, ΑΠΟΚ., 2[Β]:1,18, κ.α.) της κάθε εκκλησίας, ο πρώτος στην τάξη πρεσβύτερος/επίσκοπος που στην πρώτη Εκκλησία αποκαλέσθηκε "οπίσκοπος", δεν είναι εκπρόσωπος ενός μοναρχισμού, ή μιας πρεσβυτεριανής αριστοκρατίας ή μιας λαοκρατικής εκλογής.

Εκπροσωπεί μια θεοκρατική διακυβέρνηση η οποία συνεποικουρείται από το πρεσβυτέριο και λειτουργεί με την συναίνεση και αγάπη του λαού.

Ο υπεύθυνος κάθε τοπικής εκκλησίας είναι ελεύθερος και καθοδηγείται από το Αγ. Πνεύμα μέσω χαρισμάτων και διακονιών, ενώ βρίσκεται σε συνεχή κοινωνία με τους άλλους ποιμένες και επισκόπους στα πλαίσια του Συνοδικού συστήματος. Έτσι ο υπεύθυνος κάθε εκκλησίας δεν είναι "πάπας" του εαυτού του ή μιας τοπικής ομάδας, αλλά μέλος μιας εκκλησίας η οποία ομολογεί, ένα Κύριο, μία πίστη και ένα βάπτισμα. (ΕΦ., 4[Δ]:5)

Η Σύνοδος συγκαλείται δύο φορές το χρόνο στη διάρκεια της αργίας των εθνικών εορτών της 25ης Μαρτίου και 28ης Οκτωβρίου.

Τοπικοί σύνοδοι για τρέχοντα ζητήματα συγκαλούνται στην Αττικοβοιωτία (Παναττικό), Πελοπόννησο (Πανπελοποννησιακό), Κεντρική Ελλάδα (Πανθεσσαλικό) και Μακεδονία (Παμμακεδονικό)

Απο συνολικά 30 άτομα στην πρώτη Σύνοδο, στην τελευταία της άνοιξης του 2006 είχε 20πλάσια συμμετοχή από την πρώτη (570 άτομα), απο ποιμένες, επισκόπους, πρεσβύτερους, διακόνους και εργάτες του Ευαγγελίου, δηλ. "πάντα τον συνεργούντα και κοπιώντα..." (Α' ΚΟΡ., 16:[ΙΣΤ]16), απο 15 χώρες.

Η ομοφωνία είναι το κλειδί της επιτυχίας της κάθε Συνόδου της ΕΑΕΠ.

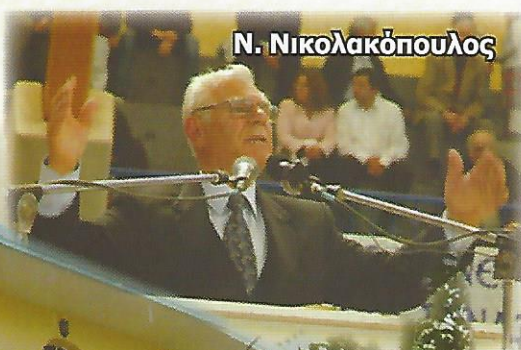
Μετά από χρόνια οραματισμού γίνεται πραγματικότητα το έργο του **Πειραιά**. Ο οδοντίατρος Κώστας Κονδύλης, που γνώρισε τον Κύριο το 1980 θαυματουργικά απο την μαρτυρία της εκκλησίας της Νίκαιας, αγωνίσθηκε με ζήλο και διέγειρε πολλούς (Β' ΚΟΡ., 9:2), νέους και παλαιούς για εξορμήσεις σε όλη την Ελλάδα.

Αναλαμβάνοντας το έργο του Πειραιά, απο το 1983, άρχισαν συστηματική μαρτυρία από πόρτα σε πόρτα και σε λίγο ο Πειραιάς έπιασε φωτιά.

Από την πρώτη μικρή αίθουσα μετεστεγάσθηκαν δύο φορές στο ίδιο κτίριο -τα δεύτερα εκεί εγκαίνια έγιναν την 25η Μαρτίου 1988- απέναντι από το εργοστάσιο "Καρέλια". Πολλοί άξιοι εργάτες προήλθαν από τον Πειραιά και προώθησαν το έργο στη Βούλα, το Αιγάλεω, τον Ασπρόπυργο, κ.α.

Κ. Κονδύλης

Ν. Νικολακόπουλος

ΕΑΕΠ - Νικαίας

Όλη τη δεκαετία του '80 ο ρυθμός ίδρύσεως νέων εκκλησιών προσέγγισε την ίδρυση μιας νέας εκκλησίας το δέμηνο.

Στην Αττική άρχισε προσπάθεια απο συμφόρησης της κεντρικής εκκλησίας που έφθασε τα 1.000 και πλέον άτομα.

Στη **Νίκαια** γίνονται τα εγκαίνια της νέας διευρημένης αίθουσας, αφού αγοράστηκε για το σκοπό αυτό και το διπλανό οικόπεδο.

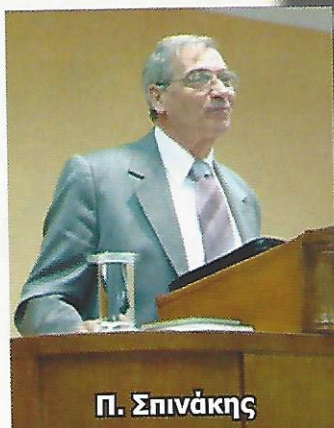
Για τους ανωτέρω λόγους οργανώνονται πολλές τοπικές εκκλησίες. **Α. Γλυφάδας**, (1985) υπό την διαποίμανση του παλαιού αδελφού Ηλία Καρπόζηλου, **Περιστερίου**, σήμερα υπο τον αδ. Ε. Πατέλη, **Ηλιούπολης** (1987) υπο τον. Ε. Μενεξή, **Πετρούπολης** (1987) υπο τον Π. Σπινάκη σε αίθουσα 300 τ.μ., **Βούλας** (1987) και **Μεγάρων**. Στο Ν.Ψυχικό το 1987 γίνονται εγκαίνια της νέας αίθουσας ενώ στο **Μενίδι** την 21η Μαΐου 1988.

Αριστερά: Μ. Ζηνόπουλος
Δεξιά: Η. Καρπόζηλος

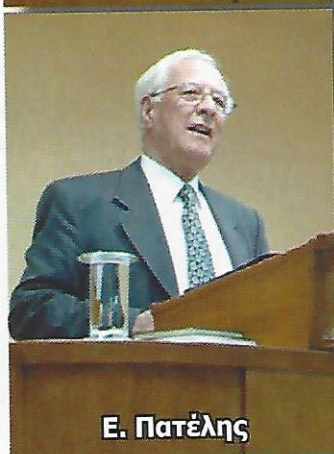
ΕΑΕΠ - Ανω Γλυφάδα

Π. Σπινάκης

ΕΑΕΠ - Πετρούπολη

Ε. Πατέλης

ΕΑΕΠ - Περιστερί

Ε. Μενεξής

ΕΑΕΠ - Ηλιούπολης

Στη **Νέα Ιωνία**, υπό τον παλαιό εργάτη Γεώργιο Φέγγο, το έργο προχώρησε δυναμικά και σε λίγο νοικιάσθηκε ο πρώην κιν/φος 'Αλφα', στον οποίο άρχισαν να συναθροίζονται πάνω από 300 ψυχές. Από τη Νέα Ιωνία ξεκίνησαν πολλά έργα της ΕΑΕΠ, όπως το Γαλάτσι, η Κηφισιά, τα Ιωάννινα και το Λονδίνο.

Στη συνέχεια η αίθουσα μεταφέρθηκε στην παρούσα διεύθυνση και από το 2002 τη διαποίμανση ανέλαβε ο Παύλος Κοροβέσης.

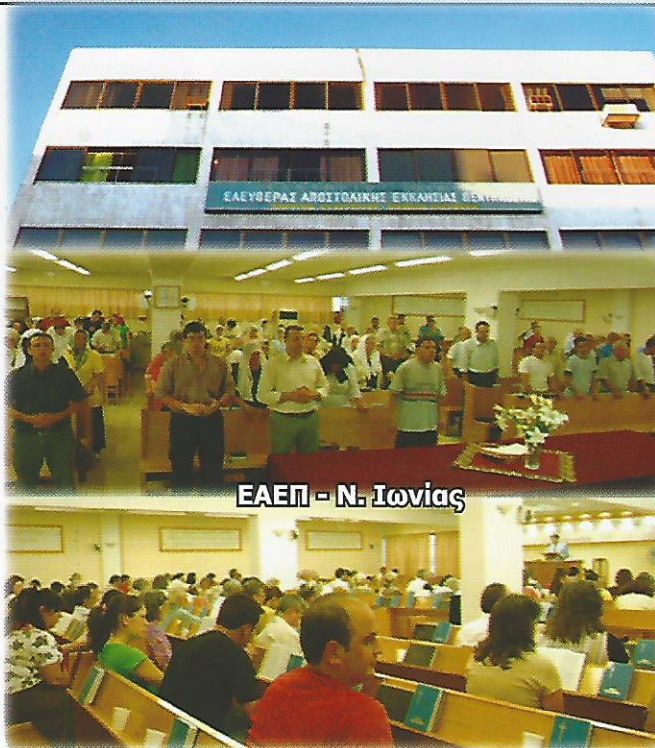
Πριν φύγουμε από την Αττική αξίζει να γίνει μνεία της προσπάθειας που άρχισε το 1986 στο αριστοκρατικό Κολωνάκι, όταν η πρώην γκαλερί 'Υδροχόος' χρησιμοποιήθηκε για πολύ καιρό ως αίθουσα κηρυγμάτων του Ευαγγελίου. (#66) Όλη η προσπάθεια ήταν ένα έργο ευγνωμοσύνης των Ν. Πάνου, ανωτάτου στελέχους της πολιτικής αεροπορίας και της συζύγου του- γνωστής ζωγράφου, Έφης Μουτάφη, για τη γνωριμία τους με τον Κύριο και την εκκλησία Του.

Στην Πελοπόννησο που το Κίνημα της Όψιμης βροχής ποτέ δεν είχε πάει πιο πέρα από την Κόρινθο, οργανώνονται παντού εκκλησίες, στο **Πύργο**, στη **Καλαμάτα**, στο **Βασαρά** Σπάρτης κι απο εκεί αργότερα στην ίδια τη **Σπάρτη**, στο **Αίγιο** και την Αχαϊκή πρωτεύουσα, την **Πάτρα**.

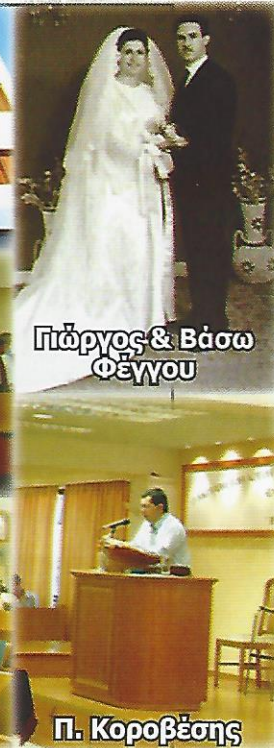
Ο Γ. Μικελόπουλος, γιος γνωστού ζαχαροπλάστη του Πύργου, επιστρέφει μετά τις σπουδές του στις ΗΠΑ το 1980, φέρνοντας όχι 'χρυσό αλλά Χριστό' κατά τη φράση του Κωνσταντινίδη. Σε λίγο πιστεύει ο αδελφός του

ΕΑΕΠ - Πύργος, 1982

ΕΑΕΠ - Ν. Ιωνίας

Γιώργος & Βάσω Φέγγου

Κώστας με την οικογενειά του κι οι γονείς τους και το έργο ανθίζει. Από μια μικρή κατόικον ομάδα στην άκρη της πόλης σύντομα μεταφέρονται σ'αίθουσα στην κεντρική πλατεία του Πύργου όπου δεσπόζει το τεράστιο επίγραμμα: Μόνο ο Χριστός σώζει. Ακούραστοι οι αδελφοί έσπειραν τα Καλά Νέα σ'όλη την Ηλεία, Αγ.Αννα, Κυλλήνη, Γαστούνη, Αμαλιάδα.

Πιο πάνω στην **Πάτρα**, την πρωτεύουσα της Αχαΐας, το 1983 γίνονται τα εγκαίνια μια μικρής εκκλησίας στην οδό Όθωνος Αμαλίας 45. Υπό την επίβλεψη των αξιωματικών αδ. Χ. Μεγαλειού και Δ. Νικολόπουλου, το έργο αυξήθηκε και μεταφέρθηκε πιο πάνω στην ίδια οδό, ενώ σήμερα όπως θα δούμε, η εκκλησία συναθροίζεται σε υπέροχη αίθουσα στην οδό Αυστραλίας 100, Εξω Αγιά. (Κοίτα: σ. 77)

Λίγο αργότερα με την συνδρομή του τότε διευθυντή της ΗΒΗ, Γ. Κοροβέση, -σήμερα ποιμένα της ΕΑΕΠ, Κηφισιάς- και αργότερα του γιατρού Δανιήλ Γρίβα και του Φιλήμονα Τόγια, διοργανώνεται το έργο στο **Αίγιο**.

Στην απέναντι ακτή, στη **Ναύπακτο**, επίσης δημιουργήθηκε μια όμορφη μικρή εκκλησία, την οποία πυρπόλησαν ασυνείδητοι φανατικοί. Αλλά "ο λόγος του Θεου ου δεδεται..." (Β' ΤΙΜ., 2:9). (Εγκαίνια νέας αίθουσας, σ.77)

ΕΑΕΠ - Θήβας

ΕΑΕΠ - Ελλοπίας

Πιο κάτω, στην **Καλαμάτα**, ο αγαπητός αδελφός Δ. Σταυρόπουλος θεμελιώνει το έργο της εκεί ΕΑΕΠ.

Ο αδελφός αυτός γνώρισε τον Κύριο στο Κέηπ Τάουν της Αφρικής και επέστρεψε στην πατρίδα γεμάτος ζήλο. Από μια κατ' οίκον ομάδα το 1980, μεταφέρθηκαν σε αίθουσα το 1985. Το έργο συνέχισε να μεγαλώνει παρά τους διωγμούς και τα δικαστήρια. Όπως έγραφε ο 'Χριστιανισμός' τον Αύγουστο 1986, «... μετά από το δικαστήριο πού έκαναν οι θρησκευόμενοι στους αδελφούς μας με το πρόσχημα του προσηλυτισμού, οι άνθρωποι ενδιαφέρονται περισσότερο και ζητούν, ευαγγέλια, κασσέτες, εφημερίδες...»

Σήμερα η μαρτυρία έχει απλωθεί σε όλη την περιοχή, την **Μεσσήνη**, την Κορώνη και τη **Σπάρτη** όπου η τοπική ΕΑΕΠ εγκαινιάστηκε από το 1990.

Στη Στερεά Ελλάδα, διοργανώνονται εκκλησίες: Στη **Θήβα** (απο την οικία Α.Νάκη το 1980 μεταφέρθηκαν στην οδό Δίρκης 38 και αργότερα στην Αμφίωνος 19) και στην **Ελλοπία** (1983-οικία Σπ. Λαζάρου). Στην Ελλοπία δόθηκαν σκληρές μάχες απο τον Γ. Κολυμπίρη και τον Σπ. Λαζάρου για να στερεωθεί το έργο. Στην ίδια περιοχή σε μια περίπτωση μηνύθηκαν για προσηλυτισμό επειδή κήρυτταν το Ευαγγέλιο, οι αδ. Κ.Κονδύλης, Χ.Καραγιάννης, Α.Καραγιάννης, οι οποίοι όμως στις 22/10/1986 αθώωθηκαν απο το δικαστήριο των Θηβών. (Κοίτα:Χριστιανισμός, αρ. φ. 11, Νοεμ., 1986)

Επίσης η ιστορική εκκλησία των Βαγίων όπου παλιά μεγάλο τμήμα προσχώρησε στην ΕΑΕΠ με θαυμαστό τρόπο απέκτησε δικό της οίκημα. (#67)

ΕΑΕΠ - Βαγίων

ΕΑΕΠ - Λαμίας

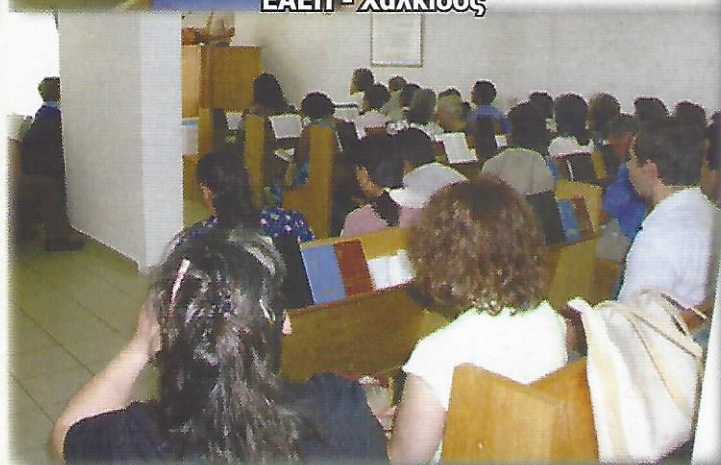

ΕΑΕΠ - Χαλκίδος

Στην πενταετία 1985-90, επίσης διοργανώθηκαν εκκλησίες στο **Μαρτίνο, Χαλκίδα, Μώλο Λαμίας**, όπου προστέθηκαν πιστοί απ' τα Καμμένα Βούρλα και νοικιάσθηκε αίθουσα και στη **Λαμία** της οποίας τα εγκαίνια έγιναν στις 9 Ιουλ, 1988.

Προχωρώντας β. δυτικά στη **Βέροια** το 1982 πιστεύει ο αδ. Νίκος Δημολιάρας ο οποίος από το 2002 ποιμαίνει την τοπική εκκλησία. Το 1988 η ΕΑΕΠ Βέροιας μεταστεγάστηκε στη σημερινή αίθουσα και την ίδια εποχή ιδρύθηκαν οι εκκλησίες στην **Αλεξάνδρεια**, το **Πλατύ Ημαθίας**, τα **Γιαννιτσά**, τη **Νάουσα**, τα **Γρεβενά**, την **Επανωμή**, **Κιλκίς** και το **Τσοτύλι Κοζάνης**,

Η εκκλησία της **Κοζάνης** συστήθηκε αρχές του '80. Στα πρώτα χρόνια οι αδελφοί συναθροίζονταν κατ' οίκον και πολλές βαπτίσεις έγιναν στο κτήμα του αδελφού Τάκη Παπαδιάκου καθώς ο Κύριος προσέθετε τους σωζομένους. Στη συνέχεια η εκκλησία λειτούργησε σε αίθουσα επί της οδού Δημοκρατίας κι από το 1990 έως το 2003 επί της οδού Ιωάννου Τράντα. Σήμερα η εκκλησία βρίσκεται σε άνετη αίθουσα στο 1ο χιλ. Κοζάνης-Κρόκου και την ποιμαίνει ο Ιορδάνης Παυλίδης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

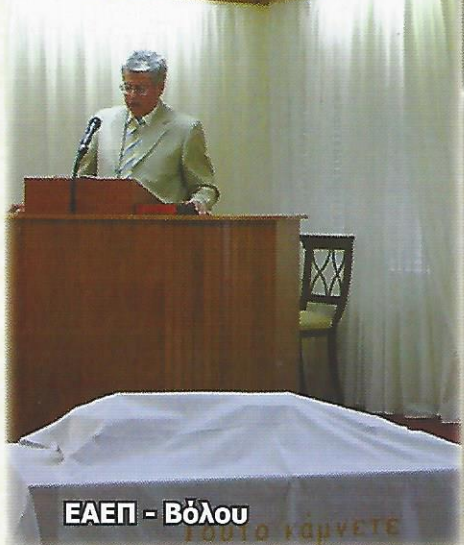
ΕΑΕΠ - Κοζάνης

ΕΑΕΠ - Βέροιας, 1982

Πιο πάνω στη Μαγνησία το 1983 μετά απο άοκνες προσπάθειες, απο τον Κορίνθιο αδ. Σωκράτη Τόγια, το 1983 ιδρύθηκε η εκκλησία του **Βόλου**. Τα χαρακτηριστικά της ήταν η ταχύτατη αύξηση και η σύγκρουση με τους φανατικούς εθνικιστές η οποία υποδαυλιζόταν από τον τότε μητροπολίτη και νυν αρχιε-

πίσκοπο Αθηνών. Ο Κύριος εντυπωσιακά κατ' επανάληψη παρηγόρησε και ενεθάρρυνε τους αδελφούς. Οι άδικοι διωγμοί των αδελφών του Βόλου, έγιναν πανελληνίως γνωστοί με το τραγικό ατύχημα των διωκτών της εκκλησίας. (Τα Νέα, 10/10/1991). Σήμερα υπο τον αδ. Ν. Παπαθανασίου συνεχίζεται το καλό έργο.

ΕΑΕΠ - Βόλου

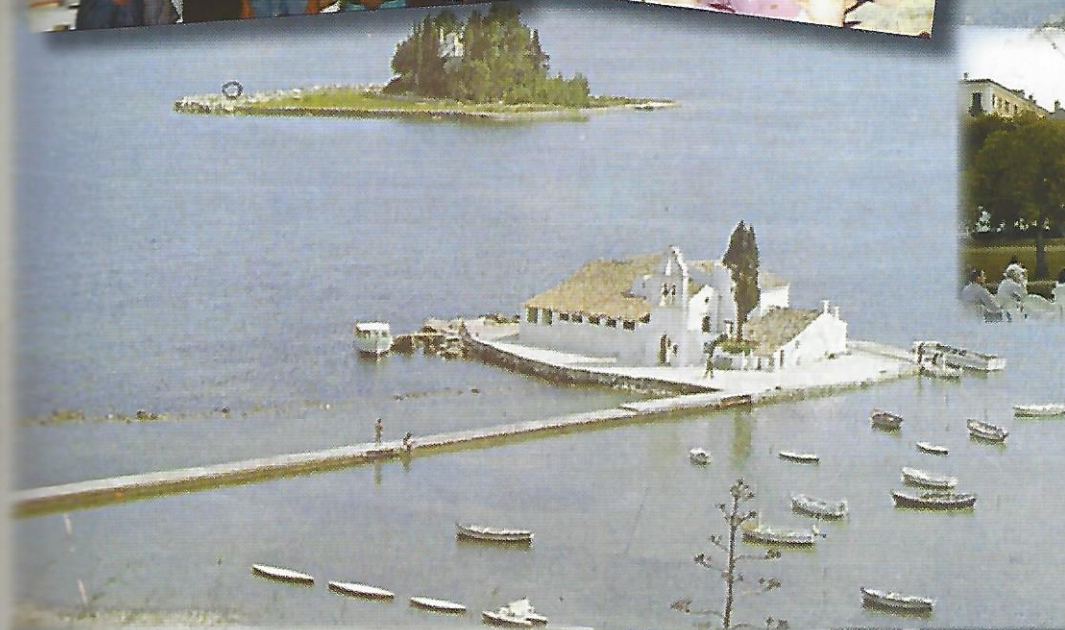
ΕΑΕΠ - Πλαταμώνας,
τράπεζα αγάπης

Δίπλα στη Θεσσαλία, απ' την ιστορική εκκλησία της Λάρισας, το έργο απλώθηκε σε **Τύρναβο**, **Ελασσόνα** (1990) και πιο πέρα στην **Καρδίτσα**. Βόρεια της Θεσσαλίας οι σπόροι που σπάρθηκαν στον **Πλαταμών** άνθισαν ('96) και μεταφέρθηκαν στη διπλανή **Αιγάνη** και στην **Κατερίνη**.

Στην Β.Δ. Ελλάδα, στην πανέμορφη **Κέρκυρα**, το έργο ξεκίνησε απο τη μαρτυρία της Ντίνας Κουλούρη που πίστεψε στην Αθήνα. Τον επόμενο χρόνο (1984) οργανώνεται κατ' οικον εκκλησία με τη συνδρομή των αδελφών Τ. Γραικό και Στ. Τορομονιδή. Ο πρώην ψάλτης Τ. Κούρτης (+2005), πολέμησε με θηρία για να στερεωθεί η μαρτυρία. (Κοίτα:Περιοδ., Απολύτρωση, φυλ., 227-8, Ιουλ./Αυγ.,-1986) Τελικά εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Κέρκυρα ο αδ. Στ. Τορομονιδής που προήλθε απο την ΕΑΕΠ της Νίκαιας κι έκτοτε το έργο αυξήθηκε κι επεκτάθηκε στη **Στρογγυλή** και την **Ηγουμενίτσα**, όπου επισκοπεύουν οι αδ. Π. Γογγάκης και Δ. Δαλιάνης.

ΕΑΕΠ - Κερκύρας

ΕΑΕΠ - Στρογγυλής

Στην Β.Α. Ελλάδα, το ξεκίνημα στα 1981 έγινε απο την Αλεξανδρούπολη και η ΕΑΕΠ προοδευτικά επεκτάθηκε με μεγάλο αγώνα στην **Ορεστιάδα** κι όλη τη Δ. Μακεδονία. Στην **Ξάνθη** άρχισε κατ'οίκον εκκλησία το 1983, απο την μαρτυρία της Καβάλας και σύντομα αυξήθηκε δραματικά. Σήμερα το έργο εκεί επισκοπεύει ο αδ. Κ. Παπάζογλου. Ακολούθησαν το **Λαοδικίνο Κοζάνης**, οι **Σέρρες** όπου το έργο επισκοπεί ο γιατρός Βλάχος Οδυσσέας και η **Κομοτηνή** η οποία κατά κανόνα υπηρετείται από στρατιωτικούς.

Αξίζει να σταθούμε στη **Δράμα**, όπου το έργο ξεκίνησε ως κατ'οίκον εκκλησία μεταξύ

ναρκομα-
νών, αναρ-
χικών και
κλεφτρο-
νίων απο
τη μαρτυ-
ρία του Χ.
Χρήστου
απ' την Κα-

βάλα. Την ίδια εποχή (1983) κατά αγαθή συγκυρία στη Δράμα μετατέθηκε ο αδ. Ν. Μαναβάκης (1939-1990), αντισυνταγμα-
τάρχης της αστυνομίας που γνώρισε τον Κύριο στην Θεσσαλονίκη. Η 'Ελευθεροτυπία', έκανε πανελληνίως γνωστή την πολεμική των θρησκόλη-
πτων φανατικών κατά του μακαριστού πλέον ζηλωτή διοικητή της αστυνομίας Δράμας, ο οποίος οδήγησε δεκάδες χα-
μένες ψυχές στο Χριστό. (Ελευθεροτυ-
πία, 7/11/ '85)

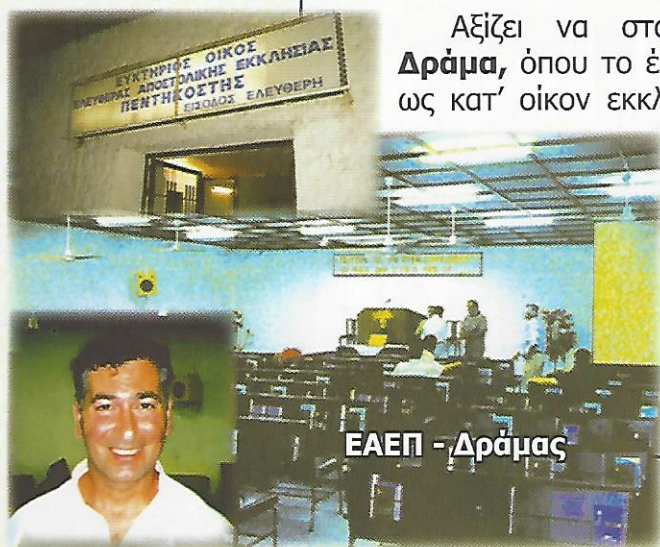

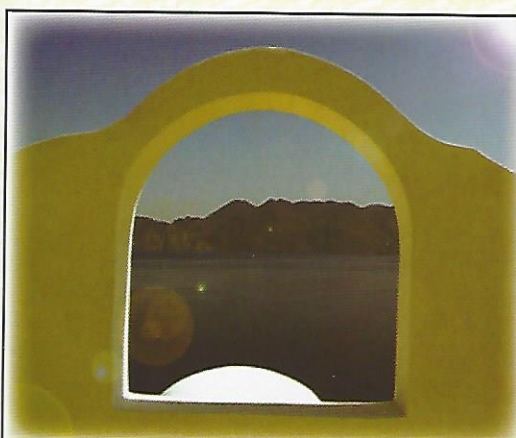
Αρχικά στην οδό Ειρήνης ('84) και τελικά στην οδό Δημήτρας 15 σήμερα υπο τον επίσκοπο Σ. Δαγκλή το έργο έχει εξαπλωθεί και σε κατ'οίκον εκ-
κλησίες στην Προσωτσάνη και τον Αγ. Αθανάσιο, Δράμας.

Στη Χαλκιδική με κέντρο το χωριό **Στρατώνι** υπό τον αδ. Γ. Τσανάκα, το έργο εξαπλώθηκε στο **Νεοχώρι**, **Στρατονίκη**, **Αρναία**, προς κατάπλη-
ξη των γερόντων του Αγίου Όρους...

Ο τεράστιος διωγμός που ξεσηκώ-
θηκε εναντίον τους ενδυνάμωσε τους πιστούς. Η ομολογία των πρώην αθε-
ϊστών, του διευθυντή του δημοτικού σχολείου αδ. Καραντώνα και του διδα-
σκάλου αδ. Πάρη, που δέχθηκαν τον Κύριο κι έγιναν ενεργά μέλη της ΕΑΕΠ, συγκλόνισε το πανελλήνιο. (Κοίτα: 'Ελεύθερος', 30/Ιαν.,/1989) Παρ'όλη την άδικη επίθεση οι δύο αδελφοί δι-
καιώθηκαν απο την πολιτεία. (#68)

Εισερχόμενοι σε όλη την έκταση της Κεντρικής Μακεδονίας και την πε-
ριοχή της Θεσσαλονίκης το έργο επίσης άρχισε ν' ανθεί και παντού άνοιξαν εκ-
κλησίες: Καλοχώρι, Θέρμη, Μουδανιά, Ντεπώ. Στους ιστορικούς **Φιλίππους** (Κρηνίδες) διοργανώνεται επίσης η το-
πική ΕΑΕΠ την οποία σήμερα επισκοπεί ο Γ. Παναγιωτίδης (σ. 74) και στην Χρυ-
σούπολη υπο τον αδ. Γ. Βλαστό.

Τελειώνοντας, στο Αιγαίο, η ΕΑΕΠ έχει απλωθεί σε πολλά νησιά του αρχιπελάγους. Στη **Σαμοθράκη** το 1986, έπεσε το Πνεύμα σε μια μικρή ομάδα πιστών.

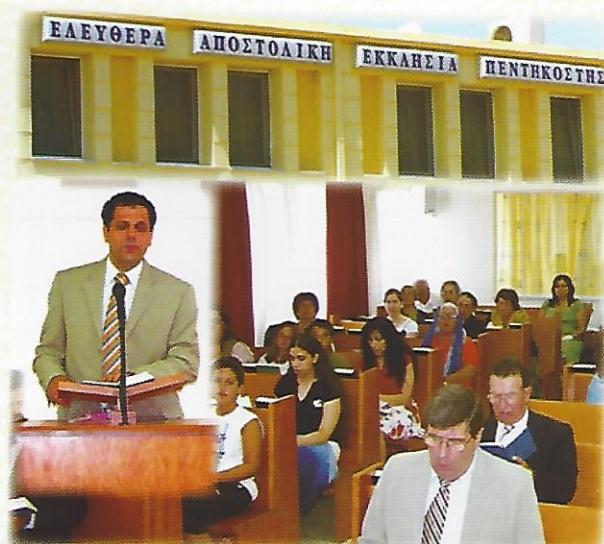
Στη **Χίο** ο μακαριστός αδ. Γ. Αποστολής (+2005) σπέρνει τον σπόρο. Ο αδ. Κουκούριαλος που είναι σήμερα επίσκοπος της τοπικής ΕΑΕΠ ήταν ένας απ'τους καλούς καρπούς.

Στη **Μυτιλήνη**, στα σπίτια της αδ. Γ. Κογκάκη και του αδ. Γ. Σπανέλλη στα τέλη της δεκαετίας του '80 ξεκινούν συνάξεις. Το έργο για χρόνια στηριζόταν από εργάτες των Αθηνών που πήγαιναν εκεί κάθε Σαββατοκύριακο. Τελικά το 1990 εγκαινιάσθηκε νέα αίθουσα (κοίτα, σ. 59) υπο την διαποίμανση του αδ. Βουλέλλη.

Η **Σύρος** απόκτησε τη δική της ΕΑΕΠ μετά από μεγάλο αγώνα του αδ. Π. Πρίντζη και το έργο απλώθηκε σε **Σέριφο** και **Μήλο**.

Πιο κάτω στην κοσμική **Ρόδο** ένα τμήμα μιας μεγάλης ομάδας που ιδρύθηκε από τη μαρτυρία του Χ. Σιδηρόπουλου και μετά διασπάσθηκε, προσχώρησε στην ΕΑΕΠ και στις 13 Ιαν., 1990 εγκαινιάσθηκε η τοπική ΕΑΕΠ που μετέφερε το ευαγγέλιο στη διπλανή **Κώ**.

Στην Κρήτη απ' τα **Χανιά**, -όπου ο μακαριστός αδ. Δ. Πλάκας μέσα από διώξεις και δικαστήρια έδωσε την καλή μαρτυρία- το έργο εξαπλώθηκε το 1985 στο **Ρέθυμνο**, και αργότερα στο **Ηράκλειο**, **Ιεράπετρα**, κ.α.

ΕΑΕΠ - Χίου

ΕΑΕΠ - Ρόδος

ΕΑΕΠ - Ρέθυμνο

Ευαγγελιστικές εξορμήσεις

Η δεκαετία του '90 ξεκίνησε με πρωτοφανή αύξηση. Το 1990 εγκαινιάζεται η ΕΑΕΠ του **Αιγάλεω** υπό τον αδ. Ν. Τζίκα η οποία μετά από λίγα χρόνια λόγω αύξησης μεταστεγάσθηκε.

Την ίδια χρονιά το Μενίδι μεταφέρθηκε λόγω αύξησης σε νέα άνετη αίθουσα και την 7η Σεπτ., έγιναν τα εγκαίνια της ΕΑΕΠ - **Λούτσας** υπο τον αδ. Ζαφειρογλου και ακολούθησαν η **Σαλαμίνα** υπο τον αδ. Ν. Βουρλάκο και η **Αίγινα**.

Το 1991 όμως ήταν ιστορική χρονιά καθώς ιδρύθηκαν 16 ΕΑΕΠ, όσες είχαν ιδρυθεί απ'το 1926 ως 1966, δηλ. σε 40 χρόνια...

ΕΑΕΠ - Ασπρόπυργος

ΕΑΕΠ - Ναύλιο

Η λίστα είναι ατελείωτη.

Στην Αττική: Ο **Ασπρόπυργος**, το **Μ. Πεύκο**, ο **Ρέντης** και η κατ'οίκον εκκλησία της **Καλλιθέας** και οι κατ'οίκον εκκλησίες τις **Εκάλης** και του **Διόνυσου** που αποτέλεσαν την ΕΑΕΠ της **Κηφισιάς**. Και οι δύο τελευταίες εκκλησίες Καλλιθέας και Κηφισιάς έμελλε να γίνουν από τις μεγαλύτερες της χώρας.

Στην υπόλοιπη Ελλάδα: **Αγ. Αννα-Ηλείας**, **Γαλάτιστα**, **Γαστούνη**, **Γρεβενά**, **Δημητρίτσι** **Σερρών**, **Επανωμή**, **Καλαμαριά**, **Καρδίτσα**, **Κρηνίδες**, **Ναύπακτος**, **Οφρύνιο**, **Πεντάπολη**, **Πτολεμαΐδα** και **Τρίκαλα** από πρώην οπαδούς της Εταιρείας Σκοπιά.

Την ίδια χρονιά (1991) εγκαινιάζονται και ετοιμάζονται να εγκαινιάσθουν η εκκλησία της **Κομοτηνής**, ενώ ξεκίνησε το έργο στην **Τρίπολη** από τον πρεσβύτερο της Καλαμάτας, αδ. Θ. Μητσέα. Επίσης το 1991 έγιναν τα εγκαίνια σε **νέες αίθουσες** στις εκκλησίες του Ν. Ψυχικού, Βέροιας, Γρεβενών, Πτολεμαΐδος και Χανίων.

Η μετάθεση του αδ. Β. Βουλέλλη, πρεσβύτερου της εκκλησίας των Αθηνών στην Μυτιλήνη το 1990, οδήγησε σε συγκρότηση και επέκταση της εως τότε εκεί μικρής εκκλησίας.

Το 1993 σπάρθηκαν οι πρώτοι σπόροι στη **Μονεμβασία** και στην **Αργο-**

λίδα οι οποίοι μέχρι το 1995 άνησαν και οι κατ'οίκον εκκλησίες απέκτησαν αίθουσες στους **Μολάους** και το **Ναύπλιο** όπου το έργο ανέλαβε ο δικηγόρος Αθ. Σωτηρίου και εκεί εκκλησιάζονται επίσης και διεσπαρμένες ψυχές απ' τον **Πόρο**, **Μέθανα**, το **Αστρος Κυνουρίας**, το **Κρανίδι**, την **Επίδαυρο**.

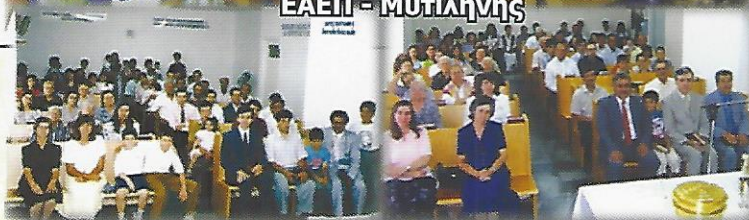
Τα υπόλοιπα χρόνια της δεκαετίας του '90 ιδρύονται ΕΑΕΠ στον **Πλαταμώνα** ('96), στην **Κίρρα Ιτέας**, στη **Κατερίνη** ('97), το 1998 στη **Σπάρτη**, τα **Ιωάννινα** και την **Ελευθερούπολη** από τη μαρτυρία της ΕΑΕΠ-Καβάλας, το 1999 το **Αγρίνιο** όπου πρωτοστατεί ο αδ. Β. Ροδόπουλος, τη **Νέα Πέραμο** υπο τον αδ. Γ. Μαλέα, (κοίτα, σ. 74) και δίνεται μαρτυρία στο **Άργος** από πρώην οπαδούς της Σκοπιάς.

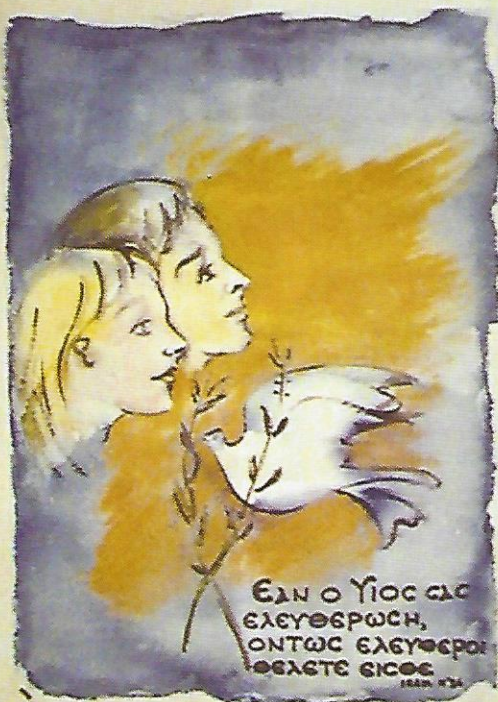
ΕΑΕΠ - Ρέντης

ΕΑΕΠ - Μυτιλήνης

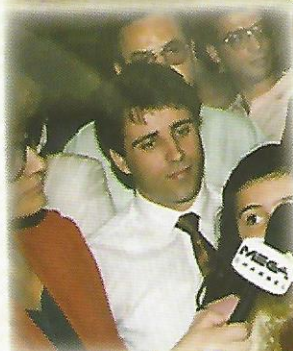
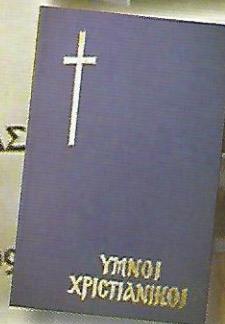

ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΤΑ
ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ

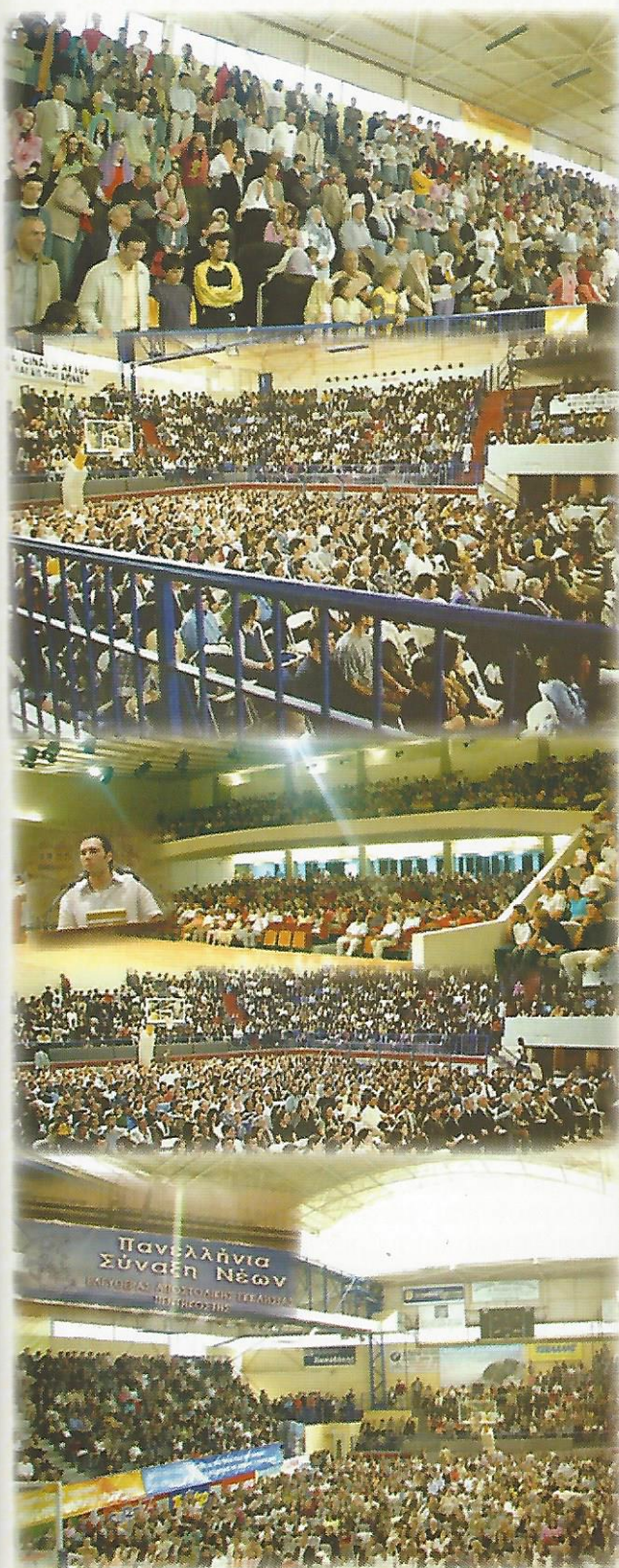
20^η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΣΥΝΑΞΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΣΠΟΡΤΙΓΚ - ΣΑΒΒΑΤΟ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 199

10 π.μ. - 7 μ.μ.

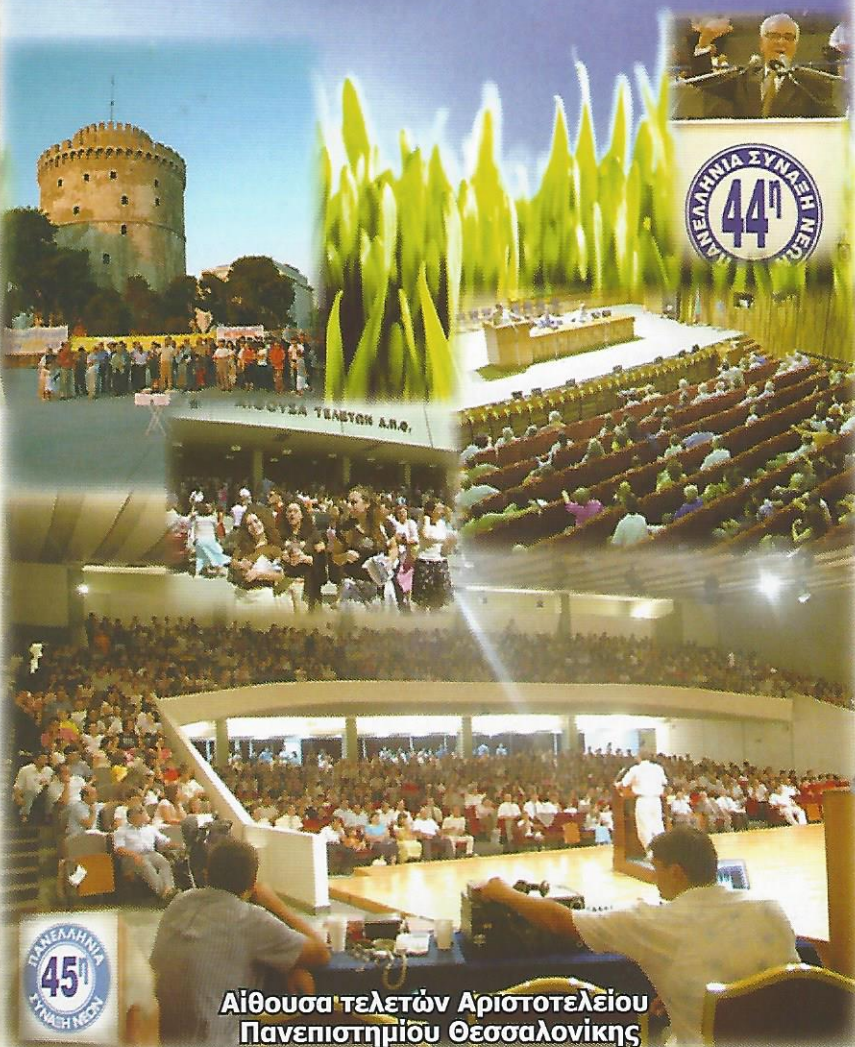

Ευαγγελιστική εκδήλωση Μοναστηράκι 24/12/2005

Στις 7/3/1992 για τη διοργάνωση της 17ης Πανελληνίας σύναξης νεολαίων της ΕΑΕΠ, νοικιάσθηκε το γήπεδο του Σπόρτινγκ και η συμμετοχή έφθασε τα 4.000 άτομα. Ήταν η μεγαλύτερη σύναξη Χριστιανικής νεολαίας στα Ελληνικά χρονικά. Η μεταφορά στα στάδια ήταν επιβεβλημένη καθώς η νεολαία της ΕΑΕΠ δεν χωρούσε πλέον σε καμμία αίθουσα που διαθέτει η εκκλησία.

Ζήσε Ελεύθερος

Αίθουσα τελετών Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

ΓΙΑΤΙ Η ΕΑΕΠ ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΔΕΥΤΕΡΟ ΓΑΜΟ ΕΦΟΣΟΝ ΖΕΙ ΤΟ ΑΛΛΟ ΜΕΛΟΣ;

Το Ευαγγέλιο εξύψωσε το γάμο, δηλ. την αμοιβαία απόφαση του άνδρα και της γυναίκας να ζήσουν μια αρμονική ζωή, με τη συγκατάθεση των γονέων τους, τις ευχές της εκκλησίας και την ευλογία του Θεού. Ο ίδιος ο Χριστός ευλόγησε το γάμο της Κανά και μίλησε με σεβασμό και εκτίμηση γι' αυτόν, τον χρησιμοποίησε στις παραβολές του και όρισε τη μη λύση του, θεωρώντας τον ως αδιάσπαστο δεσμό που διαλύει μόνο ο θάνατος.

Οι απόστολοι ακολουθώντας το πνεύμα του Χριστού εξυμνούν το γάμο (ΕΒΡ., 13[ΙΓ]:4), και μάλιστα ο απόστολος Παύλος έφθασε σε σημείο να παραλληλίσει τον γάμο με τη σχέση του Χριστού και της Εκκλησίας (ΕΦ., 5[Ε]:23-30), δηλ. να τον θεωρήσει ένα τύπο της μυστηριώδους ένωσης Χριστού και Εκκλησίας. "Πολύ μεγάλο είναι βέβαια -το μυστήριο του γάμου- κι όταν γίνεται εις τους ανθρώπους, όταν το δω όμως να συμβαίνει στον Χριστό και την Εκκλησία, ε τότε θαυμάζω κι απορώ... Γνωρίζοντας λοιπόν πόσο μέγα μυστήριο είναι ο γάμος και ποίου πράγματος αντίτυπο, μη σκέπτεστε γι' αυτόν απλά και όπως έτυχε..." (Ι. Χρυσόστομος, Εγκώμιο στο Μάξιμο). Η τελεία ενότητα των συζύγων επιτυγχάνεται όμως μόνο όταν ανάμεσα τους είναι ο Χριστός και τότε οι δύο άνθρωποι έρχονται σε γάμου κοινωνία, που είναι **κατάσταση χάριτος** διότι ο ένας να βοηθά τον άλλο στη σωτηρία και τη πνευματική του άνοδο.

"Και προσήλθον αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτόν καὶ λέγοντες: Εἰ ἐξεστὶν ἀπολύσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πάσαν αἰτίαν. Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν: Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ κτίσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν αὐτούς;" (ΜΑΤΘ., 19[ΙΘ]:3-4)

Ερχόμενος ο Κύριος αντιμέτωπος με το μεγάλο θέμα του διαζυγίου και του Β' γάμου, αποκάλυψε ότι η αρχή παραμένει όπως τέθηκε στον κήπο της Εδέμ, ότι δηλαδή στην αρχική κατάσταση δεν προβλεπόταν διαζύγιο και δημιουργήθηκε μόνο μία γυναίκα. Το "έσονται οι δύο σε σάρκα μία" δηλεί το αδιάσπαστο του γάμου. Έτσι ο Κύριος το "είπε ο Αδάμ" στην ΓΕΝ., 2[Β]:23, αποκάλυψε ότι στην ουσία πρόκειται για την πρώτη προφητεία των Γραφών διότι αυτό ουσιαστικά το είπε ο Θεός ΜΑΤΘ., 19:[ΙΘ]5. "Αρα το θεοούστατο κι αδιάλυτο του γάμου είναι Θεϊκό "ρήμα", Θεϊκή εντολή. Ο άνθρωπος μία φορά φεύγει απ' τον πατέρα και τη μητέρα του και προσκολλάται ψυχικά και σωματικά στη γυναίκα του. (ΜΑΤΘ., 19[ΙΘ]:5 και Α' ΚΟΡ., 6[ΣΤ]:16). Κανείς δεν μπορεί να χωρίσει "ο ούν ο Θεός συνέζευξεν", διότι "ουκέτι εισίν δύο αλλά μία σάρξ..."(ΜΑΤΘ., 19[ΙΘ]:6). Ο κλειστός κύκλος της καρδιάς είναι

μόνο για έναν άνθρωπο. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο κατανοούμε γιατί ο Θεός μισεί το διαζύγιο. (ΜΑΛ., 2[Β]:14-16).

"Δεν διαβάσατε ότι εξ αρχής ο Δημιουργός έπλασε άνδρα και γυναίκα;...και θα εγκαταλείψει ο άνδρας τον πατέρα και την μητέρα αυτού και θα ενώνεται με την γυναίκα του...δεν είπε -μόνο- ότι έπλασε έναν άνδρα και μία γυναίκα, αλλά ότι διέταξε και αυτό, δηλαδή το να ενώνεται ο άνδρας με την γυναίκα. Αν στις προθέσεις του (Θεού), ήταν να αφήνει την γυναίκα του και να παίρνει άλλη, θα έπλαθε έναν άνδρα και πολλές γυναίκες. Έτσι, από τον τρόπο της δημιουργίας και τον τρόπο της νομοθεσίας -ο Θεός- υπέδειξε ότι ένας άνδρας πρέπει να ζεί συνεχώς μαζί με μια γυναίκα και να μη χωρίζουν ποτέ.. και θα γίνουν μία σάρκα...το να κομματιάσεις λοιπόν ένα σώμα είναι οδυνηρό, έτσι και το να χωρίζεις..είναι αντίθετο στον νόμο του Θεού"(Ι. Χρυσόστομος, Υπόμν., στον Ματθαίο, κεφ. 62)

"Λέγουσιν αὐτῷ, τί οὖν Μωϋσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολύσαι;" (ΜΑΤΘ., 19[ΙΘ]:7). Τους εξήγησε απλά ότι ο Μωϋσής έκανε μια παραχώρηση λόγω της περιστάσης, επειδή ο παλαιός λαός ήταν υπό "παιδαγωγό" (ΓΑΛ., 3:24), αλλά ο νέος πλέον λαός, ο "Ισραήλ του Θεού" (ΓΑΛ., 6:16), επιστρέφει στο αρχικό μοντέλο γάμου. Ο άνδρας που είχε το δικαίωμα να χωρίζει τη γυναίκα του "δια πάσαν αἰτίαν" (ενώ η αρχική διάταξη έλεγε εάν ευρεί "κακό πράγμα"), δεν μπορεί πλέον ν' αυθαιρετεί και να αδικεί τη γυναίκα του.

"Ἐρρέθη δε, ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ δότῳ αὐτῇ ἀποστάσιον. Εγὼ δε λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτός λόγου πορνείας ποιεῖ αὐτὴν μοιχευθῆναι, καὶ ὅς ἐάν ἀπολελυμένη γ*μῆσ* (δηλ. νυμφευθεῖ) μοιχάται."(ΜΑΤΘ., 5[Ε]:31-32-ΚΜΝ). Αυτή είναι η μόνη δυνατότητα διαζυγίου (απολύσαι-χωρίζτω-αφήμη είναι ουσιαστικά ταυτόσημα). Έτσι η Χριστιανική εκκλησία απο συστάσεως της δεν δίνει την δυνατότητα σε κάποιον να τελέσει δεύτερο γάμο, εφ' όσον ζει το άλλο μέλος. Γιατί; Διότι, "Γυνή δέδετα εφ' όσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. Εὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστίν ὡ θέλει νυμφευθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ"(Α' ΚΟΡ., 7[Ζ]:39), και "ἡ γὰρ ὑπανδρὸς γυνὴ τῷ ζώντι ἀνδρὶ δέδετα νόμῳ, εὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήρηται ἀπο τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός, ἀρα οὖν ζώντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίζει εὰν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ, εὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστίν ἀπο τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴ μοιχαλὶς γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ"(ΡΩΜ., 7:2-3) Και ότι λέχθηκε για τις γυναίκες ισχύει και για τους άνδρες

διότι ο γενικός κανόνας του Ευαγγελίου είναι: "...όσα λέγω προς εσάς προς πάντας λέγω" (ΜΑΡΚ., 13[ΙΓ]:37) "Η παντρεμένη γυναίκα είναι δεμένη από τον νόμο με τον άνδρα της, όσο αυτός ζει... Δια τούτο κι ο Χριστός στους Ιουδαίους που ρωτούσαν, πώς ο Μωϋσής επέτρεψε να δίνουμε γραπτό διαζύγιο;... απάντησε περίπου έτσι...

‘Ο Μωϋσής σας έδωσε την εντολή αυτή, για τι είστε σκληρόκαρδοι. Από την αρχή της πλάσης όμως δεν έγινε έτσι, αλλά από την αρχή έπλασε έναν άνδρα και μια γυναίκα ...αν βέβαια ήθελε την μεν μία να διώξει και την άλλη να πάρει θα του έφτιαχνε δύο γυναίκες. Τώρα όμως, με τον τρόπο που δημιούργησε θέσπισε τον τρόπο τον οποίο σας εξηγώ. Και ποίος είναι αυτός ο τρόπος; να έχεις διαρκώς την γυναίκα που σου έλαχε από την αρχή. Τόσο πολύ περισσότερο αρχαιότερος είναι -ο νόμος- αυτός από εκείνον -τον Μωσαϊκό-... όσο -αρχαιότερος- είναι ο Αδάμ από τον Μωϋσή." (Ι. Χρυσόστομος, Εισ το 'γυνή δέδεται νόμω'...)

"...Και λέγει προς αυτούς, 'Οστις χωρισθή την γυναίκα αυτού και νυμφευθή άλλην, πράττει μοιχείαν εις αυτήν. Και εαν γυνή χωρισθή τον άνδρα αυτής και συζευχθή με άλλον, μοιχεύεται'" (ΜΑΡΚ., 10[Ι΄]:11-12) Μου φαίνεται σε αυτό το σημείο, ο λόγος επιβάλλει την παραίτηση από την διγαμία. Επειδή εάν υπήρχαν δύο Χριστοί, θα υπήρχαν και δύο άντρες και δύο γυναίκες. Αφού όμως ένας είναι ο Χριστός ...και ένα σώμα, το δεύτερο ας απορριφθεί. Και εάν ο δεύτερος γάμος δεν εμποδιστεί, γιατί να μη γίνει τρίτος;..." Γρηγόριος ο Θεολόγος, "Εισ...το ετέλεσεν ο Ιησούς..."

Η ΕΑΕΠ όπως η πρώτη Εκκλησία δεν έχει σκοπό να δέχεται παρωδίες διαζυγίων, ούτε να μετατραπεί σε ένα σώμα 'ευλογημένων' διγάμων. Το Ινστιτούτο Μπάρνα των ΗΠΑ απέδειξε μετά από μακρόχρονη έρευνα ότι τα διαζύγια μεταξύ των άθεων και απίστων ήταν 17%, μεταξύ των Καθολικών 22%, μεταξύ των "αναγεννημένων" που δέχονται την διγαμία 35% και μεταξύ των Πεντηκοστιανών που δέχονται την διγαμία σχεδόν 45%.

Ο Λούθηρος ομολόγησε ότι όταν η Εκκλησία διευκολύνει τον άνθρωπο να αμαρτήσει ή να παραβεί τις εντολές, τότε γίνεται ανεξέλεγκτος. "Το να χαίρομαστε με όλα δεν είναι καλό, επειδή... και ο μοιχός χαίρεται όταν καταστρέφει το γάμο του πλησίον του... Ας μη κοιτούμε λοιπόν το αν χαίρεται, αλλά αν για καλό πράγμα χαίρεται..." (Ι. Χρυσόστομος, Υπομν., στο ΜΑΤΘ., 58ο κεφ.) Ούτε οποιοσδήποτε κρατικός νόμος περί τεσσάρων νομίμων γάμων (τριών θρησκευτικών κι ενός πολιτικού) μπορεί να υπερβεί τα Θεϊκά νομοθετήματα: "Δε πρόκειται ο Θεός να μας κρίνει κατά

τους νόμους αυτούς, αλλά κατά τους νόμους όπου αυτός ενομοθέτησε περί του γάμου..." (Ι. Χρυσόστομος) Η νοοτροπία της πρώτης Εκκλησίας όπως την παρέλαβε από τους αποστόλους ήταν η θεραπεία του πράγματος. "Αυτά λοιπόν νομοθετήσας -ο Κύριος- και τη γυναίκα σωφρόνισε. Διότι ακούσασα ότι την χωρισμένη κανείς δεν παντρεύεται -σ.σ. μέσα στην Εκκλησία- θα προστρέξει στον άνδρα της και θα θεραπεύσει -την κατάσταση-." (Ι.Χρυσόστομος)

Στον Ποιμένα του Ερμά που συντάχθηκε περί το 125 μ.Χ. και προστέθηκε στον Σιναϊτικό κώδικα -την αρχαιότερη χειρόγραφη πλήρη Γραφή- αμέσως μετά την Αποκάλυψη, έχουμε τα πρώτα στοιχεία γιατί η πρώτη Εκκλησία δεν δεχόταν τον Β' γάμο: "Τι λοιπόν να κάνει -αυτός που η γυναίκα του μοιχεύει- κύριε;... Να την χωρίσει ...και να μείνει μόνος ο άνδρας, εάν όμως χωρίσει και παντρευτεί άλλη, διαπράττει και αυτός μοιχεία." (1:5-6, 4η Εντ.,) "Εξ αιτίας της μετανοίας (σ.σ. της τυχόν μετανοίας της μοιχαλίδας γυναίκας) δεν πρέπει να παντρευτεί ο άνδρας, αυτή η πρακτική ισχύει και για την γυναίκα και για τον άνδρα." (1:8, Εντ., 4η) "Γι' αυτό σας δόθηκε η εντολή να μένετε μόνοι σας, είτε άνδρας είτε γυναίκα, διότι γι' αυτούς (που μοίχευσαν) υπάρχει μετάνοια." (1:11, 4η Εντ.,) "Εάν δεν την αποδεχθεί ο άνδρας της -σ.σ. τη μοιχαλίδα σύζυγο που μετανόησε- αμαρτάνει κι επιφέρει πάνω του μεγάλη αμαρτία, πρέπει να δεχθεί αυτόν που έχει αμαρτήσει και ήδη μετανοεί." (1:8, 4η Εντ.,) Ακριβώς εδώ ήταν η δυσκολία της πρώτης Εκκλησίας στο να κάνει δεύτερο γάμο, δηλ. η δυνατότητα της επανένωσης του ανδρογύνου. "...γυναίκα από ανδρός μη χωρισθήναι, εάν δε και χωρισθή, μενέτω αγαμος, ή τω ανδρί καταλλαγήτω και άνδρα γυναίκα μη αφιέναι." (Α' ΚΟΡ., 7[Ζ]:10)

Ο Ιουστίνος ο μάρτυρας περί το 155 μ.Χ., επιβεβαιώνει τη θέση της αρχαίας Εκκλησίας. "Αναφορικά με το να ζούμε σώφρονα είπε -ο Χριστός- τα εξής: ...'όποιος νυμφευθεί διαζευγμένη από άλλον άνδρα μοιχεύει' (ΜΑΤΘ., 5[Ε]:32), και 'υπάρχουν μερικοί οι οποίοι ευνοούχισαν εαυτούς για την βασιλεία των ουρανών' (ΜΑΤΘ., 19[ΙΘ]:11-12). Όπως ακριβώς αυτοί που κάνουν δεύτερο γάμο σύμφωνα με τον ανθρώπινο νόμο είναι αμαρτωλοί μπροστά στον διδάσκαλο μας, έτσι -είναι- και αυτοί που βλέπουν γυναίκα με πόθο..." Απολογία Α', 15:1-6. Το συμπέρασμα το δίνει ο απολογητής Αθηναγόρας (120-190 μ.Χ.), με τον πιο αποκαλυπτικό τρόπο: "Επομένως ή να μένη κανείς όπως εγεννήθει ή να κάμει έναν μόνο γάμο, διότι ο δεύτερος γάμος είναι 'ευπρεπής μοιχεία', επειδή λέγει, 'όποιος απολύσει την γυναίκα αυτού και νυμφευθεί άλλη, μοιχεύει...' [Πρεσβεία περί Χριστιανών, 33 κεφ.]

Γ. Πουλάκης

Το 1995 δύο αυτοκέφαλες εκκλησίες, η μία, η μητρική εκκλησία στα Κάτω Πετράλωνα υπο τον αδ. Α. Παντελάκη που είχε διαδεχθεί τον Κ. Κωνσταντινίδη (#69) και η άλλη στον Χολαργό υπό τον αδ. Μπαλασσόπουλο που είχε διαδεχθεί τον Γ. Πουλάκη (1929-1995), ζήτησαν και ενώθηκαν με την Σύνοδο των εκκλησιών της ΕΑΕΠ.

ΕΤΘΠ - Χολαργός

Α. Παντελάκης

Διεθνές έργο:

Από την μαρτυρία των αδ. Τ. Γραικού και Σ. Τορομονίδη ξεκίνησε η μαρτυρία στην **Αλβανία** και η ίδρυση των **Kishes se Lire te Apostujve te Pentikostis**.

Στη **Βουλγαρία** από τη μαρτυρία Βουλγάρων αδελφών που πίστεψαν στην Ελλάδα οργανώθηκε η **Crkva Apostolsca Lapka de Pentecosta**.

Από τις επισκέψεις του αδ. Λεωνίδα Φέγγου στις ΗΠΑ (Ν. Υόρκη, Γουώρεν και Κλήβελαντ, Οχάϊο, κ. α.) διοργανώθηκε η **Free Apostolic Church of Pentecost**, η οποία έχει απλωθεί στον Αγγλόφωνο κόσμο (Μ. Βρετανία) και Αυστραλία μέσω της μαρτυρίας του **"Word of God"** της ΕΑΕΠ-Κηφισιάς..

Στην Γερμανία από την μαρτυρία των αδ. Α. Τασούλη, Χ. Χρήστου και Γ. Φέγγου, ιδρύθηκε η **Freien Apostolische Pfingstgemeinde**, η οποία παρουσίασε ταχύτατους ρυθμούς αυξήσεως.

Η ΕΑΕΠ έχει επίσης έργο στο Βέλγιο, την Ελβετία, τη Σλοβακία και διάφορες χώρες της Αφρικής όπου πρωτοστατεί ο αδ. Βουρλάκος, επίσκοπος της ΕΑΕΠ-Σαλαμίνας και έχει ιδρυθεί η Γαλλόφωνη **Eglise Libre Apostolique de Pentecote**.

ΚΥΠΡΟΣ: Στην Κύπρο πολλοί πιστοί που ανήκαν σε διάφορες ομάδες της Όψιμης Βροχής ζήτησαν να συμμετάσχουν στο μεγάλο έργο και τη μαρτυρία της ΕΑΕΠ. Έτσι ιδρύθηκαν ΕΑΕΠ στην Λευκωσία, στην Λάρνακα, στην Λεμεσό, στο Πύργο κ.α. Οι αδ. Σοφρώνης και Λοϊζίδης πρωτοστάτησαν στην συγκρότηση του έργου.

Η "Αδελφότητα Εκκλησιών Πεντηκοστής Ελλάδος"

Στις αρχές της δεκαετίας του '90 οι υπόλοιπες ομάδες του Κινήματος της Έσχατης Βροχής στην Ελλάδα ίδρυσαν μια 'Αδελφότητα' για χαλαρή κοινωνία μεταξύ τους χωρίς όμως διοικητικές ή ελεγκτικές αρμοδιότητες -δεδομένου ότι σε αυτή συμμετέχουν ανεξάρτητες ομάδες και ξένες ιεραποστολές- σε μια προσπάθεια να σταματήσουν τους διαχωρισμούς.

Στους κόλπους της η "ΑΕΠΕ", περιλαμβάνει περίπου 45 Ελληνικές εκκλησίες εκ των οποίων 17 ανήκουν στη σύνοδο της ιστορικής "Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής", η οποία σήμερα είναι αυτοκέφαλη εκκλησία με πρόεδρο της συνόδου τον γιατρό αδ. Χ. Σιδηρόπουλο.

Ακολουθεί η επίσης ιστορική "ΕΤΘ της Προφητείας" με 6 εκκλησίες υπο τον επίσκοπο της Α. Χαραλάμπους.

Στη συνέχεια συμμετέχει η "Αποστολική εκκλησία του Χριστού" η οποία έχει μια μεγάλη κεντρική εκκλησία στην Αθήνα και 5 ακόμη Ελληνικές εκκλησίες υπό τον δικηγόρο αδ. Γ. Πατσαούρα και η "ΕΤΘ, Πλήρους Ευαγγελίου" με 4 εκκλησίες υπο τον επίσκοπό της Α. Αρώνη.

Οι υπόλοιπες είναι μικρές ιεραποστολές και σχισματικές ομάδες. Μέχρι πρόσφατα η "ΑΕΠΕ" είχε ως επίσημο όργανο της την εφημερίδα "Χριστιανική Αλήθεια", η οποία όμως δυστυχώς έπαψε να εκδίδεται. (#70)

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Η ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

93.9
XPISTIANISMO
93.9
CHRISTIAN RADIO FM 93.9

Πόλεμος - ύδωρ ως ποταμό...

ταύτην ποταμοφόρητον ποιήση..." (ΑΠΟΚ., 12[ΙΒ]:15-ΚΜΝ)

Προηγήθηκε στη δεκαετία του '90 η μαζική πολεμική κατά των αξιωματικών της ΕΑΕΠ σε στρατό, αεροπορία και ναυτικό. Βέβαια εκεί ήταν εύκολες οι διώξεις αλλά αυτό δεν έκαμψε τους στρατευμένους αδελφούς. (#71) Επίκεντρο ήταν η ΕΑΕΠ του Βόλου: «Στο Βόλο διάφοροι θρησκευτικοί παράγοντες μισαλλόδοξοι, με φανατικούς συγγενείς αδελφών που είχαν πιστέψει πρόσφατα στον Χριστό, έχουν παρασύρει και λογικούς ανθρώπους, να διεγείρουν διωγμό εξαιτίας της εκκλησίας μας στο Βόλο. Έχουν βάλει στόχο μερικούς αδελφούς που είναι αξιωματικοί της αεροπορίας και χρησιμοποιούν τον νόμο περί προσηλυτισμού για να σταματήσουν το έργο της χάριτος του Χριστού.» (Χριστ/μός, Ιούλιος 1990, σ. 3)

Τέσσερεις πολίτες -συγγενείς αδελφών- ωθούμενοι από φανατικούς κύκλους έστειλαν επιστολή στο Υπ. Εθνικής Άμυνας, κατηγορώντας αξιωματικούς και ένα πολιτικό υπάλληλο μ' ασύστολα ψεύδη ότι κάνουν προσηλυτισμό. Το θέμα κατέληξε στα στρατιωτικά δικαστήρια αλλά την 9η Οκτ., 1991 οι κατήγοροι σκοτώθηκαν σ' αυτοκινητικό δυστύχημα ερχόμενοι να καταθέσουν στη δίκη. Αργυρώνητοι δημοσιογράφοι είχαν το θράσος να συσχετίσουν το δυστύχημα με την ΕΑΕΠ χάριν αύξησης των ποσοστών τηλεθέασης. Η απάντηση ήταν αποστομωτική:

Προχωρώντας στη Βέροια, πάλι οι γνωστοί μισαλλόδοξοι προσπάθησαν να δημιουργήσουν πρόβλημα παριστάνοντας τους 'πατέρες' τους έθνους! Συγκεκριμένα όταν ρωτήθηκε για τυπικούς λόγους η μη-τρόπολη για το θέμα της αδειάς, απάντησε

αρνητικά διότι θα παρασύρουν τους κατοίκους σε τρόπο ξένο "...προς την πολιτιστική, εθνική και θρησκευτική ημών παράδοσιν." Βέβαια το ΥΠΕΠΘ ένα μήνα μετά (3η/5ου/1999) έδωσε την άδεια απορρίπτοντας τις φαντασιώσεις τους...

Το 2000 η ΕΑΕΠ όμως βρέθηκε στο 'μάτι του κυκλώνα', εξαιτίας της φημολογούμενης προσχώρησης σε αυτήν της κόρης του πρώην πανίσχυρου πρωθυπουργού της Ελλάδας. Ο τύπος και τα ΜΜΕ έδωσαν ρεσιτάλ παραπληροφόρησης και κατασκευοφάντησης... (#72) Βρίσκοντας την ευκαιρία η "ψεύτικη θρησκεία" που ωθεί ανθρώπους στο διαζύγιο αφού τους βεβαιώνει ότι μπορούν να κάνουν τρεις 'νόμιμους' γάμους και ένα πολιτικό και αισθανόμενη ένοχη από την στάση της ΕΑΕΠ, αρχισε να ρίχνει με τα όργανα της "λόγους πλαστούς" (Β' ΠΕΤΡ., 2[2]:3). Οπως ομολόγησε ο οψιμος "αιρεσιολόγος", Δρ. Σ.Λιόσης, "Μας προβληματίζει ιδιαίτερα ο μεγάλος αυτός αριθμός... του Λ. Φέγγου... Αραγε δε θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο έρευνας και λήψης απαραίτητων εκκλησιαστικών πρωτοβουλιών.. για την αποτροπή αυτού του φαινομένου;" (#73) Και όλα αυτά γράφονται σε μια εποχή που η παράνομη σύζευξη εκκλησίας-κράτους βρίσκεται σε στάδιο διαζυγίου...

Το έκτακτο δελτίο τύπου που έστειλε η Ελευθέρα Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής μόλις πληροφορηθήκαμε την μετάδοσή από την Τ.Β. των πλαστών και κατασκευασμένων κατηγοριών.

ΣΥΝΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 52 & ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΤΗΛ: 5245398

ΕΚΤΑΚΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Με έκπληξη ακούσαμε στις ειδήσεις του ANTENNA TV στις 8.30 μμ της 10.10.91, να συνδέεται η Εκκλησία της Πεντηκοστής με το αυτοκινητιστικό ατύχημα, το οποίο συνέβη στις 3.20 το πρωί της 9.10.91, στο 279ο χλμ. της εθνικής οδού Αθηνών-Θεσσαλονίκης, κοντά στα διόδια της Σούρπης και κατά το οποίο βρήκαν τραγικό θάνατο τέσσερα άτομα. Τα άτομα αυτά επρόκειτο να καταθέσουν σε δίκη εναντίον μελών της Ελευθέρας Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής.

Η Εκκλησία της Πεντηκοστής, δεν είναι μια από τις πολυάριθμες και ασήμαντες αιρέσεις, που υπάρχουν στον κόσμο, αλλά η μεγαλύτερη χριστιανική εκκλησία μετά την Καθολική σ' όλο τον κόσμο.

Προσέβουε την επιστροφή στην αποστολική απλότητα και δύναμη, όπως γράφεται στην Αγία Γραφή και κηρύξαν οι πρώτοι Απόστολοι.

Είναι αδιαγνώστο για τηλεοπτικό σταθμό, της εμβέλειας του ANTENNA, με έμπειρους δημοσιογράφους, να μεταδίδει με τέτοια επιπολαιότητα, ασυστολα ψεύδη, τα οποία κακοβουλοί έδωσαν, χωρίς καμιά διασταύρωση για την εγκυρότητά τους.

Παρακαλούμε για την άμεση αποκατάσταση της αλήθειας, όπως την πληροφορηθείτε από τις κατά τόπους δημόσιες αρχές.

Για την Ελευθέρα Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής

Ο πρόεδρος
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΦΕΓΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΚΕΙΡΙΑΔΩΝ 35
Κ.ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

Αμαλία

Εργασία της
ΤΑΧΕΙΣ ΜΑΡΙΑΣ
ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΜΑΝΙΔΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Αθώωθηκαν για τον προσηλυτισμό

Ομόρφα αθώωθηκαν χτες από το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αμαλίας οι 15 κατηγορούμενοι για προσηλυτισμό κατ' εξακολούθηση, για πλαστογραφία μετά χρησίμεως κατά συρροή και για ηθική απιστοσύνη σε γενική βεβαίωση.

Επίτροπος
ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΜΑΝΙΔΗ

Μετά την εκδίκαση της απόφασης δεν θα μπει κανείς φυλακή, αφού βεβαιώθηκε η αθώωση των όρων ο προσηλυτισμός ο οποίος παρανομία, επιδόθηκε πριν από αγωγή, και για πλαστογραφία μετά χρησίμεως, και για πλαστογραφία μετά χρησίμεως, και για ηθική απιστοσύνη σε γενική βεβαίωση.

Επίσης, οι δεκαπέντε κατηγορούμενοι, οι οποίοι κατηγορούνται για προσηλυτισμό κατ' εξακολούθηση, για πλαστογραφία μετά χρησίμεως, και για ηθική απιστοσύνη σε γενική βεβαίωση, και για πλαστογραφία μετά χρησίμεως, και για ηθική απιστοσύνη σε γενική βεβαίωση.

Ο Μιτροπολίτης

Πρώτος πρόεδρος κατηγορίας, καθήκον ο Επικρατοδότης Μητροπολίτης Ηλείας κ. Σπυρίδης, ο οποίος στην κατάσταση του επιτάχισμα ότι δεν υπάρχει ανάγκη να συζητηθούν τα υπόλοιπα άρθρα της κατηγορίας, και να ληφθεί υπόψη ότι, αφού οι κατηγορούμενοι οι οποίοι κατηγορούνται για προσηλυτισμό κατ' εξακολούθηση, για πλαστογραφία μετά χρησίμεως, και για ηθική απιστοσύνη σε γενική βεβαίωση, και για πλαστογραφία μετά χρησίμεως, και για ηθική απιστοσύνη σε γενική βεβαίωση.

Όμως κάποιος παρωχημένης εποχής μητροπολίτης, θεωρήσαν ότι ζουν στην εποχή του Μεσοπολέμου και αγνοούσαν ότι πλέον δεν μπορούν να παρεμβαίνουν στη δικαιοδοσία της κρατικής διοικήσεως και η ισχύς τους για την έκδοση αδειας 'ευκτηρίων οίκων', δεν είναι παρά μια "απλή γνωμοδότηση". Έτσι στο Νομό Ηλείας, όταν ζη-

τητα του σταθμού, ότι δηλαδή δεν είναι ένας ακόμα σταθμός όπως όλοι οι άλλοι οι οποίοι μεταδίδουν τραγουδάκια, προσκαλούν ψευδεπώνυμους και δίνουν έμφαση σε ψευδογεγονότα, αποφάσισε την άρση λειτουργίας του σταθμού.

Οι ραδιοσταθμοί της κρατικής εκκλησίας και οι εχθροί της ΕΑΕΠ ένοιωσαν 'αγαλλίαση', αλλά η ΕΑΕΠ προσέφυγε στα δικαστήρια όπου περιμένει την δικαίωση της, συνδέθηκε με δορυφόρο κι αναμεταδίδει το πρόγραμμα της σε όλα τα δίκτυα ανα την Ελλάδα. Επίσης ίδρυσε ιστοσελίδα ενημερώνοντας συνεχώς το κόσμο και μεταδίδοντας το πρόγραμμα του σταθμού μέσω Ιντερνετ. Ειδικά η ΕΑΕΠ-Κηφισιάς πρωτοπόρησε με ζωντανή αναμετάδοση μέσω Ιντερνετ σε πολλές γλώσσες...

Νεότερα φαινόμενα πολεμικής είναι η κατάταξη του Κινήματος της Έσχατης Βροχής μέσα στα σχολικά βιβλία ανάμεσα σε αντιχριστιανικές αιρέσεις. Στο Βιβλίο Θρησκευτικών της Α' Λυκείου στη σ. 197, υπό τον τίτλο «Τέσσερα παραδείγματα, τέσσερις προκλήσεις» οι «Ελληνες Πεντηκοστιανοί» κατατάσσονται μεταξύ των Μορμόνων, των Σαϊεντολόγων και των οπαδών του Κορεάτη Μουν, όλες αντιχριστιανικές αιρέσεις. Οι συντάκτες ψευδώς αναφέρουν ότι οι «Ελληνες Πεντηκοστιανοί» είναι «...πολυδιασπώμενες... αμερικανικές... ομάδες». Στην Ελλάδα η ΕΑΕΠ περιλαμβάνει το 75% του Κινήματος της Έσχατης Βροχής και η ΑΕΠΕ το 25% από τις συνολικά 210 εκκλησίες. **Ποιός γράφει αυτά τα ψέμματα στα σχολικά βιβλία;** Γιατί οι θρησκόληπτοι συντάκτες προσπαθούν να κατατάξουν το Χαρismaticό Κίνημα της Όψιμης Βροχής στις αντιχριστιανικές αιρέσεις;

Την Κυριακή της 29ης Μαΐου 2004, ο πάπας Ιωάννης-Παύλος Β' διακήρυξε κατά τη διάρκεια της εορτής της Πεντηκοστής: "Χάρη στην **Χαρismaticή Κίνηση**, ένα μεγάλο πλήθος αντρών και γυναικών...

Σηγμιότυπα από την δίκη στην Αμαλία

ναϊκών, νέων και ενηλίκων, επανανακά-
λυσαν την Πεντηκοστή σαν μια ζωντανή
πραγματικότητα στην καθημερινή τους
ζωή. Ελπίζω ότι η πνευματικότητα της Πεν-
τηκοστής θα εξαπλωθεί στην Εκκλησία
σα μια ανανέωση εκζήτησης για προσευ-
χή, αγιασμό, κοινωνία και διακήρυξη του
ευαγγελίου..." (Euceril 112)

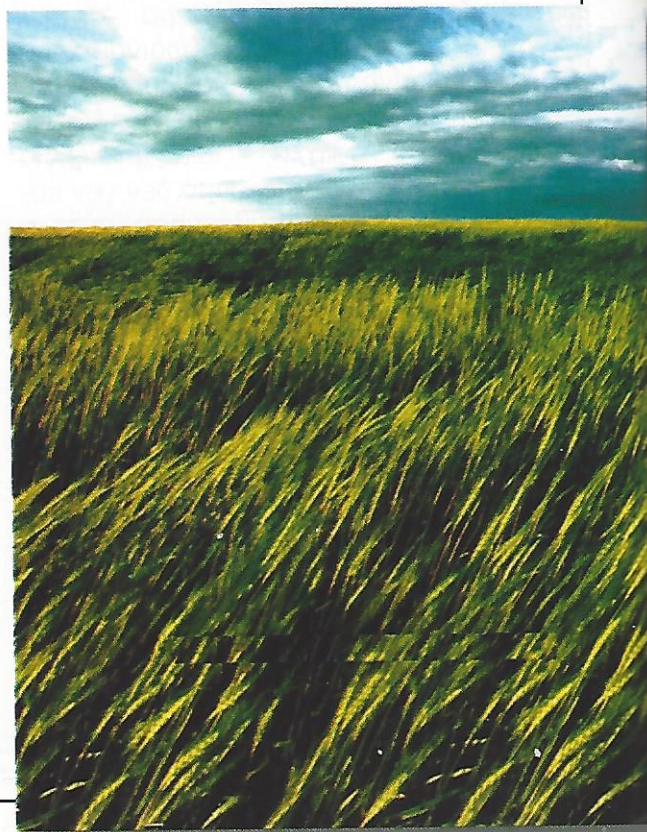
Τέλος, οι ίδιοι αυτοί 'χριστιανοί' αφο-
σιωμένοι τόσο στα κοσμικά πράγματα
ώστε να αγνοούν και περιφρονούν την
προσδοκία του ερχομού του Χριστού ει-
ρωνεύονται την ενασχόληση των μαθη-
τών της ΕΑΕΠ με τα εσχατολογικά ση-
μεία. Προφανώς θέλουν να αγνοούν ότι
"...έχομεν βεβαιότερον τον προφητικόν
λόγον ω καλώς ποιεíte προσέχοντες ως
λύχνω φαίνοντι εν αυχηρώ τόπω εως
ου ημέρα διαυγάση και φωσφόρος ανα-
τείλη εν ταις καρδίαις υμών..." (Β' ΠΕΤΡ.,
1:19). Όπως το έθεσε ο Κύριλλος Ιερο-
σολύμων (315-386), **"Μη τολμήσετε..
ν' αποσαφηνήσετε πότε θα γίνουν
αυτά, αλλά και πάλι να μη κοιμάσαι
ήσυχος..Κοίτα λοιπόν τώρα πια -ση-
μεία- έχουν γίνει ήδη και τι απολείπε-
ται να γίνει ακόμη, και ασφάλισε τον
εαυτόν σου..."** (Κατηχ., Φωτισμ., 15η)

Πολλοί κατήγοροι της ΕΑΕΠ θέλουν να
αγνοούν το γεγονός ότι κατ'επανάληψη η
ΕΑΕΠ τόνισε ότι οι μελέτες και απόψεις
δεν έχουν σχέση με τον καθορισμό τους
τέλους. Από τον "Χριστιανισμό" Ιούλιος
1988, σ. 1, διαβάζουμε: **«Πότε θα έλθει
ο Χριστός; Ο Λόγος του Θεού είναι κατη-
γορηματικός στο σημείο αυτό...(ΜΑΤΘ.,
24[ΚΔ]:36)...Σε κανένα δεν επιτρέπεται
να ορίζει ημερομηνία του ερχομού του
Χριστού. Αυτό είναι τελείως αντίθετο με
το λόγο του Θεού...γνωρίζουμε τα ση-
μεία που μας βεβαιώνουν ότι είμαστε στις
έσχατες ημέρες...(ομως)...δεν είμαστε αρ-
μόδιοι να μαντέψουμε σε πόσα χρόνια ή
ποίο χρόνο θα έλθει ο Κύριος...»**. Επίσης,
αναφερόμενη στη μελέτη ενός αδελφού:
**«... Με βάση όλες τις πληροφορίες που
μας έδωσε ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός,
ο αδελφός... δεν έκανε προφητεία...αλλά
έκανε μια εκτίμηση της καταστάσεως.
Ολοι συνδυάζουμε τα γεγονότα που συμ-
βαίνουν στον κόσμο με αυτά που γράφει
ο Λόγος του Θεού και εκφέρουμε τη γνώ-
μη μας,, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι προ-
φητεύουμε, ότι θα έρθει ο Κύριος το τάδε
έτος...»** (Χρισ/μος, Σεπτ., 1991, σ. 6)

Τη θέση της αυτή ομολογούν ακόμη
και οι πολέμιοι της: «Η ΕΑΕΠ αποφεύγει
να δώσει ρητή και συγκεκριμένη χρο-
νολογική απάντηση. Ωστόσο, υποκύπτει
στον πειρασμό να καθορίσει εσχατολο-
γικά χρονικά πλαίσια. Αναγνωρίζει μεν
ότι η ακριβής ημερομηνία είναι τελείως
άγνωστη στους ανθρώπους, παράλληλα
δε συνεχώς επαναλαμβάνει ότι η παρού-
σα γενεά είναι η γενεά των εσχάτων...»
(Βασσαράς, σ. 81)

Ποτέ η ΕΑΕΠ δεν πήρε **Συνοδική
απόφαση** πάνω σε ιδιωτικές μελέτες ή
θέσεις αρθρογράφων της εφημερίδας ή
σε κηρύγματα των επισκόπων και εργα-
τών της. Μόνο οι συνοδικές αποφάσεις
του συνόλου των ποιμένων και επισκό-
πων της ΕΑΕΠ εκφράζουν την ίδια και το
θείκό θέλημα.

Για τον λόγο αυτό όταν από καιρό
σε καιρό μέσα στο αυξανόμενο σώμα της
ΕΑΕΠ, ελάχιστοι επίσκοποι ("προϊστάμε-
νοι (που) ήθελαν να έχουν το μονοπώλιο
..."-Χρ/μός, Οκτ., 2002 -σ. 3) θεώρησαν
ότι μπορούν να ανακηρυχθούν 'πάπες'
του εαυτού τους ή μιας μικρής ομάδας
περιφρονώντας το Συνοδικό σύστημα της
εκκλησίας, **απομονώθηκαν και αποκό-
πηκαν από το σώμα της εκκλησίας,
δηλαδή από τους ίδιους τους πιστούς
της ΕΑΕΠ και απο την κοινωνία των
επισκόπων της.**

ΓΙΑΤΙ Η ΕΑΕΠ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΡ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ ΒΑΜΒΑ;

Όπως είναι γενικά γνωστό η Π. Διαθήκη γράφθηκε στα Εβραϊκά/Αραμαϊκά και η Καινή Διαθήκη στην Αλεξανδρινή Κοινή, δηλ. τη λαϊκή δημόσια διάλεκτο της εποχής του Χριστού. Σήμερα η Γραφή έχει μεταφραστεί σε πάνω από 2.700 γλώσσες και διαλέκτους καλύπτοντας πάνω από το 98% των κατοίκων της γης. Στην Ελληνική έχουν επίσης παρουσιασθεί πολλές μεταφράσεις σε μια προσπάθεια να γεφυρωθεί η διαφορά από την αρχαία στη νέα γλώσσα.

Όμως ενώ οποιαδήποτε μετάφραση σε άλλες γλώσσες δεν μπορεί να ελεγχθεί από τους μαθητές των Γραφών και γίνεται αποδεκτή με καλή πίστη, στην Ελληνική ο καθένας μπορεί σχετικά εύκολα να κρίνει την απομάκρυνση οποιασδήποτε μεταφράσεως από το αρχικό Κείμενο. Έτσι ο κάθε μαθητής-μελετητής αισθάνεται ανασφαλής από τη χρήση οποιασδήποτε μεταφράσεως όταν ο άλλος του πεί: δεν γράφει έτσι στο αρχέτυπο κείμενο.

Η μετάφραση του αρχιμανδρίτη Ν. Βάμβα εκπροσωπεί μια ενδιάμεση μορφή μεταξύ του αρχικού κειμένου και των πολλών μεταφράσεων -πολλές από τις οποίες έχουν γίνει από μη ειδικούς- οι οποίες περιλαμβάνουν πλήθος νοηματικές και συντακτικές παρεκτροπές. Ο Βάμβας παρεμβαίνει μόνο στο 18% του αρχικού κειμένου και αυτό χωρίς να αλλάζει τη νοηματική αλληλουχία. Ας παρουμε για παράδειγμα το πρώτο χωρίο/εδάφιο του Κατα Ιωάννη:

Κείμενο: εν αρχη **ην** ο λογος και ο λογος **ην** προς τον Θεον και Θεος **ην** ο λογος.

Βάμβας: Εν αρχή **ήτο** ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο **παρά** τω Θεώ, και Θεός **ήτο** ο Λόγος.

Τι κάνουν άλλες μεταφράσεις; "Ο Λόγος ήταν στην αρχή, δίπλα στον Θεό..."

Άλλοι έντεχνα νοθεύουν το αρχικό κείμενο για να στηρίξουν τι θέσεις τους. Π.χ. επειδή το ιερό κείμενο καταδικάζει τις θυσίες υπέρ των νεκρών (μνημόσυνα) κοιτάξτε πόσο έντεχνα μια μετάφραση (ΕΒΕ) αλλοιώνει όλη την έννοια του χωρίου 28-29 του Ψαλμού 105[ΡΕ] στο Βάμβα 106[ΡΣΤ] στους Ο' (εβδομήκοντα):

"Και ετελέσθησαν τω Βεελφεγώρ και έφαγαν θυσία νεκρών και παρώξυναν αυτόν...(τον Κύριο)...."(μτφρ. Ο')

"Προσεκολλήθησαν εις τον Βάαλ Φεγώρ και έφαγον θυσίας προσφερθείσας εις τους νεκρούς. Προσέβαλον αυτόν (τον Κύριο)..." (μτφρ. διορ-

θωμένου Εβραϊκού υπο των καθηγ. Λούβαρη/Χα- στούπη)

"Και προσεκολλήθησαν εις τον Βέελ Φεγώρ και έφαγον θυσίες νεκρών και παρώξυναν αυτόν (τον Κύριο)." (μτφρ. Ν. Βάμβα)

Τώρα κοιτάξτε πόσο έντεχνα η μετάφραση ΕΒΕ αλλάζει όλο το νόημα προσθέτοντας τη λεξούλα 'θεούς' υποννοώντας ότι το χωρίο δεν καταφέρεται κατά των μνημοσύνων: "Κατόπιν στη λατρεία προσχώρησαν του Βάαλ, στη Φεγώρ, κι έφαγαν απ' τις θυσίες που προσφέρθηκαν σε θεούς νεκρούς, και ερέθισαν τον Κύριο"

Το ζητούμενο είναι λοιπόν ως Έλληνες να μαθητεύουμε όσο πιο κοντά γίνεται στο αρχικό κείμενο. Η Μετάφραση Βάμβα αντικαθιστώντας πολλές λέξεις που σήμερα έχουν διαφορετικό και πολλάκις υβριστικό περιεχόμενο (π.χ. ΜΑΤΘ., 4[Δ]:23, 9[Θ]:35, 10[Ι']:1 - ΛΟΥΚ., 17[ΙΖ]:27, 20[Κ']:34, ΚΜΝ) και επεμβαίνοντας πολύ περιορισμένα (18%) και χειρουργικά στα δύσκολα σημεία της αρχαίας γλώσσας αποτελεί πραγματικό εργαλείο μαθήτευσης των ιερών κειμένων για τους μη γνώστες της αρχαίας γλώσσας.

Όμως η ΕΑΕΠ δεν κάνει δουλκή απομίμηση του Βάμβα, ενθαρρύνει και μοιράζει πάρα πολλές Γραφές στην απλή γλώσσα για τη διάδοση της Καλής Αγγελίας. Όταν έρχεται όμως στο θέμα της μαθήτευσης και διδασκαλίας χρησιμοποιεί την μετάφραση Βάμβα με συνεχείς και εκτενείς αναφορές στο αρχικό Κείμενο και την αρχαία μετάφραση των εβδομήκοντα (Ο') καθώς ο Βάμβας στην Π. Διαθήκη αποδίδει άλλη μετάφραση από την Εβραϊκή (Μασσωρητικό).

Ως κληρονόμοι της γλώσσας των Γραφών δεν μπορούμε να βασισθούμε στην ελευθέρα απόδοση/μετάφραση οποιουδήποτε και η Εκκλησία ως "στερέωμα της αληθείας" πρέπει να αντλεί την αυθεντία της από μια μετάφραση η οποία μας φέρνει μέσα στα όρια ασφαλείας του πρωτοτύπου Ελληνικού κειμένου.

"Το Ευαγγέλιο γράφθηκε στην Ελληνική γλώσσα: Αν μπορείς διαβαζέ το στην αρχαία όπως γράφθηκε. Αν όμως σε δυσκολεύει πάρε την μετάφραση του Νεοφύτου Βάμβα, καθηγητή της Θεολογικής Σχολής Αθηνών, που είναι στην καθαρεύουσα. Αν πάλι θέλεις στη δημοτική, πάρε την μετάφραση των τεσσάρων καθηγητών του Πανεπιστημίου, που πουλά η Βιβλική Εταιρεία...Οποιος θέλει Κ. Διαθήκη, να μας γράψει να του στείλουμε δωρεάν." Χριστός, Μάρτιος 1986, σ.4

ΝΕΑ ΤΑ ΠΑΝΤΑ...

Με τον ερχομό της νέας Χιλιετηρίδας ένας νέος αέρας πνέει στην ΕΑΕΠ, καθώς η παλαιά γενεά παραδίνει το βάρος της υπηρεσίας στους νεότερους, νέες εκκλησίες ιδρύονται, νέα ιδιόκτητα κτίρια κτίζονται παντού, νέες αίθουσες ενοικιάζονται και αντικαθιστούν τις παλιές και κυρίως **ένα νέο ταπεινό πνεύμα μαθητείας, σεβασμού και επιστροφής στην μαρτυρία και τη νοοτροπία της αρχαίας Εκκλησίας** επικρατεί όλο και πιο πολύ. Όπως προφητικά έγραφε η εφημερίδα 'Χριστιανισμός', τον Δεκ., του 2002, σ. 1, "...Η Ελευθέρα Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής πρέπει να αναβαθμιστεί..."

Νέα γενιά...

Τον Νοέμβριο του 2002 μετά από σχεδόν 50 χρόνια, αδ. Λεωνίδα Φέγγος, ποιμένας της κεντρικής εκκλησίας, ήδη 75 ετών, παραδίδει το βάρος της υπηρεσίας στη νέα γενιά. Με την ομόφωνη απόφαση του πρεσβυτερίου και τη συναίνεση του λαού της τοπικής εκκλησίας νέος υπεύθυνος χειροτονήθηκε ο γιατρός αδ. Σπύρος Φέγγος.

Όπως σεμνά δήλωσε στη χειροτονία του, αναλάμβανε την θέση απλά ως 'επίσκοπος' (ο πρώτος στην τάξη πρεσβύτερος) της εκκλησίας, διότι την ποιμαντορική διακονία την δίνει μόνο ο Κύριος. Και πραγματικά σε λίγο διάστημα με τη σεμνότητα και την αγάπη του προς τα πρόβατα δειχθηκε η ποιμαντορική διακονία του και αναπαύθηκαν οι καρδιές των αδελφών σε όλη την εκκλησία.

Λίγο μετά ο 70ετής ποιμένας της ΕΑΕΠ Ν. Ιωνίας, Γ. Φέγγος επίσης παραιτήθηκε και ανέλαβε ο αδ. Π. Κοροβέσης, πρεσβύτερος έως τότε της εκκλησίας των Αθηνών.

Ακολούθησε ο αδ. Δ. Περίλης απο το Κ. Χαλάνδρι τον οποίο διαδέχθηκε ο αδ. Π. Λυμπερόπουλος.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

15 Αυγούστου 1990 Τμή 3ος 20 ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ Αρ. Φύλλου 64

•ΠΟΡΕΥΟΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΕΥΣΑΤΕ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΒΑΠΤΙΖΟΝΤΕΣ ΑΥΤΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΑΥΤΟΥΣ ΝΑ ΦΥΛΑΤΤΩΣΙ ΠΑΝΤΑ ΟΣΑ ΠΑΡΗΓΕΙΛΑ ΕΙΣ ΕΣΑΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΥ ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΜΕΘ' ΥΜΩΝ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ, ΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ (Ματθαίος κη 19).
•Δοξολογούμεν σε Θεέ, δοξολογούμεν διότι πλησίον ημών είναι το όνομα σου, κηρυττανται τα θαύματά σου (Ψαλμ. ας 1).

ΝΑ ΓΥΡΙΣΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΣΤΗ ΔΙΔΑΧΗ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΚΑΙ ΣΤΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ Αρ. ΦΥΛΛΟΥ: 2 ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1996

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Πρέπει να επιστρέψουμε
στην πρώτη Αποστολική Εκκλησία

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

1 Ιουλίου 1991 Τμή 3ος 20 ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ Αρ. Φύλλου 85

•ΠΟΡΕΥΟΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΕΥΣΑΤΕ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΒΑΠΤΙΖΟΝΤΕΣ ΑΥΤΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΑΥΤΟΥΣ ΝΑ ΦΥΛΑΤΤΩΣΙ ΠΑΝΤΑ ΟΣΑ ΠΑΡΗΓΕΙΛΑ ΕΙΣ ΕΣΑΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΥ ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΜΕΘ' ΥΜΩΝ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ, ΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ (Ματθαίος κη 19).
•Δοξολογούμεν σε Θεέ, δοξολογούμεν διότι πλησίον ημών είναι το όνομα σου, κηρυττανται τα θαύματά σου (Ψαλμ. ας 1).

ΝΑ ΓΥΡΙΣΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Πολλοί αγαπητοί Χριστιανοί και μάλιστα ζηλωτές συχνά μας θέτουν το ερώτημα: Καλά τα όσα γράφετε και άγια, αλλά γιατί όλο για την Αγία Γραφή μιλάτε και τονίζετε, γιατί δε λέτε και τους Πατέρες της Εκκλησίας;

Κατ' αρχήν θα πρέπει να δούμε ποιοί είναι οι Πατέρες της Εκκλησίας και κατόπιν τι σχέση έχουν με την Αγία Γραφή.

Καστεί από διαφόρους Συνόδους της Αρχαίας Εκκλησίας.

3. Σε πολλές περιπτώσεις μεταξύ τους αντιφάσκουν και

Εκκλησιαστική Ιστορία.

5. Οι αρχαιότεροι έχουν πιο πολύ κύρος από τους μετέπειτα κ.λ.π.

Β) Η σχέση των Πατέρων της Εκκλησίας με την Αγ. Γραφή.

ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΜΙΑΣΑΝ ΕΚ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ

μοναδικότητα της Αγ. Γραφής.

«Δεν μπορούμε να σωθούμε χωρίς τη μελέτη των Γραφών» φωνάζει ο Ι. Χρυσόστομος. «Αυτάρκειες είναι οι θεόπνευστες Αγ. Γραφές για να βρούμε την αλήθεια» διδάσκει ο Μ. Αθανάσιος.

«Είναι αιρετικοί όσοι καταφεύγουν στις παραδόσεις για να συμπληρώσουν ή διορθώσουν τη διδασκαλία των Γραφών» Ειρηναίος. «Όπου υπάρχει αντίφαση μεταξύ Αγ. Γραφής και παραδόσεως η τελευταία πρέπει να θεωρείται ψευδής παράδοση». «Κ

φανές, τιμούμε και σεβόμαστε τους πατέρες της Εκκλησίας και ειδικά εκείνους που ήταν πιο κοντά στους Αποστόλους και έζησαν κατά Θεό βίω ΑΛΛΑ ο λόγος του Θεού είναι ο κανόνας πίστεως και τα λόγια του Κυρίου θα μας κρίνουν

Νέες εκκλησίες...

Συνεχώς ιδρύονται παντού καινούργιες συναθροίσεις. Το 2000 εγκαινιάζεται η ΕΑΕΠ στο **Παγκράτι** υπό τον γι-ατρό Χ. Καραγιάννη. Την ίδια χρονιά το **Γαλάτσι** αποκτά τη δική του ΕΑΕΠ υπό τον αδ. Π. Δουγέκο. Το 2001 στη **Ζάκυνθο** και στην διπλανή **Κεφαλονιά**, στον **Αγιο Αθανάσιο** και στην **Προσωτσάνη Δράμας** και την **Θάσο** οργανώνονται κατ' οίκον συνάθροισεις, ενώ το 2002 ιδρύεται η ΕΑΕΠ στην **Τρίπολη** υπο τον Θ. Μητσέα. Την ίδια χρονιά υπο τον αδ. Γ. Κυριαννάκη, πρώην δ/ντή του Υπ. Εμπορίου ιδρύεται η ΕΑΕΠ-**Αγ. Παρασκευής**. Το 2003 στο **Π.Φάληρο**, ιδρύεται η τοπική ΕΑΕΠ υπο τον αδ. Ν.Σκάρδη τον οποίο διαδέχθηκε ο Κ. Δρακιώτης. Ακολουθούν ΕΑΕΠ επίσης στη **Καστοριά**, **Σαντορίνη**, **Ορωπό** και **Κορωπί**. Το 2004 έγιναν εγκαινία νέων εκκλησιών στην **Μονεμβάσια**, και **Λειβαδιά** και το 2005 στη **Μεγαλόπολη Αρκαδίας**, στην **Στρογγυλή Κερκύρας** και στην **Ηγουμενίτσα**. (σ. 55) Μόλις πρόσφατα το 2006 εγκαινιάσθηκε η ΕΑΕΠ στο **Κερατσίνι**, υπο τον επίσκοπο αδ. Χ. Τορομανίδη.

Παράλληλα ιδρύονται πλήθος εθνικών εκκλησιών (Αλβανοί, Αραβες, Αρμένιοι, Βούλγαροι, Νιγηριανοί, κ.α.).

ΕΑΕΠ - Παγκράτι

ΕΑΕΠ - Π. Φάληρο

ΕΑΕΠ - Μονεμβάσια, τράπεζα αγάπης

ΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Πρόσκληση

ΕΑΕΠ - Αγ. Παρασκευή

ΕΑΕΠ - Ζάκυνθος

ΕΑΕΠ - Γαλάτσι

ΕΑΕΠ - Κεφαλλονιά

ΕΑΕΠ - Κερατσίνι

ΕΑΕΠ - Λειβαδεία

Νέα ιδιόκτητα κτίρια...

Το δύσκολο δρόμο της απόκτησης ιδιωτικών κτιρίων -μέχρι τότε είχαν μόνο η **Αθήνα** κι η **Νίκαια**- με σκοπό να λυτρωθούν απο το βραχνά των ανερχόμενων ενοικίων άνοιξε με το παραδειγμά της η ΕΑΕΠ της **Κηφισιάς** υπό την σοφή καθοδήγηση του ποιμένα της Γ. Κοροβέση. Από την Διός & Φιλοσόφων (1990-2000) θαυματουργικά απέκτησαν το νέο υπέροχο ιδιόκτητο κτίριο της οδού Δρυμώνος 7 στη Νέα Κηφισιά. Είναι μια εκκλησία πρότυπο, με όλες τις σύγχρονες ανέσεις, (αίθουσα για αγάπες με πλήρως εξοπλισμένη κουζίνα, κλειστό κύκλωμα, κ.α.) στην οποία γίνονται κατά παράδοση οι γάμοι των ΕΑΕΠ της Αττικής.

Ακολούθησε στη **Νέα Πέραμο** το έξοχο ιδιόκτητο κτίριο της τοπικής εκκλησίας, που δώρισε στην ΕΑΕΠ ο αδ. Σεϊτίδης (+2005). Στα εγκαίνια παραβρέθηκε και ο δήμαρχος. Ωραίες ιδιόκτητες αίθουσες έχουν επίσης οι **Φίλιπποι**, η **Χρυσούπολη** και το **Οφρύνιο** Καβάλας. Επίσης στο **Στρατώνι** με την προσφορά του πρώην ποιμένα Γ. Τσανακά και στο **Νεοχώρι** Χαλκιδικής με την συνδρομή του αδ. Σάββα Καμπρογιάννη σε οικόπεδο που χάρισε η αδ. Ρούλα Σιώνη κτίσθηκαν δύο νοικοκυρεμένες ιδιόκτητες ΕΑΕΠ.

Η ΕΑΕΠ στα **Κ. Πετραλώνων** (φώτο σ.11) απέκτησε επίσης ιδιόκτητο κτίριο και πιο πρόσφατα η ΕΑΕΠ στο **Μενίδι** υπο τον αδ. Χ. Κατσιγιάννη στη πλατεία Αγ.Τριάδος που όταν τελειώσει θα αποτελεί κόσμημα για ολόκληρη την περιοχή.

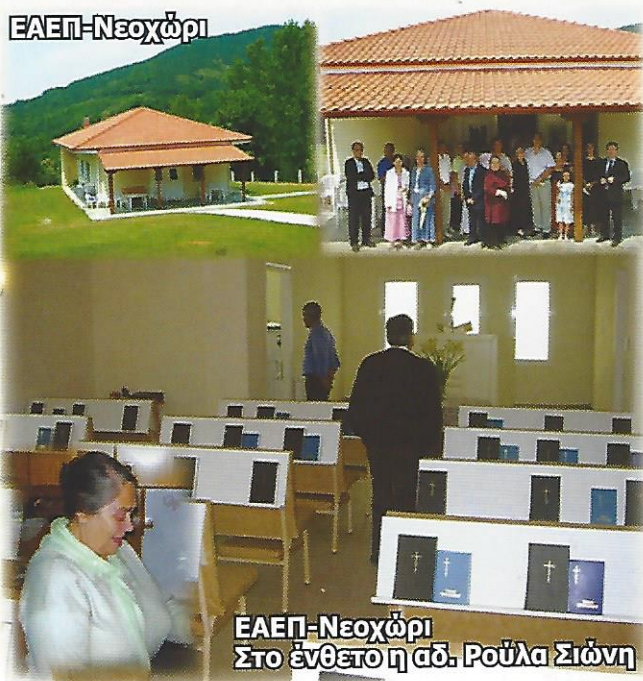

ΕΑΕΠ - Νέα Πέραμος

ΕΑΕΠ - Φιλίππων (Κρήνιδες)

ΕΑΕΠ-Νεοχώρι

ΕΑΕΠ-Νεοχώρι
Στο ένθετο η αδ. Ρούλα Σιώνη

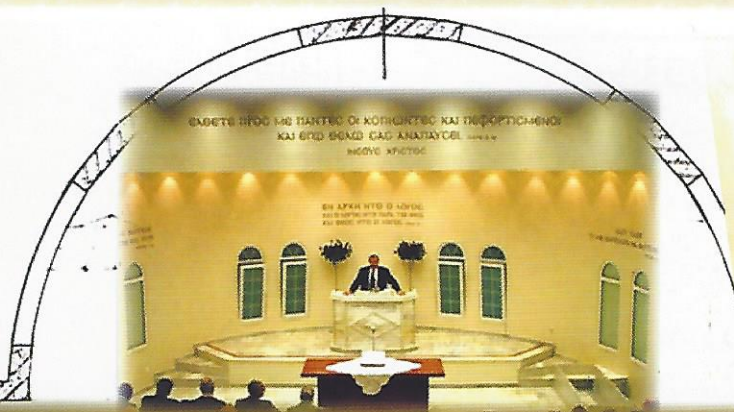
ΕΑΕΠ - Μενιδίου

ΕΒΑΝΓΕΛΙΑ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΚΗΦΙΣΙΑΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Δρυμόνος 7, Νέα Κηφισιά
ΤΗΛ / FAX: 62 53 095

Νέες αίθουσες...

Καθώς μεγαλώνουν οι τοπικές εκκλησίες και παράλληλα οι ανάγκες για σύγχρονες αίθουσες αυξάνουν παντού σαν μανιτάρια φυτρώνουν πανέμορφες αίθουσες της ΕΑΕΠ.

Στην **Καλλιθέα** υπό τον επίσκοπο της Α. Περιάλη, αρχές του 2001 έγιναν τα εγκαίνια της νέας αίθουσας, ακολούθησε ο **Πειραιάς** υπο την διαποίμανση του αδ. Κ. Κονδύλη, όπου στον κάτω όροφο υπάρχει ισομεγέθης αίθουσα για τις αγάπες και άλλες εκδηλώσεις.

Η **Κέρκυρα** (Κοίτα: σ. 55) έκανε το μεγάλο βήμα και στη **Θεσσαλονίκη** το 2002 έγιναν τα εγκαίνια νέας αίθουσας στην οδό Αφροδίτης 12, υπό το νέο επίσκοπο της Γ. Χλιοπάνο έκτασης σχεδόν 1000 τ. μ. Το 2003 στο **Ηράκλειο** και το 2005 στη **Πάτρα** υπό τον Χρ. Μεγαλιό έγιναν τα εγκαίνια της νέας όμορφης αίθουσας στην Εξω Αγιά. Τέλος το 2006 εγκαινιάσθηκε η νέα αίθουσα της ΕΑΕΠ στην όμορφη **Ναύπακτο**.

ΕΑΕΠ - Πειραιά

ΕΑΕΠ Θεσσαλονίκης

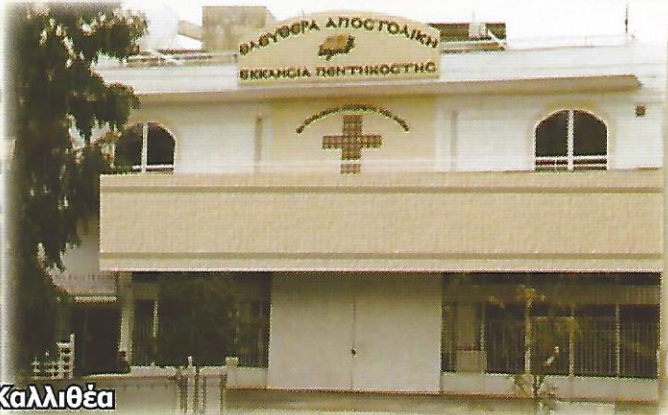

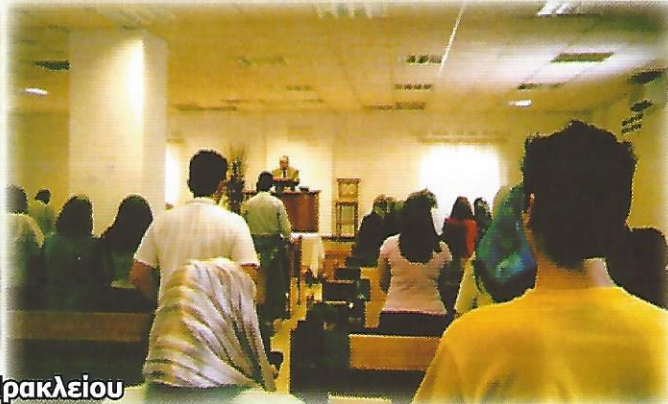
ΕΑΕΠ - Ναύπακτος

ΕΑΕΠ - Καλλιθέα

ΕΑΕΠ - Ηρακλείου

ΕΑΕΠ - Πάτρας

ΕΧΕΙ Η ΕΑΕΠ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΜΕΣΩ ΔΙΑΔΟΧΗΣ;

Η ΕΑΕΠ, δεν δέχεται μη χειροτονημένους εργάτες. Οι υπεύθυνοι επίσκοποι, οι πρεσβύτεροι και οι διάκονοι χειροτονούνται με την παρουσία όσο το δυνατόν περισσότερων επισκόπων και πρεσβυτέρων. Οι επίσκοποι της ΕΑΕΠ είναι έγγαμοι και με παιδιά σύμφωνα με τη εντολή των αποστόλων: "Δεί ουν τον επίσκοπον ανεπίληπτον είναι μιας γυναικός άνδρα νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, μη παροΐνον, μη πλήκτην, μη αισχροκερδή, αλλά επιεική, άμαχον, αφιλάργυρον, του ιδίου οίκου καλώς προϊστάμενον, τέκνα έχοντα εν υποταγή μετά πάσης σεμνότητος, ει δε τις του ιδίου οίκου προστήναι ουκ οίδεν, πως εκκλησίας Θεού επιμελησεται;...-ΚΜΝ - Α' ΤΙΜ., 3[Γ]:2-5

Δει= σημαίνει πρέπει, είναι ανάγκη, επιβάλλεται (Λεξ. Αρχαίας Γλώσσης, Δ. Δημητράκου). Στην αποστολική αυτή διάταξη προσπάθησαν οι θεολόγοι της αποστασίας και πολλοί αθεολόγητοι Προτεστάντες να δώσουν ένα χαρακτήρα όχι υποχρεωτικό αλλά προαιρετικό! Δει, από το ρήμα δέω, θα πει: πρέπει, είναι επάναγκες, απαιτείται (Λεξ., Κ. Διαθήκης, Σ. Ευστρατιάδου, μητρ. Λεοντοπόλεως). Σε καμία Βιβλική αναφορά δεν έχει και δεν μπορεί να έχει το "δει" την έννοια του προαιρετικού! (ΜΑΡΚ., 13:10 - ΛΟΥΚ., 13:14 - Α' ΚΟΡ., 15:25 - Α' ΚΟΡ., 15:23 - ΜΑΤΘ., 17:10 - ΜΑΡ., 8:31).

Έτσι ο επίσκοπος "δει" να είναι έγγαμος, και αυτό μόνο μία φορά, "μιας γυναικός ανήρ", όχι δίγαμος. Μιας γυναικός ανήρ δεν έχει την έννοια ότι υπήρχε πολυγαμία και έπρεπε να έχει μία μόνη γυναικά, όπως πολλοί αφελείς και αδαείς θεώρησαν αλλά να μην είναι δίγαμος. Στην ίδια επιστολή ο Παύλος γράφει: "Χήρα καταλεγέσθω ... ενός ανδρός γυνή"(Α' ΤΙΜ., 5:9), όχι μια χήρα που δεν ήταν πολύγαμος, αλλά κάποια που είχε παντρευτεί μία μόνο φορά. "Πρέπει λοιπόν ο επίσκοπος....να είναι σύζυγος μιας μόνης γυναικός και να μην έχει έλθει εις δεύτερον γάμο." (μτφρ. Π. Τρεμπέλα). Ο Χριστός έχει μόνο μια νύφη κι ο επίσκοπος πρέπει να έχει μια μόνο γυναικά. Για το λόγο αυτό οι κανόνες της Εκκλησίας όρισαν ότι: "Ο δυσοί γάμοις συμπλακείς ...ου δύναται είναι επίσκοπος ή πρεσβύτερος ή διάκονος ... τους διγάμους παντελώς ο κανών απέκλεισεν..." (12ος Κανών του Μ. Βασιλείου)

Η διαδοχή: Αφού λοιπόν η ΕΑΕΠ δεν δέχεται παρά μόνο χειροτονημένους λειτουργούς (ΡΩΜ., 15:27, ΦΙΛΙΠ., 2:25, κ.α., -ΚΜΝ), δηλ. υπηρέτες, για να κηρύττουν, βαπτίζουν, τελούν την Θεία Κοινωνία, το ευχέλαιο, κ.α., η αποδοχή χειροτονημένων εργατών προϋποθέτει αποδοχή διαδοχής. Οι παλαιότεροι χειροτονούν τους νεώτερους. Η διαδοχή δεν αποτελεί απόλυτη εγγύηση φοράς της αληθείας. Ο Άρειος ήταν χειρο-

τονημένος πρεσβύτερος αλλά αυτό δεν σήμαινε ότι ήταν φορέας της αληθινής παράδοσης/μαρτυρίας της εκκλησίας. Πολλοί σήμερα αποστάτες καυχόνται ότι έχουν αποστολική διαδοχή αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι φορείς της αρχικής πίστης της Εκκλησίας. Εν τούτοις η διαδοχή δεν παύει να έχει την ιστορική της αξία και αυτοί που προκαλούν την ΕΑΕΠ ότι, "ο Λ. Φέγγος και οι λοιποί λειτουργοί της κοινότητας αυτής δεν έχουν την δυνατότητα να ισχυρισθούν ότι διαθέτουν την αποστολική αυθεντία, δεδομένου ότι η 'χειροτονία' που έλαβαν δεν έχει καμμία αποστολική προέλευση και εγκυρότητα και συνεπώς κινείται έξω από τα όρια της Εκκλησίας"(Μασσαράς, σ. 72), ως συνήθως πλανώνται πλάνην οικτράν. Η ΕΑΕΠ μέσω του προεδρεύοντος επισκόπου της Συνόδου της συνδέεται με την Αποστολική εκκλησία του Θεού της Ρουμανίας αφού ο αδ. Λεωνίδας Φέγγος χειροτονήθηκε από τον Α. Σ. Δεληγιάννη (Δεληγιαννίδη). Η ΑΕΤΘ της Ρουμανίας, έλαβε τη χειροτονία μέσω του Παύλου(Πάβελ) Budean, που είχε χειροτονηθεί μέσα στους κόλπους της "Εκκλησίας του Θεού"(Κλήβ., ΤΝ.). Η ΕΤΘ μέχρι το 1907 επωνομαζόταν "Αγιαστική εκκλησία" (Holiness Church), που δείχνει ότι ήλθε στην Έσχατη/ Όψιμη Βροχή από τις τάξεις των Μεθοδιστών Αγιαστών. Ο ηγέτης της Αμβρόσιος Τόμλινσον (1865-1943), είχε χειροτονηθεί από τον Αγιαστή J. B. Mitchell. Όπως έχει ήδη ειπωθεί το Αγιαστικό κίνημα που ξεκίνησε ο Ι. Γουέσλερ "δεν ήταν μια εκκλησιαστική ομολογία, αλλά μια ευσεβιστική κίνηση εντός του Αγγλικανισμού...". Το 1874 ο Ι. Γουέσλερ χειροτόνησε τον Th. Coke (1747-1814), γεν. επόπτη των Μεθοδιστών στις ΗΠΑ, ζητώντας να μην αποκοπουν από την μητέρα εκκλησία περιπίπτοντας στην "αμαρτία του σχίσματος" όπως χαρακτηρίστικά έγραψε. Ο Ι. Γουέσλερ παρά τον τεράστιο διωγμό από τους κρατικοδίαιτους μητροπολίτες πέθανε μέσα στους κόλπους της Αγγλικανικής εκκλησίας. Όπως χαρακτηρίστικά δήλωσε: "Απο παιδί έμαθα να αγαπώ και να σέβομαι τις Γραφές, τα 'λόγια του Θεού' και μετά απο αυτές να εκτιμώ τους αρχαίους Πατέρες, τους συγγραφείς των τριών πρώτων αιώνων. Μετα την αρχαία Εκκλησία, σέβομαι τη δική μας, την εκκλησία της Αγγλίας, σαν την πλέον Βιβλική εθνική εκκλησία του κόσμου..."(J. Wesleys, Works, XIII:272), έτσι "η καθολική κληρονομιά του Γουέσλερ δεν είναι μόνο αρχαία πατερική αλλά κι Ανατολική" (The Story of Methodism, σ. 43). Η ΕΑΕΠ έλκει λοιπόν την ιστορική διαδοχή της απο την πρώτη Εκκλησία μέσω των χειροτονιών της Αγγλικανικής εκκλησίας. Οι Βρετανοί επίσκοποι που ήταν παρόντες στη σύνοδο της Αρλης (Αρελάτης) στη Νότιο Γαλλία το 314 μ.Χ., είχαν ήδη κανονική χειροτονία μέσα στους κόλπους της "...μιας, αγίας, καθολικής και αποστολικής εκκλησίας."

Ε.Α.Ε.Π. - Διεθνές έργο:

WELCOME TO CHRISTIANITY IN GREECE
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Everyone is invited!
The COMMISSION OF THE
UNITED METHODIST CHURCHES
OF GREECE, ROMANIA, BULGARIA
AND ALBANIA, together with
other churches, are pleased to
welcome you to the
Gospel of Jesus Christ.

The first full-time Christian newspaper is
distributed to subscribers of over 80 countries of
the world.

The English edition
of the Greek edition of the Bible is
distributed to subscribers of over 80 countries of
the world.

THE APOSTOLIC CHURCH OF PENTECOST
OF GREECE

THE HISTORY AND OTHER INFORMATION OF FREE
APOSTOLIC CHURCH OF PENTECOST in Greece
and the world.

MONTHLY CHRISTIAN MAGAZINE FOR
CHILDREN - The Greek edition - is to be released
soon.

FROM THE TREASURES OF
THE GREEK TEXT

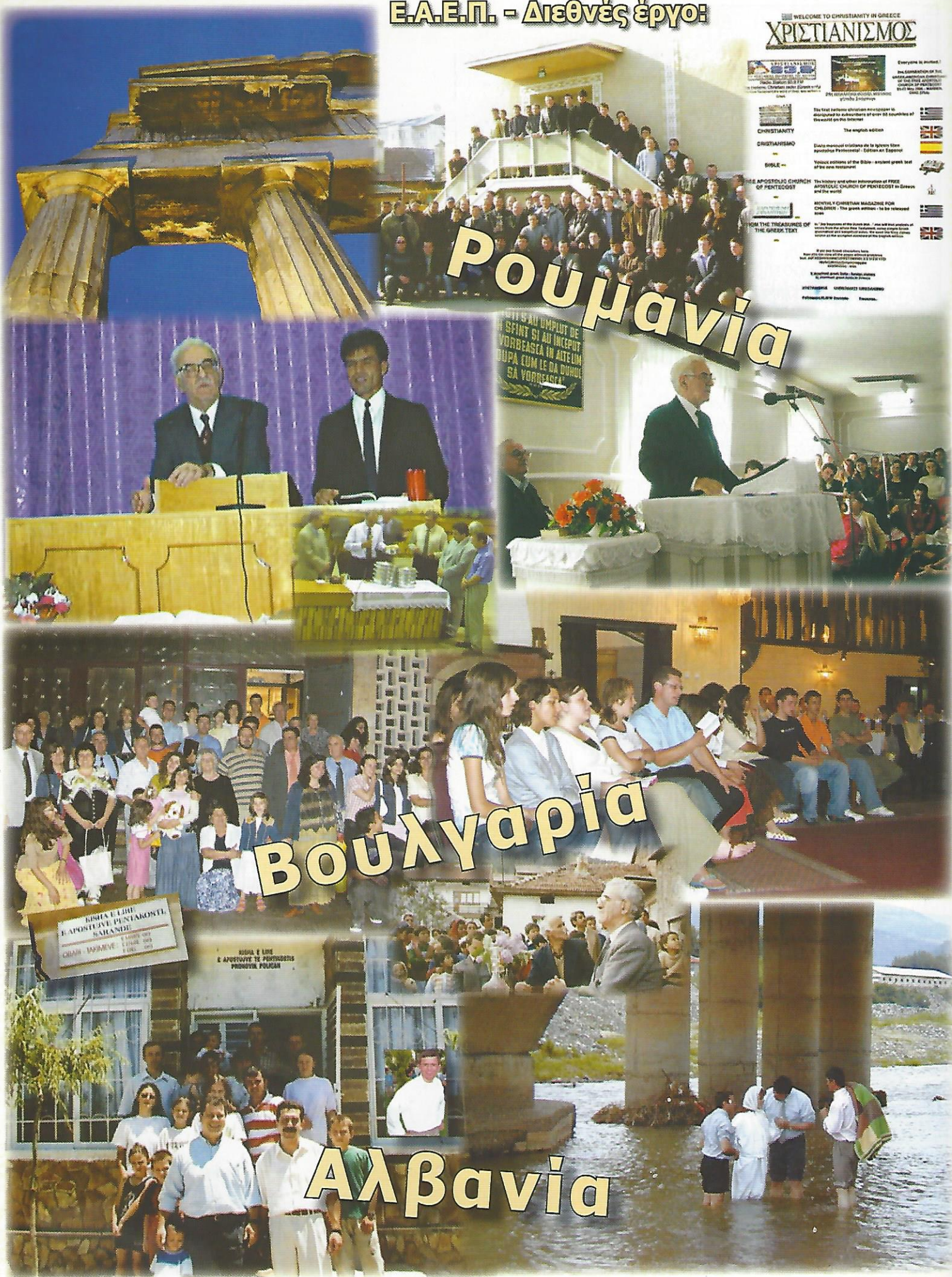
With our kind wishes, we
hope that you will be able to
share the Gospel of Jesus Christ
with others in your country.
We are sure that you will
be able to do so.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ρουμανία

Βουλγαρία

Αλβανία

Κεντρική Ευρώπη

Ο Κύριος έρχεται!

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ
INVITATION

14, 15 & 16/4/95
WARREN OHIO

Α' ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΕΛΛΗΝΟ - ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
CONVENTION
OF THE GREEK - AMERICAN CHRISTIANS

Η.Π.Α.

ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
OF THE FREE APOSTOLIC CHURCH OF PENTECOST

ΠΩΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΝΤΑΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ;

Από το ιστορικό αυτό Αφιέρωμα είναι φανερό ότι η ΕΑΕΠ κάνει ένα μεγάλο και σοβαρό έργο για να βοηθήσει τους ανθρώπους να γνωρίσουν και να πλησιάσουν τον Θεό. Για το λόγο αυτό αγοράζει αίθουσες, πληρώνει ενοίκια και έξοδα διατήρησης τους, μοιράζει δωρεάν Καινές Διαθήκες, συντηρεί το εκτενέστατο ραδιοδίκτυο 'Χριστιανισμός', εκδίδει την ευαγγελιστική εφημερίδα 'Χριστιανισμός', νοικιάζει στάδια, κ.α. Όλα αυτά χρηματοδοτούνται από τις αυτοπροαίρετες εισφορές των μελών και φίλων της, δεν υπάρχουν δέκατα διότι "...τώρα ... απηλλάχθημεν από του νόμου, αποθανόντος εκείνου, υπό του οποίου εκρατούμεθα, διά να δουλεύωμεν κατά το νέον πνεύμα και ουχί κατά το παλαιόν γράμμα..." (ΡΩΜ., 7[Ζ]:6)

Τα δέκατα όπως και η περιτομή προϋπήρχαν του Νόμου, αλλά εφ' όσον περιήλθαν σε αυτόν καταργήθηκαν μαζί του. Η ΕΑΕΠ ακολουθεί το παράδειγμα της Αποστολικής και Μεταποστολικής Εκκλησίας και σε αυτό το θέμα: "Γνωστοποιούμεν δε εις εσάς, αδελφοί, την χάριν του Θεού την δεδομένην εις τας εκκλησίας της Μακεδονίας, ότι η περισσειά της χαράς αυτών, ενώ εδοκίμαζον μεγάλην θλίψιν και η βαθεία πτωχεία αυτών ανέδειξαν εκ περισσοῦ τον πλούτον της ελευθερότητος αυτών· διότι υπήρξαν κατά δύναμιν, μαρτυρώ τούτο, και υπέρ δύναμιν αυτοπροαίρετοι, παρακαλούντες ημάς μετά πολλής παρακλήσεως να δεχθώμεν την χάριν και την κοινωνίαν της διακονίας της εις τους αγίους..." (Β' ΚΟΡ., 8[Η]:1)

Τι εφαρμόζε η πρώτη Εκκλησία;

"Οι Ιουδαίοι πραγματικά αφιέρωναν τα δέκατα...σε Εκείνον, αλλά όσοι έχουν απελευθερωθεί ξεχωρίζουν όλα τα υπάρχοντα τους για τους σκοπούς του Κυρίου...όπως ενήργησε εκείνη η φτωχή χήρα που έριξε ολόκληρο το βίός της στο θησαυροφυλάκιο του Θεου..." (Ειρηναίος Λυών, Κατά Αιρέσεων, περ. 180 μ.Χ.) "Αν και έχουμε ένα κουτί για συνεισφορές, τα χρήματα που μπαίνουν εκεί δεν έχουν σκοπό να εξαγοράσουν τη σωτηρία, σαν να πιστεύουμε σε μια θρησκεία που μπορεί να εξαγορασθεί. Στην ορισμένη μέρα του μήνα, ο καθένας προσφέρει αν θέλει μια μικρή δωρεά, αλλά μόνο αν ευχαριστείται να το κάνει και μόνο αν έχει τη δυνατότητα, γιατί κανείς δεν εξαναγκάζεται. Όλες οι προσφορές είναι προαιρετικές..." (Τερτυλλιανός, Απολογητικός, περ. 195 μ.Χ.)

Η ΕΑΕΠ, δεν έχει μισθωτούς επαγγελματίες επισκόπους. "Ο δε μισθωτός φεύγει ότι μισθωτός εστίν και ου μέλει αυτώ περί των προβάτων." (ΙΩΑΝ., 10[Ι']:13). Ετσι ακολουθεί τον Αποστολικό κανόνα σύμφωνα με τον οποίο όλοι οι απόστολοι εργαζόντουσαν εφόσον δεν ήταν περιοδεύοντες, όπως ο Ιάκωβος απόστολος-επίσκοπος της Ιερουσαλήμ. "ο Θεός ημάς τους αποστόλους έσχατους απέδειξεν...άχρι της άρτι ώρας και πεινώμεν και διψώμεν και γυμνιτεύομεν και... **κοπιώμεν εργαζόμενοι ταις ιδίαις χερσίν**" (Α' ΚΟΡ., 4[Δ']:9-12) (ο Θεός απέδειξε εμάς τους αποστόλους τελευταίους...μέχρι τούτη την ώρα και πεινάμε και διψάμε και είμαστε χωρίς τα απαραίτητα ενδύματα και...κοπιάζουμε εργαζόμενοι με τα ίδια μας τα χέρια...-μτφρ. Φίλου). (#74) Εξάιρεση αποτελούν μόνο οι περιοδεύοντες (Α' ΚΟΡ., 9[Θ]:9) που έχουν ανάγκη οικονομικής στήριξης, αν και ο απόστολος Παύλος ούτε αυτό δεχόταν. "Τις λοιπόν είναι ο μισθός μου; το να κάμω αδάπανον το ευαγγέλιον του Χριστού διά της κηρύξεώς μου, ώστε να μη κάμνω κατάχρησιν της εξουσίας μου εν τω ευαγγελίω." (Α' ΚΟΡ., 9[Θ]:18)

Η κεντρική ΕΑΕΠ για δεκαετίες στήριξε οικονομικά και σήκωσε το βάρος της ανάπτυξης της ΕΑΕΠ σε όλη την Ελλάδα.

Χειροτονία εργατών

Βιβλιοπωλείο Κεντρικής Εκκλησίας

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η ΕΑΕΠ είναι μια οικογένεια 150 εκκλησιών και 250 θυσιαστηριών (#75) όπου συγκεντρώνονται χιλιάδες άνθρωποι όλων των τάξεων και των κοινωνικών στρωμάτων για να μαθητεύσουν τα "λόγια του Θεού" (ΡΩΜ., 3[Γ]:2) και να πλησιάσουν περισσότερο τον Ιησού Χριστό. Η ΕΑΕΠ μετέδωσε σε πολλούς ανθρώπους την πεποίθηση ότι ο Θεός ασχολείται με τον κόσμο, επισκέπτεται την εκκλησία Του και δίνει και σήμερα χαρίσματα και διακονίες.

Ομως η ΕΑΕΠ ξεκίνησε μια γιγαντιαία προσπάθεια επιστροφής στην Διδασκαλία, την Πρακτική και τη Νοοτροπία της πρώτης εκκλησίας, η οποία παρεξηγήθηκε και καταπολεμήθηκε από άλλους πιστούς της Οψιμης Βροχής και από τους θιασώτες της Μεσαιωνικής εκκλησίας που θεωρούσαν τη μαρτυρία της πρώτης εκκλησίας σαν προνομίο τους... Έτσι, η ΕΑΕΠ οριοθετήθηκε έναντι των αποστατών από την πίστη της πρώτης Εκκλησίας και των προτεστα-

Οι συμπαθούντες μέσω του δικτύου των ραδιοφωνικών σταθμών της ανέρχονται σε δεκάδες χιλιάδες και είναι μέλη όλων των δογμάτων και κυρίως ευσεβείς Ορθόδοξοι που κατανοούν τη φτώχεια της πνευματικής τους ζωής.

Η ΕΑΕΠ ανήκει στο κίνημα της Όψιμης / Έσχατης Βροχής το οποίο από την ίδρυση του στις αρχές του περασμένου αιώνα (1901) μέχρι σήμερα (2006) έχει καταγράψει σχεδόν 550.000.000 άτομα από όλα τα δόγματα και τις αποχρώσεις τα οποία ομολόγησαν ότι έλαβαν το Βάπτισμα στο Άγιο Πνεύμα.

ντιζόντων Πεντηκοστιανών που έχουν εισάγει μια πενιχρά δική τους νεωτερίστικη παράδοση και όλο και περισσότερο συμπεριφέρονται ως μια ακόμη ευαγγελική παραφυάδα με έντονα ενθουσιαστικά και κοσμικά στοιχεία.

Λόγω των ανωτέρω πολλοί δημιούργησαν την ψευδοεντύπωση ότι δήθεν η ΕΑΕΠ "...αυτοανακηρύσσεται ως η μόνη αληθινή εκκλησία..." (Μασσάρας, σ. 62) (#76) Όμως ήδη από το Μάιο του 1987, ο 'Χριστιανισμός' υπό το άρθρο "Ποια Εκκλησία Σώζει;", απαντούσε: "Καμμία δεν μπορεί να σώσει. Μόνο ο Χριστός σώζει."

Η Ελευθέρα Αποστολική Εκκλησία κάνει μια γιγαντιαία προσπάθεια σε μια δύσκολη εποχή.

Αφ' ενός τονίζει ότι καμιά διδασκαλία, πρακτική ή πνευματικότητα δεν είναι έγκυρη αν δεν στηρίζεται στις Γραφές και στη μαρτυρία της πρώτης Εκκλησίας και αφετέρου ότι η αληθινή Εκκλησία βρίσκεται σε μόνιμη και ανοικτή σύγκρουση με το κοσμικό σύστημα, το οποίο ζητά να νοθεύσει τη ζωή της.

Στον αγώνα της αυτό η ΕΑΕΠ δεν μάχεται άτομα ή εκκλησίες, απλά ζητά να αντικατασταθούν τυπολατρίες, νεκρά δόγματα και φανατισμοί, με ένα ζωντανό Χριστιανισμό. Η ΕΑΕΠ αγωνίζεται λοιπόν για την επιστροφή στη "πίστη που παραδόθηκε στους αγίους μια φορά για πάντα..." (ΙΟΥΔ., 3)

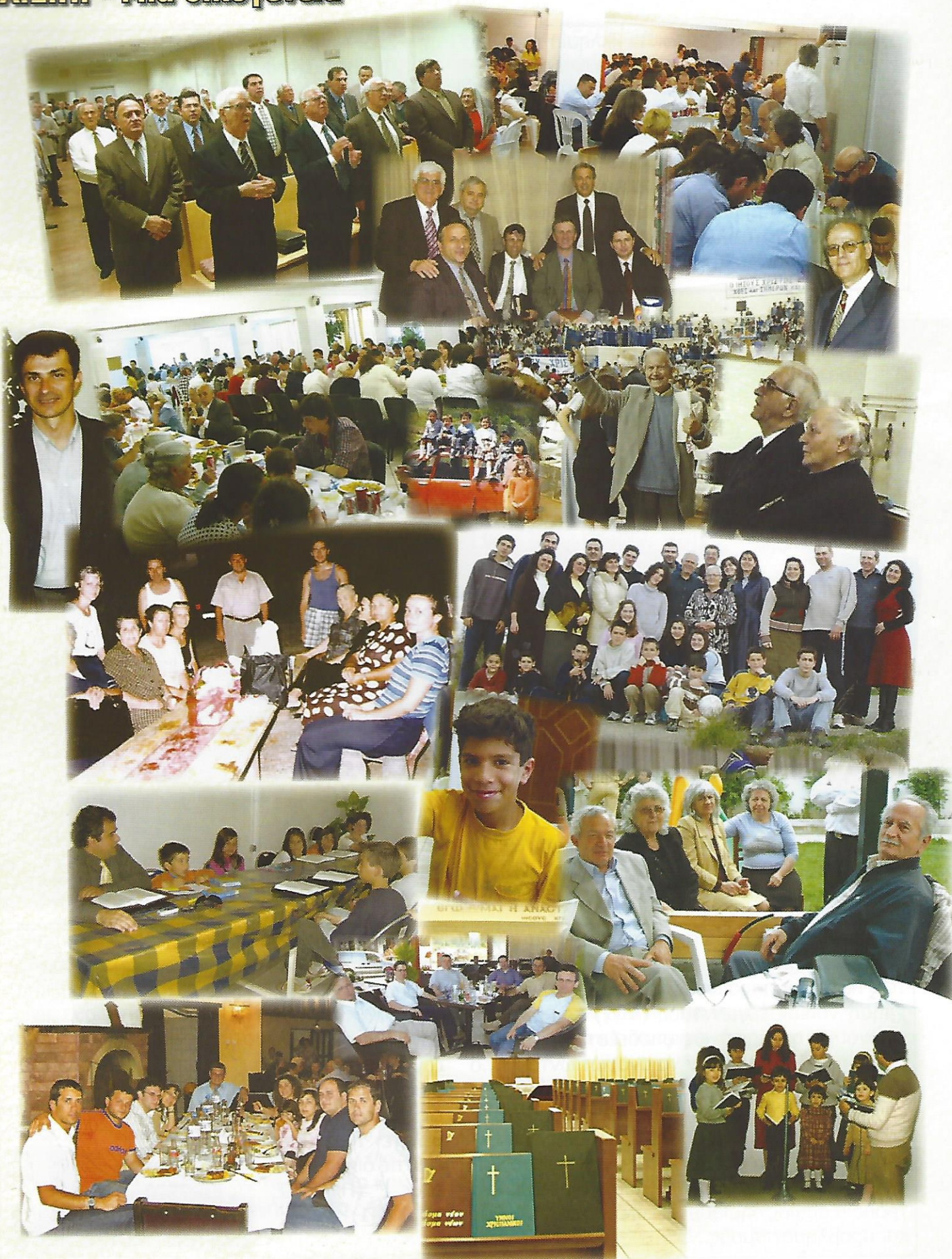

Πανικόβλητοι οι 'αιρεσιολόγοι' που είχαν μάθει να χρησιμοποιούν επιλεκτικά φράσεις των πατέρων αποσιωπώντας άλλες, να κάνουν χρήση νόθων έργων τους (#77) και να περιφρονούν τη Γραφή ως υποδεέστερη της παράδοσης (#78) αρχισαν να αναρωτιώνται: "...ο ηγέτης της ΕΑΕΠ, Λ. Φέγγος, όμως παραδόξως κάνει λόγο για αποστολικούς και μεταποστολικούς πατέρες και αγίους της Εκκλησίας, για Εκκλησιαστική Ιστορία και για συγγράμματα Εκκλησιαστικών συγγραφέων, πλήν όμως με ένα τρόπο ο οποίος δημιουργεί εύλογες επιφυλάξεις και προβληματισμούς..."

"Ιδετε, οι καταφρονηταί, και θαυμάσατε και αφανίσθητε, διότι έργον εγώ εργάζομαι εν ταις ημέραις υμών, έργον, εις το οποίον δεν θέλετε πιστεύσει, εάν τις διηγηθή εις εσάς..." (ΠΡΑΞΕΙΣ, 13[ΙΓ]:41)

Ε.Α.Ε.Π. - Μία οικογένεια

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

(#1) ΠΡΑΞ., 11[ΙΑ]:26 (#2) Codex Theodosianus, 16:10,12
 (#3) Ο επίτροπος του ανηλίκου ορφανού αυτοκράτορα Αρκαδίου, Ευτρώπιος, συγκαλεί συνόδους επί συνόδους κι αργότερα η αυτοκράτειρα Ευδοκία (403, 404, 406), όπου ευπειθείς ὁρθόδοξοι μητροπολίτες εξορίζουν κι αναθεματίζουν τον Χρυσόστομο διαγράφοντας το όνομα του από τα δίπτυχα της εκκλησίας! Ο Ρώμης Ιννοκέντιος Α' δεν δέχθηκε τα πεπραγμένα και έκοψε κάθε σχέση με την ανατολική εκκλησία. (#4) ΜΑΤΘ., 16[ΣΤ]:18 (#5) Βιβλίο Αποκαλύψεων, 13η Αποκάλ., κεφ. 27
 (#6) Σποραδικές μαρτυρίες υπάρχουν από τον Ποιμένα του Ερμά τον 2ο αι., έως τον αββά Ιωαχείμ τον 12ο αι., και μετά πολλαπλασιάζονται συνεχώς. (#7) K. Hutten, Enthusiasten, Evangelische Buchgemeinde, Studgard-1966
 (#8) Στάρετς, δηλ. δάσκαλος. Ο όρος "άγιος" που αποδίδεται σε όλους τους πιστούς (ΦΙΛΙΠ., 4:22) επειδή αυτός είναι ο σκοπός της κλησεώς τους (Α' ΠΕΤΡ., 1:15) εδώ έχει την έννοια του εκλεκτού του Θεού (ΨΑΛΜ., 16:3), δηλ. αυτού που ευαρέστησε τον Θεό. (Β' ΠΕΤΡ., 1:21) (#9) V. Synan, In the Latter Days, Servant Publ., MI.-USA, 1984
 (#10) «Ακούσαντες δε οι -ευρισκόμενοι- στα Ιεροσόλυμα απόστολοι, ότι δέχθηκε η Σαμάρεια τον λόγο του Θεού, απέστειλαν προς αυτούς τον Πέτρο και τον Ιωάννη, οι οποίοι αφού κατέβηκαν προσευχήθηκαν γι' αυτούς για να λάβουν Άγιο Πνεύμα, διότι δεν είχε επιπέσει σε κανένα εξ αυτών, ήταν δε μόνο βαπτισμένοι στο Όνομα του Κυρίου Ιησού.» (ΔΤΜ)
 (#11) Κοίτα: Life of Ch. F. Parham, AFM-Baxter Springs, KS., 1935, επίσης, Life of Ozman la Berge, Chicago, ILL., 1921
 (#12) Μέχρι το 1906 το ΚΑΠ είχε 25.000 οπαδούς κυρίως στις κεντρικές και νότιες ΗΠΑ. Περίπου 1500 από αυτούς είχαν λάβει το Βάπτισμα στο Αγ.Πνεύμα. (#13) Β' ΚΟΡ., 3[Γ]:1
 (#14) Φ. Μπάρτλεμαν (1871-1936), συγγραφέας πολλών άρθρων και έργων με πρωτεύων το "Χρονικό" της εκχύσεως στην οδό Αζούζα (1906-09) (#15) Ε. Παπαστεφάνου, Η Παγκόσμιος Έκχυσις του Άγ. Πνεύματος, Logos Publ., Αθήνα-1976
 (#16) Διαιστώθηκε μετά από παρέμβαση του πατριάρχου Κων/πόλεως Δημητρίου, ο οποίος απεφάνθη ότι το να λάβει κάποιος το Άγιο Πνεύμα και να μιλά σε γλώσσες δεν απάδει προς την Ορθόδοξη παράδοση... (#17) Η Παγκόσμια Έκχυσις..., σ. 149
 (#18) Κοίτα: ASUZA STREET υπό Φ. Μπάρτλεμαν και περιοδικό "The Apostolic Faith" της Αζούζα (1906-09). Αμφότερα πρόκειται να εκδοθούν απ' τις Εκδόσεις ΟΡΟΣ, Οδούσσεως 11, ΑΘΗΝΑ -10436 (#19) "εγγίσσατε τω Θεώ και εγγίε υμάν"(ΚΜΝ) -"...πλησιάσατε εις τον Θεόν, και θέλει πλησιάσει εις εσάς..." [ΒΜΒ-(ΙΑΚ., 4[Δ]:8)]
 (#20) Κοίτα: J.L. Neve, Churches and Sects in Christen dom, Lutheran Publ., 1952 - Nikita Strou, Les Chretiens in USSR, Du Seuil Publ., Paris, 1963 - W. Hollenweger, The Pentecostals, Hendrickson Publ., 1988 - D.B. Barret, Intrl. Bulletin of Missionary Research - D.B. Barret, World Christian Encyclopedia, Oxford Press, 1992 - Christianity Today, May 1984 - X. Χαλκιά, "Παγκόσμιος Πεντηκοστή-2000", (2 τόμοι)
 (#21) Χωρίς του "χαρισματικού", δηλ. τους Καθολικούς, Διαμαρτυρόμενους και Ορθοδόξους που έλαβαν το Άγ. Πνεύμα και δεν εγκατέλειψαν τις εκκλησίες - ομολογίες τους. Το γενικό αυτό σύνολο υπολογίζεται σε 450.000.000...
 (#22) Η διάκριση αυτή είναι γνωστή από πολλούς αιώνες και αναφέρεται σε δύο ξεχωριστές περιόδους επέμβασης από το Άγιο Πνεύμα. Η Πρώτη παγκόσμια έκχυση έγινε την εποχή των αποστόλων ενώ η Δεύτερη συνδέεται σύμφωνα με την προφητεία του Ιωήλ με τον Β' ερχομό του Κυρίου (Κοίτα: ΠΡΑΞ., 2[Β]:17-21). Βεβαία ενδιάμεσα πάντα γινόταν μικρότερες σε μέγεθος και έκταση εκχύσεις.
 (#23) Όλες οι πληροφορίες προέρχονται από συνέντευξη των απογόνων του Δ. Κατρισίωση που έγινε στα Βάγια, Θηβών τον Νοέμβριο του 1991. Η νύφη που ζήτησε και έλαβε ο Ι. Τσέλος ήταν η αδελφή του Δ. Κατρισίωση.
 (#24) Σύμφωνα με τα υπάρχοντα στοιχεία υπολογίζεται ότι υπήρχαν τότε περίπου 1.500 διαφόρων τύπων Αποστολικές Εκκλησίες στις ΗΠΑ. (#25) Β' ΤΙΜ., 2[Β]:20
 (#26) (#27) Περιοδικό, "Παράκλητος", τεύχος 390
 (#28) Γεννήθηκε το 1897 και μετανάστευσε στην Αμερική το 1915 μετά από πρόσκληση του αδελφού του αλλά πίστεψε το 1923 και εγγέστρεψε στην Ελλάδα τρεις μήνες πριν από τον αδ. Δ. Κατρισίωση. Μολονότι πολλοί πίστεψαν απ' την ομολογία

του και η άδεια της τοπικής εκκλησίας βγήκε στο όνομά του αποχώρησε στη δεκαετία του '50 και επέστρεψε στην εκκλησία μόλις λίγο πριν από το θάνατό του.

(#28α) Υπάρχει μια πρόσθετη πληροφορία στο περιοδικό, "Λόγοι Χριστού", το 1938 αλλά δεν έχουμε πληροφορίες αυτές οι ψυχές τι απέγιναν: "Από την περιόδειά μας ομού με τον αδ. Μαμαλιν εις την Εδεσσαν έχομεν ευχάριστα νέα...Η αδ. Ελισάβετ Μαυρομάτη μας είχε γνωρίσει ενώ ευρίσκετο εις την Θεσσαλονίκη και μας προσέκαλεσε να τους επισκεφθώμεν...ο Κύριος ευλόγησε πολύ τους εκεί ολίγους αδελφούς και αδελφάς..." (#29) Μ. Α. Κούννα, "Απομνημονεύματα", Αθήνα-1983

(#30) Μια τουλάχιστον Ελληνική εκκλησία, αυτή υπό τον αδ. Οικονόμου στη Ν. Υόρκη, δεν ανήκε σ' αυτόν τον σύνδεσμο αλλά συνδεόταν με την "ΕΤΘ της Προφητείας" (1923) στο Κλήβελαντ, ΤΝ. Ο αδ. Μ. Κούννας επίσης συνδεόταν με την ΕΤΘΤΠ και ως εκ τούτου οι εκκλησίες των Πετραλώνων, του Χολαργού κι αυτές της Κύπρου συνδέθηκαν μ' αυτή την ομάδα

(#31) Οι "Συνάξεις του Θεού" (Assemblies of God), ιδρύθηκαν το 1914 από λευκούς Ευαγγελικούς που είχαν λάβει το Άγ. Πνεύμα και απέρριπταν την Αγιαστική διδασκαλία των πρωτοπόρων της Έσχατης Βροχής. Προοδευτικά οι ΣΤΘ έγιναν η κυρίαρχη ιεραποστολική δύναμη μέσα στο Κίνημα. (#32) Επίσημη διαβεβαίωση Τζ. Ζαχαρίου, ιερα. των ΣΤΘ στην Ελλάδα. Ο Μ. Κούννας μόλις το 1934 αναγνωρίστηκε ως επίσκοπος της ΕΤΘ στην Ελλάδα και Κύπρο.

(#33) Ο Γ. Αναστασιάδης (1872-1942) ήταν ο πρώτος πάστορας της Ελληνικής Ευαγγελικής Εκκλησίας-Κατερίνης που ιδρύθηκε το 1924. Η άδεια της Αποστολικής εκκλησίας εξεδόθη στο όνομά του. Ο Χ. Σιδηρόπουλος ήταν πρεσβύτερος της ΕΕΕ-Κατερίνης και οι Γ. και Τ. Σιδηρόπουλος διάκονοι.

(#34) Στην "Πίστη των Ελλήνων Ευαγγελικών", μπορεί κάποιος να δει πώς κατανοούν την ευχή με χρίση ελαίου ως ορατού σημείου χάριτος πάνω στον ασθενή. Θεωρούν ότι οι πρεσβύτεροι έκαναν 'εντρίβες' με λάδι για θεραπευτικούς λόγους στους ασθενείς!...

(#35) Γ. Θ. Δημητριάδη, Ιστορία της Εκκλησίας Πεντηκοστής στην Ελλάδα, Θεσ/κη - 1983, σ. 42

(#36) Ο εγγονός του Ι. Παυλίδης, σήμερα επισκοπεί μια Αποστολική εκκλησία στην Βόρειο Ελλάδα.

(#37) Όλες οι πληροφορίες από τον επίσκοπο της ΕΑΕΠ-Αγ.Παρασκευής, αδ. Γ. Κυρριανάκη. (#38) Κοίτα: Ι. Κοσμίδη, Δ.Γ. Πεπόνη - Εκκλησία του Ζώντος Θεού εν Κίνα, Ν.Υ. - 1943

(#39) ΦΕΚ 305 Α' (15 Αυγ.-3 Σεπτ., 1938), ΦΕΚ 317 Α' (2-10 Σεπτ., 1938) και ΦΕΚ 123 Α' (22-29 Μαρτίου 1939) 'περί τροποποιήσεως του Α.Ν. 1935/1938'

(#40) "Πρέπει να σημειωθεί ότι οι ξενοκίνητες προπαγάνδες επιμένουν στην αναθεώρηση των άρθρων 3 και 13 του Συντάγματος για την επίτευξη των δικών τους στόχων...", Γ. Μεταλληνός, Εκκλησία και Πολιτεία..., Εκδ. Αρμός, Αθήνα - 2000, σ. 49

(#41) Ο νόμος πρόβλεπε στην περίπτωση προσυλητισμού ανηλίκου ή διανοητικά καθυστηρημένου ή με χρήση αθέμιτων υποσχέσεων να υπάρχουν ποινές. Ο νόμος αυτός καθ' εαυτός δεν είναι κακός, η κακή χρήση του οδήγησε σε αδιέξοδα. Κοίτα: Χριστιανισμός, 15 Ιαν., 1986, σ. 1

(#42) Ο Β. Κατσιγιάννης ήταν γιός εύπορης και γνωστής Αθηναϊκής οικογένειας με κατάστημα στην οδό Ερμού. Η οικογένεια του χρησιμοποίησε όλες τις δυνατότητές της, ακόμη και ξυλοδαρμούς με βούρδουλα στα κρατητήρια της αστυνομίας προκειμένου να συνετισθεί και εγκαταλείψει την πίστη.

(#43) ΑΠΟΚ., 1[Α]:2 (#44) Κοίτα: P.Zachariou, The Proselytizer-The Diaries of Panos T.Zachariou-AW Press, 1999

(#45) Ιωβηλαίο Πεντηκοστής, σ. 12, έκδ. συνόδου ΑΕΠ

(#46) Στον Κορινό Πιερίας αναφέρθηκαν ακόμη μεγαλύτερες βαρβαρότητες. Εκεί έγιναν προφυλακισμοί, τα παιδιά διώχθηκαν από το σχολείο, τα μεγάφωνα του χωριού κατάγγελλαν τους 'αιρετικούς' και ο μητροπολίτης έκανε δημόσιο αφορισμό ενώ το 1950 συγκέντρωσαν υπογραφές για να εξορίσουν την Παρασκευούλα Λεονταρή στη Μακρόνησο...

(#47) Μαρτυρία των υιών Δεληγιάννη (Θεόφιλος και Εμμανουήλ), Λος Αντζελες-1986 και Λεωνίδα Φέγγου-Αθήνα, 2006. Επίσης: I.Ceuta, History of the Pentecostal Apostolic COG of Rumania, Unpubl., Diss., Columbia Biblical Seminary, Columbia, Carolina-1990 (#48) Κοίτα ένθετη αναφορά στο θέμα της ιστορικής διαδοχής της ΕΑΕΠ. σ. 78 (#49) Κοίτα: Ευάγγελμα Πεντηκοστής, 2ο τρίμηνο 1986. Αριθμ. αγοράς συμβ., 31707, ημερ., 26/11/1958

(#50) Σταμάτησε η έκδοση του με το θάνατο του Ι.Τσιτσιμάνη.
 (#51) Ιστορία Π. Ζαχαρίου (Αγγλική έκδοση). (#52) Η "ΕΤΘ της προφητείας", ιδρύθηκε το 1923 μετά από σχίσμα από την "Εκκλησία του Θεού" (Κληβ., ΤΝ.-ΗΠΑ) υπό τον Α. Τόμλινσον.
 (#53) "Εκκλ.", τετραγωνικού ευαγγελίου, ομάδα ιδρυθείσα το 1921 στο Λ.Αντζελες η ιέρεια Εμμου ΜακΦέρσον. Το 4γωνικό ευαγγέλιο έχει την εννοια της διακήρυξης ότι ο Χριστός σώζει, βαπτίζει με Αγ. Πνεύμα, θεραπεύει κι είναι ο ερχόμενος βασιλιάς.
 (#54) Ο αδ. Γ.Πατσούρας ηγείται σήμερα της 'Αποστολικής Εκκλ. του Χριστού, αυτοκέφαλης - συνεργαζόμενη με την IFSGC, η οποία με κέντρο την μεγάλη σύναξη στην οδό Διπύλου 7-9, έχει ξένες θυγατρικές συνάξεις (Βούλγαρους, Πολωνούς, Λατινοαμερικανούς, Νιγηριανούς, Φιλιππινέζους, Αραβες, Ρώσους, Ιρανούς και Σρι Λανκανούς) και ακόμη τέσσερις Ελληνικές.
 (#55) "Εκκλ. Θεού πλήρους ευαγγελίου", το τμήμα της ΕΤΘ (ΗΠΑ) στη Ν. Αφρική. Έγινε μεταβολή του σωματίου, "Ο άγγελος της αληθείας". Η ομάδα αυτή περιλαμβάνει σήμερα 5 εκκλησίες υπό τον επίσκοπο Ελλάδος, αδ. Α.Αρώνη.
 (#56) Τέσσερις Αμερικανικές (COGOP, COFGF, AOG, IFSGC) και μια Σκανδιναβική. Η οικονομική ενίσχυση των περισσότερων ήταν το κύριο θέμα των διαχωρισμών τους.
 (#57) Ένα δικαστήριο στα Βάγια έδωσε το 1962 δύο άδειες στ' όνομα ΑΕΠ, τη μία στον χρηματοδοτούμενο από το εξωτερικό. Λίγο αργότερα στην Αθήνα έγινε δικαστήριο γιατί ένας ιεραπόστολος "αφής" του λύκο να φυλάει τα πρόβατα" όπως έγραφε σε πρωτοεξέλιδο η εφημερίδα "Τα Νέα".
 (#58) Γνωστό και ως Λαμπέτη-Χορν.
 (#59) Συνέντευξη με τον αδ. Χ. Σιδηρόπουλο, πρόεδρο της Συνόδου της ΑΕΠ. Καβάλα-2006
 (#60) Σύμφωνα με αυτή την φιλοσοφική ψευτοδιδασκαλία θα σωθούν όλοι, ακόμη και ο διάβολος!
 (#61) Πρωτόκολλο Ορκωμοσίας ετεροδόξου υπαλλήλου, (2957-3/6/1991)
 (#62) Η δήλωση ανήκει στο κορυφαίο Γερμανό Λουθηρανό θεολόγο, Τίλιχ.
 (#63) Είναι μία από τις πολλές δηλώσεις του που έγινε στις 7 Δεκ., 1991 στη Ρώμη: "I greet you and encourage you in your endeavours to set up a Church-wide structure for the Charismatic Renewal, which has grown extensively in the Catholic Church in recent years and which maintains close contacts with similar movement in other Christian communities."
 (#64) Κοίτα ένθετο: Πως χρηματοδοτούνται όλα αυτά;
 (#65) Η Θείκη χάρη, μεταδίδεται κατά κανόνα στον άνθρωπο μέσω ενός ορατού σημείου: επίθεση χειρών, επάλειψη με έλαιο, περιζώματα, κ.α.
 (#66) Κοίτα: Ελεύθερος Τύπος, 26/27-9-1987 και Μεσημβρινή, 23/7/1987.
 (#67) Ο αδ. Νικήτας Μάρκου διαδέχθηκε στην επισκοπή τον Νίκο Παπαδημητρίου την 22/02/1979. Το υπόλοιπο τμήμα παρέμεινε στην ΑΕΠ.
 (#68) Ο πρόεδρος της Κοινότητας Η. Τσανάκας στις 12/12/1988 προς τον Υπ. Μακεδονίας/Θράκης, το νομάρχη Χαλκιδικής, την Α' Βάθμια εκπαίδευση, κ.α. με έγγραφο του ζητά την απομάκρυνση των δύο δασκάλων και κατηγορεί τον διευθυντή ως... ανεξίτηρο...
 (#69) Ο αδ. Κωνσταντίνιδης (Κώνστας) αποχώρησε από την ΕΤΘΠ το 1975, η οποία ουσιαστικά επανιδρύθηκε από τον Α. Χαραλάμπους.
 (#70) Πέρα από την ΕΑΕΠ και την ΑΕΠΕ υπάρχουν ακόμη 15 ομάδες του Ονόματος του Ιησού και 10 ανεξάρτητες σχισματικές συνάξεις: Κοίτα: Χ. Χαλκιά, Παγκόσμια Πεντηκοστή, τ. 2ος, Αθήνα-2000, σ. 94
 (#71) Στο παρελθόν οι αξιωματικοί του δικαστικού σώματος Δ. Βατζιάς και της αεροπορίας Ι. Κεφάλας αντιμετώπισαν διώξεις, απειλές και αποτάξεις σε εποχές που πολύ δύσκολα κάποιος μπορούσε να μιλήσει για οτιδήποτε.
 (#72) Κοίτα: Αδέσμευτος Τύπος (26η Οκτ., 2000), Έθνος (25/26 Οκτ., 2000), Ελευθεροτυπία (25η Οκτ., 2000), Παρόν Κυριακή (28/29 Οκτ., 2000), Η Χώρα, 26η Οκτ., 2000). Μια αθήνη επίθεση κατά της ΕΑΕΠ έγινε και τον Απρίλιο του 2003 όταν χωρίς τηλεθέασης ζήτησαν να συνδυάσουν την ΕΑΕΠ "ανεπιτρέπτα...με παραθρησκευτικές οργανώσεις και αιρέσεις" σύμφωνα με την έγγραφη διαμαρτυρία προς το Alter του προέδρου της Συνόδου-ΕΑΕΠ της 29/04/2003.
 (#73) "Γνωστές θρησκείες...", σ. 135-136

(#74) Από την Γεν. Συνέλευση της ΑΕΠ-Κατερίνης, διαβάζουμε ότι "...την 9ην Δεκεμβρίου 1956...εγένετο πρότασις υπό του αδ. Τιμοθέου (Σιδηρόπουλου) όπως δοθῇ υλική βοήθεια εις τον εργάτην της εκκλησίας μας (τον αδ. Δικτυόπουλο), διότι δεν μισθούται (δηλ. δεν μισθοδοτείται)."

(#75) Θυσιαστήρια είναι μικρές ομάδες που συναθροίζονται σε σπιτία: Αγιοχώρι Δράμας, Αγρία Βόλου, Αλικάμπος, Ανώ Συναυιά-Αιγίου, Ανώγεια -Κρήτης, Αργος, Αρχαία Κόρινθος, Βασαράς Σπάρτης, Βελεστίνο, Γεωργικό Καρδίτας, Γύθειο, Δαμαριώνας Νάξου, Δαβατό, Διαβολίτσι Μεσσηνίας, Δωμάτιο, Δάσκιο, Δάφνη Αμαλιάδας, Ελία, Θάσος, Ικαρία, Ιτέα Φωκίδος, Κалаμπάκα, Κιλελέρ, Κορώνη, Κουλούρα, Κούλουρη Σαλαμίνας, Κρηνίδες, Καμπή Φιλιππιάδας, Κόνιτσα, Λαγονήσι, Λουκαβίκια, Λευκάδα, Λιβαδοχώρι Σερρών, Λήμνος, Μακροχώρι, Μελισσοχώρι Θηβών, Μεσάγγαλα Λαρίσης, Μονή Νάξου, Μυρίνη, Μύκονος, Ξυνονέρι, Παλαιοχώρι Χαλκιδικής, Παλαμάς, Πατρίδα, Πηγές, Πρέβεζα, Πάρος, Σκυλίτση, Στρατωνίκη, Τάχυ Θηβών, Τήνος, Χαραυγή Μεσσηνίας, Χαρτοκόπι, Χρυσό, κ.α.

(#76) Δεν δείχνει βέβαια την ίδια ευαισθησία όταν κάνει αναφορά στην Μεσαιωνική εκκλησία: "...δεν θα ήταν δυνατόν η Ορθοδοξία να εγκολπωθεί διδασκαλίες και πρακτικές, όπως αυτές των πεντηκοστιανών. Αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, τότε θα έπαυε πλέον να αποτελεί την επί γης μία, αγία, καθολική και αποστολική εκκλησία του Χριστού." (Οι εν Ελλάδι Πεντηκοστιανοί, σ. 135)

(#77) π.χ. ο θεολόγος Δ. Μασσαράς, Οι εν Ελλάδι Πεντηκοστιανοί σ. 69, επικαλείται τα ψευδοκλημένα, ως δήθεν μαρτυρία της εκκλησίας του Α' αιώνα! και από άγνοια ή ηθελήμενα αποδίδει το Περί Παρθενίας έργο του 3ου αι., στο Κλήμη Α' Ρώμης και κάνει χρήση των νόθων επιστολών του Ιγνατίου, σ. 89, 90 για να στηρίξει αποστατικές θέσεις. Τέλος κάνει χρήση της Κλήμεντος Α' Κορ., 40:5, που αναφέρεται στους μωμοσκοπούντες ιερείς του ναού για να στηρίξει ότι υπήρχε ιερατείο τον πρώτο μ. Χ. αιώνα!

(#78) Ο καθ. Ι. Ρωμανίδης, τολμά να δηλώνει ότι η Γραφή δεν είναι αποκάλυψη αλλά λόγος περί της αποκάλυψης κι όποιος διαφωνεί μαζί του είναι αιρετικός, δηλ. οι Ι. Χρυσόστομος, ο Αθανάσιος και άλλοι που λένουν ακριβώς το αντίθετο...!

Πηγές:

Ως κύριες πηγές χρησιμοποιήθηκαν τα περιοδικά: Φωνή του Θεού (1934-36), Λόγοι Χριστού (1935-38 και 1956-64), Εκκλησία (1960), Καλή Αγγελία (1970-80), Αγγελιαφόρος με τα λευκά φτερά (1972-90), Ουράνιο Μάνα (1975-90), Πράξεις (1984-85), Ευάγγελμα Πεντηκοστής (1985-91), η εφημερίδα Χριστιανική Αλήθεια (1990-2004), Παράκλητος (1990-2005) και η εφημερίδα "Χριστιανισμός" (1986-2006).

Επίσης τα βιβλία: Χ. Χαλκιά, Παγκόσμια Πεντηκοστή (2 τομ.), Ι. Δημητριάδη, Ιστορία της Πεντηκοστής-Ελλάδος, Ακμή Δημητριάδη, Η Εκκλησία Πεντηκοστής Κατερίνης, Μ. Α. Κούνια, "Απομνημονεύματα", Αθήνα-1983, Ρ. Ζαχαρίου, The Proselytizer-The Diaries of Panos T. Zachariou - ACW Press, 1999 και τα ειδικά αφιερώματα της εφημερίδας "Χριστιανισμός", "Η Πεντηκοστή στην Ελλάδα" (1992) και της Συνόδου ΑΕΠ, "Ιωβηλαίο Πεντηκοστής Ελλάδας".

Τέλος τα λιβελλογραφήματα που τα περισσότερα στερούνται έστω κάποιες ακαδημαϊκές αξιοπρέπειες: Π. Καρανικόλα (1975), Ι. Κολιτσάρα (1976), Ε. Ματζουνέα (1985), Π. Παναγιωτίδη (1991), Κλεόπα Ηλιέ (1991), Α. Αλεβιζοπούλου (1991), Τσιάκκα Χ., Δ. Κόκκορη (1997) και Δ. Ε. Μασσάρα (1999). Εξάρτηση αποτελεί η αξιολογότητα 12τομη, Χριστιανική/Ηθική εγκυκλοπαίδεια (1964-66). Επίσης πάρθηκαν πλήθος ιδιωτικών συνεντεύξεων και μελετήθηκαν πλήθος δημοσιευμάτων στον Αθηναϊκό και μη τύπο.

Επεξηγήσεις:

ΑΕΠ=Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής
 ΑΕΠΕ=Αδελφότης Εκκλησιών Πεντηκοστής Ελλάδος
 ΑΜΙΧ=Αδελφότης Μαθητών Ιησού Χριστού
 ΒΜΒ=Μετάφραση αρχιμανδρίτη Βάμβα
 ΔΜΤ=Δημοτική Μετάφραση, την οποία επιμελείται ΗΑΠ
 ΕΑΕΠ=Ελεύθερα Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής
 ΕΒΕ=Ελληνική Βιβλική Εταιρεία
 ΚΜΝ=Αρχέτυπο Κείμενο

*Πορευθέντες
μαθητεύσατε πάντα τα έθνη,
βαπτίζοντες αυτούς
εις το όνομα του Πατρός
και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος,
διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα
όσα παρήγγειλα εις εσάς, και ιδού,
Εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας,
έως της συντελείας του αιώνος.
Ιησούς Χριστός
Ματθαίος κη' 19-20*